Psalmi

POGLAVJE 1

1 Blagor človeku, ki ne hodi po posvetu brezbožnikov, ne stoji na poti grešnikov in ne sedi na sedežu zaničevalcev.
2 Njegovo veselje pa je v GOSPODOVI postavi; in v svojem zakonu premišljuje dan in noč.
3 In on bo kakor drevo, posajeno ob vodnih rekah, ki ob svojem času obrodi svoj sad; tudi njegovo listje ne bo ovenelo; in kar koli počne, bo uspevalo.
4 Brezbožni niso takšni, ampak so kakor pleve, ki jih veter odnaša.
5 Zato brezbožni ne bodo obstali na sodbi, niti grešniki v zboru pravičnih.
6 Kajti GOSPOD pozna pot pravičnih, pot brezbožnih pa propade.

POGLAVJE 2

1 Zakaj pogani besnijo in ljudstvo snuje prazne stvari?
2 Kralji zemlje se postavijo in vladarji se posvetujejo zoper GOSPODA in zoper njegovega maziljenca, rekoč:
3 Raztrgajmo njihove vezi in odvrzimo njihove vrvi od sebe.
4 Smejal se bo tisti, ki sedi v nebesih, Gospod jih bo zasmehoval.
5 Tedaj jim bo govoril v svoji jezi in jih razjezil v svoji hudi jezi.
6 Vendar sem postavil svojega kralja na svoj sveti grič Sion.
7 Oznanil bom ukaz: GOSPOD mi je rekel: Ti si moj Sin; ta dan sem te rodil.
8 Prosi me in dal ti bom pogane v tvojo dediščino in skrajne predele zemlje v tvojo posest.
9 Zlomil jih boš z železno palico; razdrobil jih boš kakor lončeno posodo.
10 Zdaj torej bodite modri, o vi kralji; bodite poučeni, vi sodniki zemlje.
11 Služite GOSPODU s strahom in veselite se s trepetom.
12 Poljubite Sina, da se ne razjezi in ne poginete s poti, ko se le malo razplamti njegova jeza. Blagor vsem, ki zaupajo vanj.

POGLAVJE 3

1 (Davidov psalm, ko je bežal pred svojim sinom Absalomom.) GOSPOD, kako so se povečali, ki me nadlegujejo! veliko jih je, ki se dvigajo proti meni.
2 Mnogi pravijo o moji duši: Ni mu pomoči v Bogu. Selah.
3 Toda ti, o GOSPOD, si zame ščit; moja slava in dvigalec moje glave.
4 S svojim glasom sem klical h GOSPODU in uslišal me je s svoje svete gore. Selah.
5 Legel sem in zaspal; zbudil sem se; zakaj GOSPOD me je podpiral.
6 Ne bom se bal deset tisoč ljudi, ki so se postavili proti meni okrog.
7 Vstani, o GOSPOD; reši me, o moj Bog, ker si udaril vse moje sovražnike po ličnici; brezbožnikom si zlomil zobe.
8 Rešitev pripada GOSPODU: tvoj blagoslov je nad tvojim ljudstvom. Selah.

POGLAVJE 4

1 (Glavnemu glasbeniku v Neginotu, Davidov psalm.) Usliši me, ko kličem, o Bog moje pravičnosti: razširil si me, ko sem bil v stiski; usmili se me in usliši mojo molitev.
2 O sinovi človeški, kako dolgo boste mojo slavo spreminjali v sramoto? kako dolgo boste ljubili nečimrnost in iskali zakup? Selah.
3 Toda vedi, da je GOSPOD zase ločil tistega, ki je pobožen: GOSPOD bo uslišal, ko ga kličem.
4 Stoj v strahu in ne greši: govori s svojim srcem na svoji postelji in bodi tih. Selah.
5 Darujte daritve pravičnosti in zaupajte v GOSPODA.
6 Veliko jih je, ki pravijo: Kdo nam bo naredil kaj dobrega? GOSPOD, povzdigni luč svojega obličja nad nas.
7 V moje srce si vlil veselje, več kakor v času, ko je naraslo njihovo žito in vino.
8 V miru bom legel in zaspal, kajti ti, GOSPOD, edini mi daš varno prebivati.

POGLAVJE 5

1 (Poslovnemu glasbeniku na Nehilotu, Davidov psalm.) Prisluhni mojim besedam, o GOSPOD, premisli o mojem premišljevanju.
2 Poslušaj glas mojega vpitja, moj kralj in moj Bog, kajti k tebi bom molil.
3 Moj glas boš slišal zjutraj, o GOSPOD; zjutraj bom svojo molitev usmeril k tebi in se bom ozrl.
4 Kajti ti nisi Bog, ki bi imel veselje v hudobiji; tudi hudobija ne bo prebivala pri tebi.
5 Nespametni ne bodo obstali pred tvojimi očmi: sovražiš vse, ki delajo krivico.
6 Ti boš uničil tiste, ki govorijo zakup; GOSPOD bo mrzil krvavega in zvijačnega človeka.
7 Jaz pa bom prišel v tvojo hišo v množici tvojega usmiljenja in v tvojem strahu se bom molil proti tvojemu svetemu templju.
8 Vodi me, o GOSPOD, v svoji pravičnosti zaradi mojih sovražnikov; naredi svojo pot naravnost pred mojim obrazom.
9 Kajti v njihovih ustih ni zvestobe; njih notranjost je velika hudobija; njihovo grlo je odprt grob; laskajo z jezikom.
10 Uniči jih, o Bog; naj padejo po svojih nasvetih; zavrzi jih v množici njihovih grehov; saj so se ti uprli.
11 Veselijo pa naj se vsi, ki zaupajo tebi; naj vedno kličejo od veselja, ker jih braniš; naj se veselijo v tebi tudi tisti, ki ljubijo tvoje ime.
12 Kajti ti, GOSPOD, boš blagoslovil pravične; z milostjo ga boš obkrožal kakor s ščitom.

POGLAVJE 6

1 (Glavnemu glasbeniku v Neginotu na Šeminitu, Davidov psalm.) O GOSPOD, ne grajaj me v svoji jezi in ne kaznuj me v svoji vroči nejevolji.
2 Usmili se me, GOSPOD; zakaj slaboten sem: O GOSPOD, ozdravi me; zakaj moje kosti so razdražene.

3 Tudi moja duša je v hudi stiski, ti pa, o GOSPOD, do kdaj?
4 Vrni se, o GOSPOD, reši mojo dušo, reši me zaradi svojega usmiljenja.
5 Kajti v smrti ni spomina nate: kdo se ti bo zahvalil v grobu?
6 Utrujen sem od stokanja svojega; vso noč si posteljem posteljo, da plavam; Svoj kavč zalivam s solzami.
7 Oko moje izgine zaradi žalosti; postara se zaradi vseh mojih sovražnikov.
8 Odidite od mene, vsi, ki delate krivico; zakaj GOSPOD je slišal glas mojega joka.
9 GOSPOD je uslišal mojo prošnjo; GOSPOD bo sprejel mojo molitev.
10 Vsi moji sovražniki naj bodo osramočeni in hudo prizadeti; naj se vrnejo in nenadoma naj bodo osramočeni.

POGLAVJE 7

1 (Davidov šiggaion, ki ga je pel GOSPODU glede besed Kuša Benjaminca.) O GOSPOD, moj Bog, vate se zanašam, reši me vseh, ki me preganjajo, in reši me.
2 Da ne raztrga duše moje kakor lev in jo ne raztrga, ko ne bo nikogar, ki bi rešil.
3 O GOSPOD, moj Bog, če sem to storil; če je krivica v mojih rokah;
4 Če sem s hudim povrnil tistemu, ki je bil v miru z menoj; (da, rešil sem ga, ki je brez razloga moj sovražnik:)
5 Naj sovražnik preganja mojo dušo in jo vzame; da, naj potepta moje življenje na zemlji in položi mojo čast v prah. Selah.
6 Vstani, o GOSPOD, v svoji jezi, povzdigni se zaradi jeze mojih sovražnikov in zbudi se zame za sodbo, ki si jo zapovedal.
7 Tako te bo obkrožila skupnost ljudstva: zaradi njih se torej vrni na višave.
8 GOSPOD bo sodil ljudstva: sodi mi, o GOSPOD, po moji pravičnosti in po moji poštenosti, ki je v meni.
9 Oh, naj se konča hudobija hudobnih; pravičnega pa utrdi, kajti pravični Bog preizkuša srca in vajeti.
10 Moja obramba je od Boga, ki rešuje poštene v srcu.
11 Bog sodi pravičnim in Bog se vsak dan jezi na krivične.
12 Če se ne obrne, bo nabrusil svoj meč; napel je svoj lok in ga pripravil.
13 Pripravil mu je tudi orodja smrti; namenja svoje puščice proti preganjalcem.
14 Glej, muči se s krivico in je spočel hudo in rodil laž.
15 Napravil je jamo, jo izkopal in padel je v jarek, ki ga je naredil.
16 Njegova hudobija se bo vrnila na njegovo lastno glavo in njegovo nasilništvo se bo spustilo na njegovo lastno nogo.
17 Hvalil bom GOSPODA po njegovi pravičnosti in pel bom hvalnico imenu GOSPODA Najvišjega.

POGLAVJE 8

1 (Glavnemu glasbeniku na Gititu, Davidov psalm.) O GOSPOD, naš Gospod, kako veličastno je tvoje ime po vsej zemlji! ki si postavil slavo svojo nad nebesa.
2 Iz ust dojenčkov in dojenčkov si pripravil moč zaradi svojih sovražnikov, da bi umiril sovražnika in maščevalca.
3 Ko gledam tvoja nebesa, delo tvojih prstov, luno in zvezde, ki si jih ti postavil;
4 Kaj je človek, da se ga spominjaš? in sin človekov, da ga obiskuješ?
5 Kajti naredil si ga malo nižjega od angelov in si ga okronal s slavo in častjo.
6 Postavil si ga za gospoda nad deli svojih rok; vse si mu podložil pod noge:
7 Vse ovce in voli, da, in zveri na polju;
8 Ptice v zraku in ribe v morju in vse, kar gre po morskih poteh.
9 O GOSPOD, naš Gospod, kako veličastno je tvoje ime po vsej zemlji!

POGLAVJE 9

1 (Glavnemu glasbeniku na Muthlabbenu, Davidov psalm.) Hvalil te bom, o GOSPOD, z vsem srcem; Razodel bom vsa tvoja čudovita dela.
2 Veselil se bom in radoval v tebi, pel bom hvalo tvojemu imenu, o ti Najvišji.
3 Ko se bodo moji sovražniki vrnili nazaj, bodo padli in poginili pred tvojo prisotnostjo.
4 Kajti ti si podpiral mojo pravico in mojo pravdo; ti sediš na prestolu in pravično sodiš.
5 Pograjal si pogane, pokončal si krivičneže, zapravil si njihovo ime za vekomaj.
6 O ti sovražnik, razdejanja so prišla do večnega konca: in ti si uničil mesta; njihov spomin je umrl z njimi.
7 Toda GOSPOD bo trpel vekomaj: pripravil je svoj prestol za sodbo.
8 In sodil bo svet po pravičnosti, sodil bo ljudstvu po pravici.
9 Tudi GOSPOD bo zatočišče zatiranim, zatočišče v času stiske.
10 In tisti, ki poznajo tvoje ime, bodo zaupali vate, kajti ti, GOSPOD, nisi zapustil tistih, ki te iščejo.
11 Pojte hvalnico GOSPODU, ki prebiva na Sionu, razglašajte med ljudstvom njegova dela.
12 Ko preiskuje kri, se jih spomni; ne pozabi vpitja ponižnih.
13 Usmili se me, GOSPOD; glej na mojo stisko, ki jo trpim zaradi tistih, ki me sovražijo, ti, ki me dvigaš izpred vrat smrti!
14 Da oznanjam vso tvojo hvalo pri vratih hčere sionske: veselil se bom tvojega odrešenja.
15 Pogani so potonili v jamo, ki so jo naredili; v mrežo, ki so jo skrili, se je ujela njihova lastna noga.
16 GOSPOD je znan po sodbi, ki jo izvršuje: hudobnež se ujame v delo svojih rok. Higgaion. Selah.
17 Hudobni se bodo spremenili v pekel in vsi narodi, ki pozabijo Boga.
18 Kajti ubogi ne bo vedno pozabljen: pričakovanje ubogih ne bo izgubljeno za vedno.
19 Vstani, o GOSPOD; človek naj ne zmaga: pred tvojimi očmi naj se sodijo pogani.
20 Spravi jih v strah, o GOSPOD, da spoznajo narodi, da so le ljudje. Selah.

POGLAVJE 10

1 Zakaj stojiš od daleč, o GOSPOD? zakaj se skrivaš v času težav?
2 Hudobnež v svojem ponosu preganja uboge: naj se ujamejo v zvijače, ki so si jih zamislili.
3 Kajti hudobnež se hvali s poželenjem svojega srca in blagoslavlja pohlepneže, ki jih GOSPOD gnusi.
4 Hudobni zaradi ponosa svojega obličja ne bo iskal Boga: Boga ni v vseh njegovih mislih.
5 Njegova pota so vedno huda; Tvoje sodbe so daleč od njegovih oči, kakor nad vsemi sovražniki svojimi, nadihne jih.
6 Rekel je v srcu svojem: Ne bom se premaknil, kajti nikoli ne bom v stiski.
7 Njegova usta so polna preklinjanja, zvijače in goljufije, pod njegovim jezikom je hudobija in nečimrnost.
8 Sedi na skrivnih mestih vasi, na skrivnih krajih mori nedolžne, njegove oči so tajno uprte proti ubogim.
9 Na skrivaj čaka kakor lev v svojem brlogu: čaka, da ujame ubogega: ujame ubogega, ko ga potegne v svojo mrežo.
10 Čepi in se poniža, da ubogi padejo od njegovih močnih.
11 Rekel je v srcu svojem: Bog je pozabil, skriva svoje obličje; nikoli ga ne bo videl.
12 Vstani, o GOSPOD; O Bog, dvigni roko: ne pozabi na ponižne.
13 Zakaj hudobni prezira Boga? rekel je v svojem srcu: Ne boš je zahteval.
14 Videl si; kajti gledaš hudobijo in hudobijo, da jo povrneš s svojo roko. Revež se ti preda; ti si pomočnik sirotam.
15 Zlomi roko hudobnega in hudobnega človeka; išči njegovo hudobijo, dokler je ne najdeš.
16 GOSPOD je kralj na veke vekov: pogani so izginili iz njegove dežele.
17 GOSPOD, uslišal si željo ponižnih; pripravil boš njihovo srce, dal boš svojemu ušesu slišati.
18 Da bi sodil sirote in zatirane, da človek na zemlji ne bi več zatiral.

POGLAVJE 11

1 (Glavnemu glasbeniku, Davidov psalm.) V GOSPODA se zanašam: kako pravite moji duši: Beži kakor ptica na svojo goro?
2 Kajti, glej, hudobni upognejo svoj lok, pripravijo svojo puščico na tetivo, da bi tajno streljali na pokončne v srcu.
3 Če so temelji uničeni, kaj lahko storijo pravični?
4 GOSPOD je v svojem svetem templju, GOSPODOV prestol je v nebesih: njegove oči zrejo, njegove veke preizkušajo, človeški sinovi.
5 GOSPOD preizkuša pravičnega, njegova duša pa sovraži krivičneža in tistega, ki ljubi nasilje.
6 Na brezbožne bo deževalo zanke, ogenj in žveplo in grozen vihar: to bo delež njihovega čaše.
7 Kajti pravični GOSPOD ljubi pravičnost; njegovo obličje gleda pokončne.

POGLAVJE 12

1 (Glavnemu glasbeniku na Sheminithu, Davidov psalm.) Pomagaj, GOSPOD; kajti pobožni človek preneha; kajti zvestih je manjkalo izmed človeških otrok.
2 Vsak s svojim bližnjim govori nečimrnost: govorijo z laskavimi ustnicami in z dvojnim srcem.
3 GOSPOD bo iztrebil vse laskave ustnice in jezik, ki govori prevzetnosti.
4 Ki so rekli: Z jezikom bomo zmagali; naše ustnice so naše: kdo je gospodar nad nami?
5 Zaradi stiske ubogih, zaradi vzdihovanja ubogih bom zdaj vstal, govori GOSPOD; Zavaroval ga bom pred njim, ki ga bodri.
6 GOSPODOVE besede so čiste besede: kakor srebro, prečiščeno v zemeljski peči, sedemkrat prečiščeno.
7 Ti jih boš ohranil, o GOSPOD, ti jih boš ohranil iz tega rodu na veke.
8 Hudobni hodijo povsod, ko so najpodli ljudje povišani.

POGLAVJE 13

1 (Vodniku glasbe, Davidov psalm.) Kako dolgo me boš pozabljal, o GOSPOD? za vedno? kako dolgo boš skrival svoj obraz pred menoj?
2 Doklej naj se posvetujem v duši, ko imam vsak dan žalost v srcu? kako dolgo bo moj sovražnik vzvišen nad menoj?
3 Upoštevaj in usliši me, GOSPOD, moj Bog, razsvetli mi oči, da ne zaspim s smrtnim snom;
4 Da moj sovražnik ne reče: Zmagal sem ga; in tisti, ki me vznemirjajo, se veselijo, ko sem ganjen.
5 Jaz pa sem zaupal v tvoje usmiljenje; moje srce se bo veselilo tvojega odrešenja.
6 Pel bom GOSPODU, ker mi je velikodušno ravnal.

POGLAVJE 14

1 (Glasniku glasbe, Davidov psalm.) Norec je rekel v svojem srcu: Ni Boga. Pokvarjeni so, delali so gnusna dela, nikogar ni, ki bi delal dobro.
2 GOSPOD je pogledal z neba na človeške sinove, da bi videl, če je kdo, ki razume in išče Boga.
3 Vsi so se umaknili, vsi skupaj so postali umazani: nikogar ni, ki bi delal dobro, niti enega.
4 Ali nimajo znanja vsi, ki delajo krivico? ki jedo moje ljudstvo, kakor jedo kruh, in ne kličejo GOSPODA.
5 Tam so bili v velikem strahu, kajti Bog je v rodu pravičnih.
6 Osramotili ste nasvet ubogih, ker GOSPOD je njegovo zatočišče.
7 O, ko bi odrešitev Izraela prišla s Siona! ko GOSPOD vrne ujetništvo svojega ljudstva, se bo veselil Jakob in veselil se bo Izrael.

POGLAVJE 15

1 (Davidov psalm.) GOSPOD, kdo bo prebival v tvojem prebivališču? kdo bo prebival na tvoji sveti gori?
2 Kdor hodi pošteno in dela pravičnost in govori resnico v svojem srcu.

3 Kdor ne klevetra z jezikom svojim, ne dela hudega bližnjemu in ne sprejema sramote zoper svojega bližnjega.
4 V čigar očeh je podla oseba prezirana; ampak časti tiste, ki se bojijo GOSPODA. Kdor priseže v lastno škodo, pa se ne spremeni.
5 Kdor svojega denarja ne da v oderuštvo in ne jemlje plačila zoper nedolžnega. Kdor dela te stvari, se ne bo nikoli premaknil.

POGLAVJE 16

1 (Davidova Miktam.) Varuj me, o Bog, kajti vate se zanašam.
2 O moja duša, rekla si GOSPODU: Ti si moj Gospod; moja dobrota se ne razteza do tebe;
3 Toda svetim, ki so na zemlji, in odličnim, v katerih je vse moje veselje.
4 Pomnožile se bodo njihove žalosti, ki hitijo za drugim bogom; njihovih krvnih pitnih daritev ne bom daroval in njihovih imen ne bom vzel v svoja usta.
5 GOSPOD je delež moje dediščine in mojega čaše; ti vzdržuješ moj delež.
6 Vrte so mi padle na prijetne kraje; ja, imam dobro dediščino.
7 Blagoslavljal bom GOSPODA, ki mi je svetoval; tudi ponoči me poučuje srce moje.
8 GOSPODA imam vedno pred seboj, ker je na moji desnici, ne bom se premaknil.
9 Zato se moje srce veseli in moja slava se veseli; moje meso bo počivalo v upanju.
10 Kajti moje duše ne boš pustil v peklu; tudi ne boš pustil, da bi tvoj Sveti videl trohnjenje.
11 Ti mi boš pokazal pot življenja: v tvoji navzočnosti je polnost veselja; na tvoji desnici so užitki za vedno.

POGLAVJE 17

1 (Davidova molitev.) Usliši pravico, o GOSPOD, prisluhni mojemu vpitju, prisluhni moji molitvi, ki ne gre iz lažnih ust.
2 Naj moja obsodba pride iz tvoje navzočnosti; naj tvoje oči gledajo stvari, ki so enake.
3 Preizkusil si moje srce; ponoči si me obiskal; poskusil si me, pa ne boš našel ničesar; Namenjen sem, da moja usta ne bodo prestopila.
4 Kar se tiče človeških del, sem se z besedo tvojih ustnic obvaroval pota uničevalca.
5 Zadrži moje korake na svojih stezah, da moje stopinje ne zdrsnejo.
6 Klical sem te, ker me boš uslišal, o Bog; nagni svoje uho k meni in poslušaj mojo besedo.
7 Pokaži svojo čudovito dobrotljivost, o ti, ki s svojo desnico rešuješ tiste, ki zaupajo tebi, pred tistimi, ki se dvigajo proti njim.
8 Čuvaj me kot punčico očesa, skrij me pod senco svojih kril,
9 Od hudobnih, ki me zatirajo, od mojih smrtonosnih sovražnikov, ki me obkrožajo.
10 Zaprti so v svoji maščobi, s svojimi usti govorijo ponosno.
11 Zdaj so nas obkrožili v naših korakih, svoje oči so usmerili v zemljo, priklonjene;
12 Kakor lev, ki je požrešen svojega plena, in kakor mlad lev, ki preži na skrivnih krajih.
13 Vstani, o GOSPOD, razočaraj ga, vrzi ga dol, reši mojo dušo od hudobnega, ki je tvoj meč!
14 Od ljudi, ki so tvoja roka, o GOSPOD, od ljudi sveta, ki imajo svoj delež v tem življenju in katerih trebuh polniš s svojim skritim zakladom: polni so otrok in preostanek svojega premoženja prepuščajo svojemu bejbe.
15 Jaz pa bom gledal tvoje obličje v pravičnosti; ko se prebudim, bom zadovoljen s tvojo podobo.

POGLAVJE 18

1 (Poslovnemu glasbeniku, psalm Davida, GOSPODOVEGA služabnika, ki je GOSPODU govoril besede te pesmi na dan, ko ga je GOSPOD rešil iz roke vseh njegovih sovražnikov in iz Savlove roke : In rekel je: Ljubil te bom, o GOSPOD, moja moč.
2 GOSPOD je moja skala in moja trdnjava in moj rešitelj; moj Bog, moja moč, v katerega bom zaupal; moj ščitnik in rog moje rešitve in moj visoki stolp.
3 Klical bom GOSPODA, ki je hvale vreden; tako bom rešen svojih sovražnikov.
4 Obdale so me žalosti smrti in poplave brezbožnih ljudi so me prestrašile.
5 Obdale so me žalosti pekla, preprečile so me zanke smrti.
6 V svoji stiski sem klical GOSPODA in vpil k svojemu Bogu: slišal je moj glas iz svojega templja in moj vpitj je prišel pred njim, do njegovih ušes.
7 Tedaj se je zemlja stresla in zatresla; tudi temelji hribov so se premaknili in zamajali, ker se je razsrdil.
8 Iz njegovih nosnic se je dvigal dim in iz njegovih ust ogenj, ki je požiral; žerjavica se je vžgala.
9 Priklonil je tudi nebesa in se spustil, in tema je bila pod njegovimi nogami.
10 In jezdil je na keruba in poletel: da, poletel je na krilih vetra.
11 Temo je naredil za svojo skrivnost; njegov paviljon okoli njega so bile temne vode in gosti oblaki neba.
12 Ob siju, ki je bil pred njim, so prešli njegovi gosti oblaki, kamenje toče in žerjavica.
13 Tudi GOSPOD je zagrmel v nebesih in Najvišji je dal svoj glas; toča in žerjavica.
14 Da, poslal je svoje puščice in jih razkropil; in izstrelil je strele in jih zmedel.
15 Tedaj so se videli struge voda in temelji sveta so bili odkriti v tvoji graji, o GOSPOD, v pišu dihanja tvojih nosnic.
16 Poslal je od zgoraj, vzel me je, iz mnogih voda me je potegnil.
17 Rešil me je mojega močnega sovražnika in tistih, ki so me sovražili, kajti premočni so bili zame.
18 Preprečili so me na dan moje nesreče, toda GOSPOD je bil moja opora.
19 Tudi mene je pripeljal ven na velik kraj; rešil me je, ker me je veselil.
20 GOSPOD mi je povrnil po moji pravičnosti; po čistosti mojih rok mi je povrnil.
21 Kajti držal sem se GOSPODOVIH poti in se nisem po krivici oddaljil od svojega Boga.
22 Kajti vse njegove sodbe so bile pred menoj in njegovih zakonov nisem odvrgel od sebe.

23 Tudi jaz sem bil pokončen pred njim in sem se varoval svoje krivice.
24 Zato mi je GOSPOD povrnil po moji pravičnosti, po čistosti mojih rok v njegovih očeh.
25 Z usmiljenimi boš usmiljen; s pravičnim človekom se boš pokazal pošten;
26 S čistimi se boš pokazal čist; in s pokvarjenimi se boš izkazal za pokvarjene.
27 Kajti ti boš rešil uničeno ljudstvo; vendar bo znižal visok videz.
28 Kajti ti boš prižgal mojo svečo; GOSPOD, moj Bog, bo razsvetlil mojo temo.
29 Kajti s teboj sem pretekel četo; in z mojim Bogom sem preskočil zid.
30 Bog pa je njegova pot popolna, GOSPODOVA beseda je preizkušena, on je branik vsem, ki zaupajo vanj.
31 Kajti kdo je Bog razen GOSPODA? ali kdo je skala razen našega Boga?
32 Bog me opaše z močjo in naredi mojo pot popolno.
33 Naredi moje noge kakor jelenove noge in me postavi na moje višave.
34 Moje roke uči vojne, tako da moje roke zlomijo jeklen lok.
35 Tudi ti si mi dal ščit svojega odrešenja, tvoja desnica me je držala in tvoja dobrota me je poveličala.
36 Razširil si moje korake pod mano, da moje noge niso zdrsnile.
37 Zasledoval sem svoje sovražnike in jih dohitel, niti se nisem obrnil, dokler niso bili pokončani.
38 Ranil sem jih, da niso mogli vstati: padli so pod moje noge.
39 Kajti ti si me opasal z močjo za boj, podredil si mi tiste, ki so se dvignili proti meni.
40 Dal si mi tudi vrat mojih sovražnikov; da bi uničil tiste, ki me sovražijo.
41 Vpili so, toda nikogar ni bilo, da bi jih rešil: tudi h GOSPODU, a jim ni odgovoril.
42 Tedaj sem jih strl kakor prah pred vetrom, vrgel sem jih kakor blato na ulice.
43 Ti si me rešil prepirov ljudstva; in za glavo poganom si me postavil: ljudstvo, ki ga nisem poznal, mi bo služilo.
44 Kakor hitro bodo slišali zame, me bodo ubogali; tujci se mi bodo podredili.
45 Tujci bodo zbledeli in prestrašeni bodo iz svojih bližnjih krajev.
46 GOSPOD živi; in blagoslovljena bodi moja skala; in Bog mojega odrešenja naj bo povišan.
47 Bog je tisti, ki me maščuje in ljudstvo pokori sebi.
48 Rešuje me mojih sovražnikov, povzdigneš me nad tiste, ki se dvigajo zoper mene, rešil si me nasilnega človeka.
49 Zato se ti bom zahvaljeval, o GOSPOD, med pogani in pel hvalnico tvojemu imenu.
50 Veliko odrešitev daje svojemu kralju; in izkaže usmiljenje svojemu maziljencu, Davidu in njegovemu semenu na veke.

POGLAVJE 19

1 (Poslovnemu glasbeniku, Davidov psalm.) Nebesa oznanjajo Božjo slavo; in nebesni svod kaže delo njegovih rok.
2 Dan dnevu pripoveduje besedo in noč noči oznanja znanje.
3 Ni govora ne jezika, kjer se ne bi slišal njihov glas.
4 Po vsej zemlji se širi njih beseda in njihove besede do konca sveta. V njih je postavil tabernakelj soncu,
5 Ki je kot ženin, ki prihaja iz svoje sobe, in se veseli kot močan mož, da vodi dirko.
6 Njegov izhod je od konca neba in njegov krog do konca neba in nič ni skrito pred vročino.
7 GOSPODOVA postava je popolna, spreobrnja dušo; GOSPODOVO pričevanje je zanesljivo, modro dela preproste.
8 Zakoni GOSPODOVI so pravični, razveseljujejo srce; zapoved GOSPODOVA je čista, razsvetljuje oči.
9 Strah GOSPODOV je čist, traja na veke: sodbe GOSPODOVE so resnične in pravične v celoti.
10 Bolj zaželeni so kot zlato, da, kot veliko čistega zlata: slajši tudi od medu in satja.
11 Poleg tega je tvoj služabnik opomnjen: in če se jih držiš, je veliko plačilo.
12 Kdo lahko razume svoje napake? očisti me skrivnih napak.
13 Varuj svojega služabnika tudi pred prevzetnimi grehi; naj me ne obvladajo: tedaj bom pravičen in nedolžen bom velikega prestopka.
14 Naj bodo besede mojih ust in premišljevanje mojega srca prijetni v tvojih očeh, o GOSPOD, moja moč in moj odrešenik.

POGLAVJE 20

1 (Glavnijem glasbeniku, Davidov psalm.) GOSPOD naj te usliši na dan stiske; ime Boga Jakobovega te brani;
2 Pošlji ti pomoč iz svetišča in okrepi te s Siona;
3 Spomni se vseh svojih daritev in sprejmi tvojo žgalno daritev; Selah.
4 Nakloni se ti po srcu tvojem in izpolni ves tvoj namen.
5 Veselili se bomo tvojega odrešenja in v imenu našega Boga bomo postavili prapore: GOSPOD naj izpolni vse tvoje prošnje.
6 Zdaj vem, da GOSPOD reši svojega maziljenca; uslišal ga bo iz svojih svetih nebes z zveličavno močjo svoje desnice.
7 Nekateri se zanašajo na vozove, drugi na konje, mi pa se bomo spominjali imena GOSPODA, našega Boga.
8 Oni so padli in padli, mi pa smo vstali in stojimo pokonci.
9 Reši, GOSPOD: naj nas kralj usliši, ko kličemo.

POGLAVJE 21

1 (Glavnijem glasbeniku, Davidov psalm.) Kralj se bo veselil tvoje moči, o GOSPOD; in kako zelo se bo veselil tvojega odrešenja!
2 Izpolnil si mu željo njegovega srca in nisi odrekel prošnji njegovih ust. Selah.
3 Kajti preprečil si ga z blagoslovi dobrote; na glavo si mu položil krono iz čistega zlata.
4 Življenja je prosil od tebe in ti si mu ga dal, celo dolžino dni na veke vekov.
5 Velika je njegova slava v tvoji rešitvi: čast in veličastvo si mu naložil.

6 Kajti naredil si ga najbolj blagoslovljenega za vekomaj, zelo si ga razveselil s svojim obličjem.
7 Kajti kralj zaupa v GOSPODA in po milosti Najvišjega se ne bo premagal.
8 Tvoja roka bo našla vse tvoje sovražnike, tvoja desnica bo našla tiste, ki te sovražijo.
9 Napravil jih boš kakor ognjeno peč v času svoje jeze: GOSPOD jih bo požrl v svoji jezi in ogenj jih bo požrl.
10 Njihov sad boš iztrebil z zemlje in njihovo seme med človeškimi sinovi.
11 Kajti zoper tebe so nameravali zlo, izmislili so si hudomušno zvijačo, ki je ne morejo izvesti.
12 Zato jih boš prisilil, da obrnejo hrbet, ko boš svoje puščice napel na tetive proti njim.
13 Bodi vzvišen, GOSPOD, v svoji lastni moči; tako bomo peli in hvalili tvojo moč.

POGLAVJE 22

1 (Glavnemu glasbeniku na Aijeleth Shahar, Davidov psalm.) Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? zakaj si tako daleč od moje pomoči in od besed mojega rjovenja?
2 O moj Bog, podnevi vpijem, a ne slišiš; in v nočni sezoni, in nisem tiho.
3 Toda ti si svet, o ti, ki prebivaš v Izraelovih hvalnicah.
4 Naši očetje so zaupali vame; zaupali so in ti si jih rešil.
5 Vpili so k tebi in bili rešeni; upali so vate in niso bili osramočeni.
6 Toda jaz sem črv in ne človek; zasramovanje ljudi in zaničevanje ljudi.
7 Vsi, ki me vidijo, se mi zasmehujejo;
8 Zaupal je v GOSPODA, da ga bo rešil: rešil naj ga bo, ker mu je všeč.
9 Toda ti si tisti, ki me je vzel iz maternice; ti si mi dal upanje, ko sem bil na prsih svoje matere.
10 Iz maternice sem bil vržen nate: ti si moj Bog iz trebuha moje matere.
11 Ne bodi daleč od mene; kajti težave so blizu; ker ni nikogar, ki bi pomagal.
12 Veliko bikov me je obkolilo, močni bašanski biki so me obkolili.
13 Razprli so name s svojimi usti kakor grabežljiv in rjoveč lev.
14 Razlil sem se kakor voda in vse kosti moje so se razpasle; srce moje je kakor vosek; stopi se sredi mojega črevesja.
15 Moja moč je usahnila kakor drobec; in jezik se mi prilepi na čeljusti; in ti si me pripeljal v smrtni prah.
16 Kajti psi so me obdali, skupščina hudobnih me je obdala, prebodli so mi roke in noge.
17 Lahko povem vsem svojim kostem: gledajo in strmijo vame.
18 Razdelijo si moja oblačila in vržejo žreb za mojo obleko.
19 Toda ne bodi daleč od mene, o GOSPOD: o moja moč, hiti mi pomagati.
20 Reši mojo dušo izpod meča; moj dragi iz pasje moči.
21 Reši me iz levjih gobcev, kajti uslišal si me iz rogov samorogov.
22 Tvoje ime bom oznanjal svojim bratom, sredi zbora te bom hvalil.
23 Vi, ki se bojite GOSPODA, hvalite ga; vsi, seme Jakobovo, poveličujte ga; in bojte se ga, vse potomstvo Izraelovo.
24 Kajti on ni preziral in se ni gnusil stiske prizadetih; tudi ni skril svojega obraza pred njim; ko pa je zaklical k njemu, je slišal.
25 Tebe bom hvalil v velikem zboru, svoje obljube bom izpolnil pred tistimi, ki se ga bojijo.
26 Krotki bodo jedli in se nasitili, hvalili bodo GOSPODA, ki ga iščejo: vaše srce bo živelo vekomaj.
27 Vsi konci sveta se bodo spomnili in se obrnili h GOSPODU, in vsi rodovi narodov se bodo molili pred teboj.
28 Kajti kraljestvo je GOSPODOVO in on je vladar med narodi.
29 Vsi, ki so debeli na zemlji, bodo jedli in se klanjali; vsi, ki gredo v prah, se bodo klanjali pred njim; in nihče ne bo mogel ohraniti svoje duše pri življenju.
30 Seme mu bo služilo; Gospodu se bo prištevalo za en rod.
31 Prišli bodo in oznanjali njegovo pravičnost ljudstvu, ki se bo rodilo, da je to storil.

POGLAVJE 23

1 (Davidov psalm.) GOSPOD je moj pastir; ne bom hotel.
2 Na zelenih pašnikih me daje ležati, vodi me k tihim vodam.
3 Poživi mojo dušo, vodi me po poteh pravičnosti zaradi svojega imena.
4 Da, čeprav hodim po dolini smrtne sence, se ne bom bal zla: kajti ti si z menoj; tvoja palica in tvoja palica me tolažita.
5 Pripravil si mizo pred menoj vpričo sovražnikov mojih; z oljem si mi pomazilil glavo; moja skodelica teče.
6 Resnično, dobrota in usmiljenje me bosta spremljali vse dni mojega življenja in v hiši GOSPODOVI bom prebival na veke.

POGLAVJE 24

1 (Davidov psalm.) GOSPODOVA je zemlja in vse, kar je na njej; svet in tisti, ki prebivajo na njem.
2 Kajti on ga je utemeljil na morjih in utrdil na rekah.
3 Kdo se bo povzpel na GOSPODOVO goro? ali kdo bo stal na njegovem svetem mestu?
4 Kdor ima čiste roke in čisto srce; ki ni povzdignil svoje duše v nečimrnost in ni prisegel zvijačno.
5 Prejel bo blagoslov od GOSPODA in pravičnost od Boga svojega odrešenja.
6 To je rod tistih, ki ga iščejo, ki iščejo tvoje obličje, o Jakob. Selah.
7 Dvignite svoje glave, o vrata; in povzdignite se, večna vrata; in Kralj slave bo vstopil.
8 Kdo je ta Kralj slave? GOSPOD, močan in mogočen, GOSPOD, močan v boju.
9 Dvignite svoje glave, o vrata; celo dvignite jih, večna vrata; in Kralj slave bo vstopil.
10 Kdo je ta Kralj slave? GOSPOD nad vojskami, on je kralj slave. Selah.

POGLAVJE 25

1 (Davidov psalm.) K tebi, o GOSPOD, povzdignem svojo dušo.
2 O moj Bog, zaupam vame: naj me ne bo sram, naj moji sovražniki ne zmagujejo nad mano.
3 Da, nihče, ki čaka nate, naj se ne sramuje; naj se sramujejo tisti, ki grešijo brez razloga.
4 Pokaži mi svoja pota, o GOSPOD; nauči me svojih poti.
5 Vodi me v svoji resnici in me pouči, kajti ti si Bog moje rešitve; nate čakam ves dan.
6 Spominjaj se, o GOSPOD, svojega nežnega usmiljenja in svoje dobrote; kajti bili so od nekdaj stari.
7 Ne spominjaj se grehov moje mladosti in mojih prestopkov; po svoji milosti se me spominjaj zaradi svoje dobrote, o GOSPOD.
8 Dober in pošten je GOSPOD, zato bo grešnike učil na poti.
9 Krotke bo vodil v sodbi in krotke bo učil svojo pot.
10 Vsa GOSPODOVA pota so usmiljenje in resnica za tiste, ki se držijo njegove zaveze in njegovih pričevanj.
11 Zaradi svojega imena, o GOSPOD, odpusti mojo krivico; ker je super.
12 Kdo je tisti, ki se boji GOSPODA? ga bo učil na način, ki si ga bo sam izbral.
13 Njegova duša bo živela v miru; in njegovo seme bo podedovalo zemljo.
14 Skrivnost GOSPODOVA je pri tistih, ki se ga bojijo; in pokazal jim bo svojo zavezo.
15 Moje oči so vedno uprte v GOSPODA; kajti on bo iztrgal moje noge iz mreže.
16 Obrni se k meni in usmili se me; kajti obupan sem in potrt.
17 Težave mojega srca so se povečale: o ti me reši iz stiske moje.
18 Poglej mojo stisko in mojo bolečino; in odpusti vse moje grehe.
19 Pomisli na moje sovražnike; saj jih je mnogo; in sovražijo me s krutim sovraštvom.
20 Oh, varuj mojo dušo in reši me, naj se ne osramotim; saj zaupam vate.
21 Neoporečnost in poštenost naj me varujeta; saj čakam nate.
22 Reši Izraela, o Bog, iz vseh njegovih stisk.

POGLAVJE 26

1 (Davidov psalm.) Sodi mi, o GOSPOD; kajti hodil sem v neoporečnosti svoji; tudi zaupal sem v GOSPODA; zato ne bom zdrsnil.
2 Preizkusi me, o GOSPOD, in preizkusi me; poskusi moje uzde in moje srce.
3 Kajti tvoja dobrota je pred mojimi očmi in hodil sem v tvoji resnici.
4 Nisem sedel z nečimrnimi ljudmi in ne bom šel z lažnimi ljudmi.
5 Sovražil sem občino hudobnežev; in ne bo sedel s hudobnimi.
6 Umil si bom roke v nedolžnosti, tako bom obkrožil tvoj oltar, o GOSPOD.
7 Da bom oznanjal z glasom hvaležnosti in pripovedoval o vseh tvojih čudovitih delih.
8 GOSPOD, vzljubil sem prebivališče tvoje hiše in kraj, kjer prebiva tvoja čast.
9 Ne vzemi moje duše z grešniki in mojega življenja s krvavci!
10 V njegovih rokah je hudobija in njihova desnica je polna podkupnin.
11 Jaz pa bom hodil v svoji poštenosti: odreši me in bodi usmiljen do mene.
12 Moja noga stoji na ravnem mestu, v občinah bom slavil GOSPODA.

POGLAVJE 27

1 (Davidov psalm.) GOSPOD je moja luč in moja rešitev; koga naj se bojim? GOSPOD je moč mojega življenja; koga naj se bojim?
2 Ko so hudobneži, celo moji sovražniki in sovražniki, prišli name, da bi žrli moje meso, so se spotaknili in padli.
3 Če bi se vojska utaborila zoper mene, se moje srce ne bi balo; če bi se zoper mene dvignila vojna, bom v tem prepričan.
4 Enega sem prosil od GOSPODA, tega bom iskal; da bi lahko prebival v hiši GOSPODOVI vse dni svojega življenja, da bi gledal lepoto GOSPODOVO in povpraševal v templju njegovem.
5 Kajti v času stiske me bo skril v svoj paviljon; v skrivnost svojega prebivališča me bo skril; na skalo me bo postavil.
6 In zdaj se bo moja glava dvignila nad moje sovražnike okoli mene: zato bom v njegovem šotoru daroval daritve veselja; Pel bom, da, pel bom hvalnico GOSPODU.
7 Usliši, o GOSPOD, ko vpijem z glasom svojim; usmili se me in usliši me.
8 Ko si rekel: Iščite moje obličje; moje srce ti je reklo: Tvoje obličje, GOSPOD, bom iskal.
9 Ne skrivaj svojega obličja daleč od mene; ne odpusti služabnika svojega v jezi; bil si mi v pomoč; ne zapusti me in ne zapusti me, o Bog moje rešitve.
10 Ko me oče in mati zapustita, tedaj me vzame GOSPOD.
11 Uči me svojo pot, o GOSPOD, in vodi me po ravni poti zaradi mojih sovražnikov.
12 Ne izroči me volji mojih sovražnikov, kajti zoper mene so vstale lažne priče in tisti, ki dihajo krutost.
13 Omagal sem, če ne bi verjel, da bom videl dobroto GOSPODOVO v deželi živih.
14 Čakaj na GOSPODA, bodi pogumen, in on bo utrdil tvoje srce: pričakuj, pravim, na GOSPODA.

POGLAVJE 28

1 (Davidov psalm.) K tebi bom klical, o GOSPOD, moja skala; ne bodi tiho zame: da ne bom, če boš tiho name, postal podoben tistim, ki gredo v jamo.
2 Usliši glas mojih prošenj, ko vpijem k tebi, ko dvignem roke proti tvojemu svetemu preroku.
3 Ne odpelji me s krivičnimi in s krivičnimi delavci, ki govorijo mir svojim bližnjim, v njihovih srcih pa je hudobija.
4 Daj jim po njihovih dejanjih in po hudobiji njihovih prizadevanj; daj jim po delu njihovih rok; daj jim njihovo puščavo.

5 Ker se ne ozirajo na GOSPODOVA dela in ne na delo njegovih rok, jih bo uničil in ne zgradil.
6 Hvaljen bodi GOSPOD, ker je uslišal glas mojih prošenj.
7 GOSPOD je moja moč in moj ščit; moje srce je zaupalo vanj in pomagalo mi je; zato se moje srce silno veseli; in s svojo pesmijo ga bom slavil.
8 GOSPOD je njihova moč in on je rešilna moč svojega maziljenca.
9 Reši svoje ljudstvo in blagoslovi svojo dediščino; hrani jih tudi in dvigni jih na veke.

POGLAVJE 29

1 (Davidov psalm.) Dajte GOSPODU, o vi mogočni, dajte GOSPODU slavo in moč.
2 Dajte GOSPODU čast, ki jo ima ime njegovo; častite GOSPODA v lepoti svetosti.
3 Glas GOSPODOV je nad vodami, Bog slave grmi, GOSPOD je nad vodami mnogimi.
4 Glas GOSPODOV je močan; glas GOSPODOV je poln veličastva.
5 Glas GOSPODOV lomi cedre; da, GOSPOD lomi libanonske cedre.
6 Naredi jih, da poskakujejo kakor tele; Libanon in Sirion kot mladi samorog.
7 GOSPODOV glas deli ognjeni plamen.
8 Glas GOSPODOV pretrese puščavo; GOSPOD pretrese puščavo Kadeš.
9 Glas GOSPODOV teli košute in odkriva gozdove, in v njegovem templju vsak govori o njegovi slavi.
10 GOSPOD sedi nad potopom; da, GOSPOD kraljuje vekomaj.
11 GOSPOD bo dal moč svojemu ljudstvu; GOSPOD bo blagoslovil svoje ljudstvo z mirom.

POGLAVJE 30

1 (Psalm in pesem ob posvetitvi Davidove hiše.) Poveličeval te bom, o GOSPOD; kajti povzdignil si me in nisi naredil, da bi se moji sovražniki veselili nad mano.
2 O GOSPOD, moj Bog, klical sem k tebi in ti si me ozdravil.
3 O GOSPOD, dvignil si mojo dušo iz groba, ohranil si me pri življenju, da nisem šel v jamo.
4 Pojte GOSPODU, njegovi svetniki, in zahvaljujte se spominu njegove svetosti.
5 Kajti njegova jeza traja samo trenutek; v njegovo korist je življenje: jok lahko traja eno noč, a veselje pride zjutraj.
6 In v svoji blaginji sem rekel: Nikoli se ne bom premagal.
7 GOSPOD, s svojo naklonjenostjo si utrdil mojo goro, skril si svoje obličje in vznemirjen sem bil.
8 Vpil sem k tebi, o GOSPOD; in h GOSPODU sem prosil.
9 Kakšen dobiček je v moji krvi, ko grem v jamo? Ali naj te hvali prah? ali bo oznanjalo tvojo resnico?
10 Usliši, o GOSPOD, in usmili se me: GOSPOD, bodi moj pomočnik.
11 Spremenil si zame žalovanje moje v ples; slekel si mi raševino in me opasal z veseljem;
12 Da ti moja slava poje hvalo in ne utihne. GOSPOD, moj Bog, na veke se ti bom zahvaljeval.

POGLAVJE 31

1 (Glavnijem glasbeniku, Davidov psalm.) Vate, o GOSPOD, zaupam; naj se nikoli ne osramotim: reši me v svoji pravičnosti.
2 Prikloni svoje uho k meni; hitro me reši: bodi moja trdna skala, v hišo obrambe, da me reši.
3 Kajti ti si moja skala in moja trdnjava; zato me zaradi svojega imena vodi in vodi.
4 Izvlecite me iz mreže, ki so jo na skrivaj postavili zame, kajti ti si moja moč.
5 V tvojo roko izročam svojega duha: ti si me odrešil, o GOSPOD, Bog resnice.
6 Sovražim tiste, ki menijo za lažnivo ničevost, a zaupam v GOSPODA.
7 Veselil se bom in veselil tvojega usmiljenja, kajti premislil si nad mojo stisko; spoznal si mojo dušo v nadlogah;
8 In nisi me izročil sovražniku v roko, moje noge si postavil v veliko sobo.
9 Usmili se me, o GOSPOD, ker sem v stiski: moje oko je izginilo od žalosti, moja duša in moj trebuh.
10 Kajti moje življenje je minilo v žalosti in moja leta v zdihovanju; moja moč je pojenjala zaradi moje krivice in moje kosti so uničene.
11 Bil sem v sramoto med vsemi svojimi sovražniki, posebno pa med svojimi sosedi, in v strah svojim znancem: tisti, ki so me videli zunaj, so bežali pred menoj.
12 Pozabljen sem kakor mrtev iz uma, kakor razbita posoda sem.
13 Slišal sem namreč obrekovanje mnogih: strah je bil na vseh straneh: medtem ko so se posvetovali proti meni, so sklenili, da bi mi vzeli življenje.
14 Jaz pa sem zaupal vate, o GOSPOD, rekel sem: Ti si moj Bog.
15 Moji časi so v tvoji roki; reši me iz rok mojih sovražnikov in tistih, ki me preganjajo.
16 Naj obsije tvoj obraz nad tvojim služabnikom, reši me zaradi svojega usmiljenja.
17 Naj me ne bo sram, o GOSPOD; kajti klical sem te: hudobneži naj se osramotijo in v grobu naj molčijo.
18 Lažnive ustnice naj utihnejo; ki ponosno in zaničljivo govorijo hude stvari proti pravičnim.
19 O, kako velika je tvoja dobrota, ki si jo hranil za tiste, ki se te bojijo; ki si jih naredil za tiste, ki zaupajo vate pred človeškimi sinovi!
20 Skril jih boš v skrivnosti svoje navzočnosti pred napuhom človeka; skrivno jih boš hranil v paviljonu pred prepirom jezikov.
21 Hvaljen bodi GOSPOD, ker mi je izkazal svojo čudovito dobroto v trdnem mestu.
22 Kajti v naglici sem rekel: Odrezan sem pred tvojimi očmi; vendar si slišal glas mojih prošenj, ko sem klical k tebi.
23 Ljubite GOSPODA, vsi njegovi sveti, zakaj GOSPOD varuje zvestega in obilno poplača prevzetnega delavca.
24 Bodite pogumni, in utrdil vam bo srce, vsi, ki upate v GOSPODA.

POGLAVJE 32

1 (Davidov psalm, Maschil.) Blagor tistemu, čigar greh je odpuščen, čigar greh je pokrit.
2 Blagor človeku, ki mu GOSPOD ne prišteva krivice in v čigar duhu ni zvijače.
3 Ko sem molčal, so se moje kosti postarale zaradi mojega rjovenja ves dan.
4 Kajti podnevi in ponoči je bila tvoja roka težka nad mano, moja vlaga se je spremenila v poletno sušo. Selah.
5 Priznal sem ti svoj greh in svoje krivice nisem skrival. Rekel sem: Priznal bom svoje prestopke GOSPODU; in odpustil si krivdo mojega greha. Selah.
6 Kajti to bo vsak, ki je pobožen, molil k tebi v času, ko te bo mogoče najti: v poplavah velikih voda se mu zagotovo ne bodo približali.
7 Ti si moje skrivališče; ti me boš obvaroval nadloge; obdajal me boš s pesmimi odrešenja. Selah.
8 Poučil te bom in te učil o poti, po kateri boš hodil, vodil te bom s svojim očesom.
9 Ne bodite kakor konj ali mula, ki nimata razuma: čigar usta je treba držati z brzdo in uzdo, da se ti ne približajo.
10 Veliko gorja bo doletelo brezbožnika, a kdor zaupa v GOSPODA, ga bo obdajala milost.
11 Veselite se v GOSPODU in radujte se, pravični, in vzklikajte od veselja vsi, ki ste poštenega srca.

POGLAVJE 33

1 Veselite se v GOSPODU, pravični, kajti poštenim se prilega hvalnica.
2 Hvalite GOSPODA s harfo, pojte mu s psalterijem in instrumentom z desetimi strunami.
3 Pojte mu novo pesem; spretno igrati z glasnim hrupom.
4 Zakaj GOSPODOVA beseda je prava; in vsa njegova dela so narejena v resnici.
5 Ljubi pravičnost in sodbo; zemlja je polna dobrote GOSPODOVE.
6 Z GOSPODOVO besedo so bila ustvarjena nebesa; in vsa njihova vojska z dihom njegovih ust.
7 Vode morja zbira kakor kup, globino spravlja v skladišča.
8 Vsa zemlja naj se boji GOSPODA, vsi prebivalci sveta naj se bojijo pred njim.
9 Kajti rekel je in zgodilo se je; je zapovedal in stalo je trdno.
10 GOSPOD razblini naklep poganov, uniči naklepe ljudstev.
11 GOSPODOV sklep stoji vekomaj, misli njegovega srca za vse rodove.
12 Blagor narodu, katerega Bog je GOSPOD; in ljudstvo, ki si ga je izvolil v lastno dediščino.
13 GOSPOD gleda iz nebes; on gleda vse človeške sinove.
14 Iz kraja svojega prebivališča gleda na vse prebivalce zemlje.
15 Podobno oblikuje njuna srca; upošteva vsa njihova dela.
16 Nobenega kralja ne reši množica vojske: junaka ne reši velika moč.
17 Konj je nečimrna stvar za varnost, in ne reši nikogar s svojo veliko močjo.
18 Glej, oko GOSPODOVO je na tistih, ki se ga bojijo, na tistih, ki upajo na njegovo usmiljenje;
19 Da reši njihovo dušo smrti in jih ohrani pri življenju v lakoti.
20 Naša duša upa na GOSPODA: on je naša pomoč in naš ščit.
21 Kajti naše srce se bo veselilo v njem, ker smo zaupali v njegovo sveto ime.
22 Tvoja milost, o GOSPOD, naj bo nad nami, kakor upamo vate.

POGLAVJE 34

1 (Davidov psalm, ko je spremenil svoje obnašanje pred Abimelekom; ta ga je odgnal in je odšel.) Blagoslavljal bom GOSPODA v vsakem trenutku, njegova slava bo vedno v mojih ustih.
2 Moja duša se bo hvalila v GOSPODU, ponižni bodo to slišali in se veselili.
3 O poveličuj GOSPODA z menoj in skupaj poveličujmo njegovo ime.
4 Iskal sem GOSPODA in uslišal me je in me rešil vseh mojih strahov.
5 Pogledali so vanj in se razsvetlili, in obrazi se jim niso sramovali.
6 Ta revež je vpil in GOSPOD ga je uslišal in ga rešil vseh njegovih težav.
7 Gospodov angel se utabori okoli tistih, ki se ga bojijo, in jih reši.
8 Okusite in poglejte, kako dober je GOSPOD: blagor človeku, ki zaupa vanj.
9 Bojte se GOSPODA, njegovi sveti, zakaj tisti, ki se ga bojijo, nimajo pomanjkanja.
10 Mladi levi so siromaki in lačni; tistim, ki iščejo GOSPODA, pa ne bo manjkalo nič dobrega.
11 Pridite, otroci, poslušajte me: naučil vas bom strahu Gospodovega.
12 Kdo je tisti, ki si želi življenja in ljubi veliko dni, da bi videl dobro?
13 Varuj svoj jezik pred hudobnim in svoje ustnice pred lažnim govorjenjem.
14 Oddalji se od hudega in delaj dobro; išči mir in išči za njim.
15 Gospodove oči so uprte v pravične in njegova ušesa so odprta za njihov vpitje.
16 GOSPODOVO obličje je zoper tiste, ki delajo hudo, da iztrebi njihov spomin z zemlje.
17 Pravični vpijejo in GOSPOD jih usliši in jih reši iz vseh njihovih stisk.
18 GOSPOD je blizu tistih, ki so strtega srca; in reši tiste, ki so skesanega duha.
19 Mnogo je nadlog pravičnega, a GOSPOD ga reši iz vseh.
20 Vse njegove kosti hrani: nobena izmed njih ni zlomljena.
21 Zlobo bo pokončalo krivičneže in tisti, ki sovražijo pravične, bodo opustošeni.
22 GOSPOD odreši dušo svojih služabnikov in nihče od tistih, ki zaupajo vanj, ne bo opustošen.

POGLAVJE 35

1 (Davidov psalm.) Zagovarjaj mojo pravdo, o GOSPOD, s tistimi, ki se prepirajo z menoj; boj se zoper njih, ki se bojevajo zoper mene.
2 Primi se za ščit in zaščitni ščit ter mi vstani na pomoč.

3 Iztegni tudi sulico in zastavi pot tistim, ki me preganjajo: reci moji duši: Jaz sem tvoja rešitev.
4 Naj bodo osramočeni in osramočeni, ki iščejo mojo dušo; naj se vrnejo nazaj in naj zmedejo tisti, ki snujejo mojo nesrečo.
5 Naj bodo kakor pleve pred vetrom in angel GOSPODOV naj jih prežene.
6 Njihova pot naj bo temna in spolzka, in angel GOSPODOV naj jih preganja.
7 Kajti brez razloga so zame skrili svojo mrežo v jamo, ki so jo brez vzroka izkopali za mojo dušo.
8 Naj pride poguba nad njim nenadoma; in njegova mreža, ki jo je skril, naj se ujame; v to pogubo naj pade.
9 In moja duša se bo veselila v GOSPODU, veselila se bo njegovega odrešenja.
10 Vse moje kosti bodo rekle: GOSPOD, kdo je tebi podoben, ki rešuješ ubogega od tistega, ki je premočnejši od njega, da, ubogega in ubogega od tistega, ki ga pleni?
11 Vstale so krive priče; naložili so mi stvari, ki jih nisem poznal.
12 Poplačali so mi hudo za dobro v pogubo moje duše.
13 Jaz pa, kadar so bili bolni, je bila moja obleka raševina: s postom sem ponižal svojo dušo; in moja molitev se je vrnila v moje naročje.
14 Vedel sem se, kakor da bi mi bil prijatelj ali brat: močno sem se sklonil, kakor žaluje za svojo materjo.
15 Toda v moji stiski so se veselili in se zbrali: da, podložniki so se zbrali proti meni in tega nisem vedel; trgali so me in niso nehali:
16 S hinavskimi zasmehovalci na gostijah so škripali name z zobmi.
17 Gospod, kako dolgo boš gledal? reši dušo mojo pred njihovimi pogubami, mojega dragega pred levi.
18 Hvalil te bom v velikem zboru, hvalil te bom med mnogim ljudstvom.
19 Naj se ne veselijo nad mano moji sovražniki po krivici, niti naj mežikajo z očmi, ki me sovražijo brez razloga.
20 Kajti ne govorijo miru, ampak snujejo zvijače zoper tihe v deželi.
21 Da, široko so odprli svoja usta proti meni in rekli: Aha, aha, naše oko je to videlo.
22 To si videl, o GOSPOD: ne bodi tiho: o GOSPOD, ne bodi daleč od mene.
23 Vzbudi se in se prebudi k moji sodbi, k moji pravdi, moj Bog in moj Gospod.
24 Sodi me, o GOSPOD, moj Bog, po svoji pravičnosti; in naj se ne veselijo name.
25 Naj ne rečejo v svojih srcih: Ah, tako bi nam bilo; naj ne rečejo: Pogoltnili smo ga.
26 Naj bodo osramočeni in zmedeni vsi, ki se veselijo mojega hudega; naj bodo oblečeni v sramoto in sramoto, ki se poveličujejo zoper mene.
27 Naj vzklikajo od veselja in se veselijo, ki podpirajo mojo pravičnost; da, vedno naj govorijo: Naj bo poveličan GOSPOD, ki ima veselje do blaginje svojega služabnika.
28 In moj jezik bo govoril o tvoji pravičnosti in tvoji hvali ves dan.

POGLAVJE 36

1 (Glavnijem glasbeniku, psalm Davida, služabnika Gospodovega.) Pregreha hudobneža govori v mojem srcu, da ni strahu Božjega pred njegovimi očmi.
2 Kajti ploska se v lastnih očeh, dokler se ne ugotovi, da je njegova krivica sovražna.
3 Besede njegovih ust so krivica in zvijača; prenehal je biti moder in delati dobro.
4 Na svoji postelji snuje nesrečo; postavlja se na način, ki ni dober; hudega se ne sovraži.
5 Tvoja milost, o GOSPOD, je v nebesih; in tvoja zvestoba sega do oblakov.
6 Tvoja pravičnost je kakor velike gore; Tvoje sodbe so velika brezna: O GOSPOD, ti varuješ človeka in živino.
7 Kako čudovita je tvoja dobrota, o Bog! zato so človeški otroci zaupali v senco tvojih kril.
8 Precej nasitili se bodo z debelino tvoje hiše; in dal jim boš piti reko svojih užitkov.
9 Kajti pri tebi je izvir življenja: v tvoji luči bomo videli luč.
10 O ohrani svojo dobrotljivost do tistih, ki te poznajo; in tvoja pravičnost pravičnim v srcu.
11 Naj me ne stopi noga prevzetnosti in roka hudobnih naj me ne odstrani.
12 Padli so tisti, ki delajo krivico: padli so in ne bodo mogli vstati.

POGLAVJE 37

1 (Davidov psalm.) Ne jezi se zaradi hudobnežev in ne bodi zavisten tistim, ki delajo krivico.
2 Kajti kmalu bodo posekane kakor trava in ovenele bodo kakor zelena rastlina.
3 Zaupaj v GOSPODA in delaj dobro; tako boš prebival v deželi in resnično boš hranjen.
4 Tudi sam se veseli v GOSPODU; in izpolnil ti bo želje tvojega srca.
5 Izroči svojo pot GOSPODU; zaupaj tudi vanj; in on bo to uresničil.
6 In razsvetlil bo tvojo pravičnost kakor luč in tvojo sodbo kakor poldan.
7 Počivaj v GOSPODU in potrpežljivo čakaj nanj; ne jezi se zaradi njega, ki mu uspeva na njegovi poti, zaradi človeka, ki uresničuje hudobne naklepe.
8 Nehaj jezo in opusti jezo; nikakor se ne jezi, da bi delal hudo.
9 Kajti hudodelci bodo iztrebljeni, tisti pa, ki čakajo na GOSPODA, bodo podedovali zemljo.
10 Kajti še malo in hudobneža ne bo več; da, pozorno boš opazoval njegovo mesto in ne bo ga več.
11 Toda krotki bodo podedovali zemljo; in uživali bodo v izobilju miru.
12 Hudobni spletkari zoper pravičnega in škripa z zobmi nanj.
13 Gospod se mu bo smejal, ker vidi, da prihaja njegov dan.
14 Hudobni so izvlekli meč in napeli svoj lok, da vržejo ubožca in ubožca in pomorijo tiste, ki se pošteno vedejo.
15 Njun meč bo stopil v njihovo lastno srce in njih loki se bodo zlomili.
16 Malo, kar ima pravični človek, je boljše od bogastva mnogih brezbožnikov.

17 Kajti roke krivičnih bodo zlomljene, GOSPOD pa podpira pravične.
18 GOSPOD pozna dneve poštenih in njihova dediščina bo večna.
19 Ne bodo osramočeni v hudem času, in v dneh lakote bodo siti.
20 Toda krivični bodo poginili in sovražniki GOSPODOVI bodo kakor tolšča jagnjet; v dim se požrejo.
21 Hudobni si sposoja in ne vrača, pravični pa se usmili in daje.
22 Kajti tisti, ki jih bo blagoslovil, bodo podedovali zemljo; in tisti, ki jih preklinja, bodo iztrebljeni.
23 GOSPOD ureja korake dobrega človeka in njegova pot mu je všeč.
24 Čeprav pade, ne bo popolnoma padel, zakaj GOSPOD ga podpira s svojo roko.
25 Mlad sem bil in zdaj sem star; vendar nisem videl pravičnega zapuščenega, niti njegovega semena, ki bi prosilo kruha.
26 Vedno je usmiljen in posoja; in njegovo seme je blagoslovljeno.
27 Oddalji se od hudega in delaj dobro; in prebivali za vedno.
28 Kajti GOSPOD ljubi pravico in ne zapusti svojih svetih; ohranjeni bodo za vekomaj, a seme krivičnih bo iztrebljeno.
29 Pravični bodo podedovali deželo in v njej prebivali vekomaj.
30 Usta pravičnega govorijo modrost in njegov jezik govori o sodbi.
31 Postava njegovega Boga je v njegovem srcu; nobena njegova stopnica ne bo zdrsnila.
32 Hudobni opazuje pravičnega in ga hoče umoriti.
33 GOSPOD ga ne bo pustil v njegovi roki in ga ne bo obsodil, ko mu bodo sodili.
34 Čakaj na GOSPODA in drži se njegove poti, in on te bo povzdignil, da boš podedoval deželo; ko bodo krivični iztrebljeni, boš to videl.
35 Videl sem hudobneža v veliki moči, ki se je razprostiral kakor zelen lovor.
36 Vendar je umrl in glej, ni ga bilo; da, iskal sem ga, a ga ni bilo mogoče najti.
37 Opazujte popolnega človeka in glejte pravičnega: kajti konec tega človeka je mir.
38 Prestopniki pa bodo uničeni skupaj, konec hudobnih bo odrezan.
39 Rešitev pravičnih pa je od GOSPODA: on je njihova moč v času stiske.
40 In GOSPOD jim bo pomagal in jih rešil; rešil jih bo pred hudobnimi in jih rešil, ker zaupajo vanj.

POGLAVJE 38

1 (Davidov psalm, v spomin.) O GOSPOD, ne grajaj me v svoji jezi in ne kaznuj me v svoji jezi.
2 Kajti tvoje puščice se zapičijo vame in tvoja roka me močno stiska.
3 V mojem mesu ni zdravja zaradi tvoje jeze; tudi ni miru v mojih kosteh zaradi mojega greha.
4 Kajti krivice moje so prešle čez mojo glavo: kakor težko breme so pretežke zame.
5 Moje rane smrdijo in so pokvarjene zaradi moje nespametnosti.
6 V težavah sem; Zelo sem sklonjen; Ves dan žalujem.
7 Kajti moja ledja so polna gnusne bolezni in ni zdravega v mojem mesu.
8 Slab sem in hudo strt; rjovel sem zaradi nemira svojega srca.
9 Gospod, vse moje želje so pred teboj; in moje stokanje ni skrito pred tabo.
10 Moje srce hrepeni, moja moč mi peša; tudi luč mojih oči je izginila iz mene.
11 Moji ljubimci in moji prijatelji stojijo stran od moje rane; in moji sorodniki stojijo daleč stran.
12 Tudi tisti, ki iščejo moje življenje, mi postavljajo zanke, in tisti, ki iščejo mojo nesrečo, govorijo hudobne stvari in snujejo prevare ves dan.
13 Jaz pa kot gluh človek nisem slišal; in bil sem kakor neumen človek, ki ne odpre ust svojih.
14 Tako sem bil kot človek, ki ne sliši in v čigar ustih ni očitkov.
15 Zakaj vate, o GOSPOD, upam; ti boš uslišal, o GOSPOD, moj Bog.
16 Rekel sem namreč: Poslušajte me, da se sicer ne bi veselili nad menoj.
17 Kajti pripravljen sem se ustaviti in moja žalost je vedno pred menoj.
18 Kajti oznanil bom svojo krivico; Žal mi bo za moj greh.
19 Toda moji sovražniki so živahni in močni; in tisti, ki me sovražijo po krivici, se množijo.
20 Tudi tisti, ki vračajo hudo za dobro, so moji nasprotniki; ker sledim stvari, ki so dobre.
21 Ne zapusti me, o GOSPOD, o moj Bog, ne bodi daleč od mene.
22 Hiti mi pomagaj, o Gospod, moje odrešenje.

POGLAVJE 39

1 (Glavnemu glasbeniku, celo Jedutunu, Davidov psalm.) Rekel sem: Pazil bom na svoja pota, da ne bom grešil s svojim jezikom; svoja usta bom varoval z uzdo, medtem ko je hudobnež pred jaz.
2 Bil sem nem od molka, molčal sem, tudi od dobrega; in moja žalost je bila vznemirjena.
3 Moje srce je bilo vroče v meni, medtem ko sem razmišljal o ognju, ki gori: takrat sem spregovoril s svojim jezikom,
4 GOSPOD, daj mi spoznati svoj konec in mero mojih dni, kakšna je; da lahko vem, kako slaboten sem.
5 Glej, naredil si moje dni kakor širino roke; in moja starost je kot nič pred teboj: resnično je vsak človek v svojem najboljšem stanju povsem nečimrnost. Selah.
6 Pravzaprav vsak človek hodi v prazne predstave; res se zaman vznemirjajo; kopiči bogastvo, a ne ve, kdo ga bo zbral.
7 In zdaj, Gospod, kaj čakam? moje upanje je v tebi.
8 Reši me vseh mojih grehov, ne naredi me za sramoto nespametnih.
9 Bil sem nem, nisem odprl svojih ust; ker si to storil.
10 Odvrni od mene svoj udarec: uniči me udarec tvoje roke.
11 Ko s grajami popraviš človeka zaradi krivice, narediš, da njegovo lepoto uniči kakor molj: res je vsak človek nečimrnost. Selah.

12 Usliši mojo molitev, o GOSPOD, in prisluhni mojemu vpitju; ne molči pred mojimi solzami: kajti tujec sem pri tebi in tujec, kakor so bili vsi moji očetje.
13 O prizanesi mi, da si povrnem moč, preden grem od tod in me ne bo več.

POGLAVJE 40

1 (Poslovnemu glasbeniku, Davidov psalm.) Potrpežljivo sem čakal na GOSPODA; in nagnil se je k meni in slišal moj jok.
2 Tudi mene je dvignil iz strašne jame, iz blatne gline, in postavil moje noge na skalo ter utrdil moje korake.
3 In dal mi je v usta novo pesem, hvalnico našemu Bogu: mnogi jo bodo videli in se bali ter zaupali v GOSPODA.
4 Blagor človeku, ki daje GOSPODU svoje zaupanje in ne spoštuje prevzetnih niti tistih, ki se obračajo k laži.
5 Mnogo je, o GOSPOD, moj Bog, tvojih čudovitih del, ki si jih storil, in tvojih misli, ki so namenjene nam: ti jih ni mogoče prešteti po vrsti: če bi jih razglasil in govoril o njih, so več kot lahko oštevilčen.
6 Daritve in daritve si nisi želel; moja ušesa si mi odprl; žgalne daritve in daritve za greh nisi zahteval.
7 Tedaj sem rekel: Glej, prihajam; v zvezku knjige je zapisano o meni,
8 Z veseljem izpolnjujem tvojo voljo, o moj Bog, da, tvoja postava je v mojem srcu.
9 Oznanjal sem pravičnost v velikem zboru; glej, nisem zadržal svojih ustnic, o GOSPOD, ti veš.
10 Tvoje pravičnosti nisem skrival v svojem srcu; Oznanil sem tvojo zvestobo in tvoje odrešenje: Tvoje dobrote in tvoje resnice nisem prikril velikemu zboru.
11 Ne zadržuj mi svojega usmiljenja, o GOSPOD: tvoja dobrota in tvoja resnica naj me vedno varujeta.
12 Kajti nešteto hudobij me je obdalo: moje krivice so se me prijele, tako da ne morem dvigniti pogleda; več jih je nego las na moji glavi, zato mi srce onemoglo.
13 Bodi voljen, o GOSPOD, da me rešiš; o GOSPOD, pohiti mi pomagati.
14 Naj bodo osramočeni in osramočeni vsi, ki iščejo mojo dušo, da bi jo uničili; naj se vrnejo nazaj in osramotijo, ki mi želijo zlo.
15 Opustošeni naj bodo v plačilo svoje sramote, ki mi govorijo: Aha, aha!
16 Vsi, ki te iščejo, naj se veselijo in veselijo v tebi; tisti, ki ljubijo tvoje zveličanje, naj vedno govorijo: Poveličan naj bo GOSPOD!
17 Toda jaz sem reven in reven; vendar Gospod misli name: ti si moja pomoč in moj rešitelj; ne odlašaj, o moj Bog.

POGLAVJE 41

1 (Glavnijem glasbeniku, Davidov psalm.) Blagor tistemu, ki skrbi za ubogega: GOSPOD ga bo rešil v času stiske.
2 GOSPOD ga bo ohranil in ohranil pri življenju; in blagoslovljen bo na zemlji: in ne boš ga izročil volji njegovih sovražnikov.
3 GOSPOD ga bo utrdil na ležišču letanja, ti mu boš postlal vso posteljo v njegovi bolezni.
4 Rekel sem: GOSPOD, usmili se me, ozdravi mojo dušo; kajti grešil sem proti tebi.
5 Moji sovražniki govorijo hudo o meni: Kdaj bo umrl in njegovo ime bo propadlo?
6 In če me pride pogledat, govori nečimrnost: njegovo srce zbira krivico k sebi; ko gre v tujino, to pove.
7 Vsi, ki me sovražijo, šepetajo proti meni: proti meni snujejo mojo nesrečo.
8 Pravijo, da se huda bolezen prilepi nanj in zdaj, ko leži, ne bo več vstal.
9 Da, moj domači prijatelj, ki sem mu zaupal, ki je jedel moj kruh, je dvignil peto proti meni.
10 Ti pa, o GOSPOD, bodi usmiljen do mene in me povzdigni, da jim lahko povrnem.
11 Po tem vem, da si mi naklonjen, ker moj sovražnik ne zmaguje nad mano.
12 In kar se mene tiče, ti me podpiraš v moji neoporečnosti in me postavljaš pred svoje obličje za vedno.
13 Hvaljen bodi GOSPOD, Izraelov Bog, od vekomaj in na veke. Amen in amen.

POGLAVJE 42

1 (Glavnemu glasbeniku Maschilu za Korahove sinove.) Kakor jelen hrepeni po vodnih potokih, tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog.
2 Moja duša je žejna po Bogu, po živem Bogu: kdaj pridem in se prikažem pred Bogom?
3 Moje solze so bile moja hrana dan in noč, medtem ko so mi nenehno govorili: Kje je tvoj Bog?
4 Ko se spomnim teh stvari, izlijem svojo dušo v sebi: kajti šel sem z množico, šel sem z njimi v Božjo hišo, z glasom veselja in hvale, z množico, ki je praznovala.
5 Zakaj si potrt, o moja duša? in zakaj si vznemirjen name? upaj v Boga, ker ga bom še hvalil zaradi pomoči njegovega obličja.
6 O moj Bog, moja duša je potrta v meni: zato se te bom spominjal iz dežele Jordanske in Hermoncev s hriba Mizar.
7 Globina kliče globoko ob hrupu tvojih vodnih tromb: vsi tvoji valovi in tvoji valovi so šli čez mene.
8 Vendar bo GOSPOD ukazal svojo dobroto podnevi in ponoči bo njegova pesem z menoj in moja molitev k Bogu mojega življenja.
9 Rekel bom Bogu, svoji skali: Zakaj si me pozabil? zakaj grem žalovati zaradi zatiranja sovražnika?
10 Kakor z mečem v mojih kosteh, moji sovražniki me sramotijo; medtem ko mi vsak dan pravijo: Kje je tvoj Bog?
11 Zakaj si potrt, o moja duša? in zakaj si vznemirjen v meni? upaj v Boga, ker ga bom še hvalil, ki je zdravje mojega obraza in moj Bog.

POGLAVJE 43

1 Sodi me, o Bog, in zagovarjaj mojo pravdo proti brezbožnemu narodu: o reši me zvijačnega in krivičnega človeka.
2 Kajti ti si Bog moje moči; zakaj me zavržeš? zakaj grem žalovati zaradi zatiranja sovražnika?
3 O pošlji svojo luč in svojo resnico: vodita naj me; naj me pripeljejo na tvojo sveto goro in v tvoja prebivališča.
4 Tedaj bom šel k Božjemu oltarju, k Bogu, mojemu velikemu veselju; da, na harfo te bom hvalil, o Bog, moj Bog.

5 Zakaj si potrt, o moja duša? in zakaj si vznemirjen v meni? upaj v Boga: zakaj še ga bom hvalil, ki je zdravje mojega obraza in moj Bog.

POGLAVJE 44

1 (Glavnemu glasbeniku Korahovih sinov, Mašilu.) Na svoja ušesa smo slišali, o Bog, naši očetje so nam povedali, kakšno delo si opravljal v njihovih dneh, v starih časih.
2 Kako si s svojo roko pregnal pogane in jih posadil; kako si ponižal ljudi in jih izgnal.
3 Kajti dežele niso osvojili s svojim mečem in tudi njihova lastna roka jih ni rešila, ampak tvoja desnica in tvoja roka in svetloba tvojega obličja, ker si jim bil naklonjen.
4 Ti si moj kralj, o Bog, zapovedi osvoboditev Jakobu.
5 Po tebi bomo porinili naše sovražnike, po tvojem imenu jih bomo pohodili, ki se dvigajo proti nam.
6 Kajti ne bom zaupal svojemu loku in moj meč me ne bo rešil.
7 Toda ti si nas rešil naših sovražnikov in osramotil tiste, ki so nas sovražili.
8 V Bogu se hvalimo ves dan in slavimo tvoje ime na veke. Selah.
9 Toda ti si zavrgel in nas osramotil; in ne gre naprej z našimi vojskami.
10 Narediš, da se odvrnemo od sovražnika in tisti, ki nas sovražijo, plenijo zase.
11 Dal si nas kakor ovce, za hrano; in nas je razkropil med pogane.
12 Zastonj prodajaš svoje ljudstvo in svojega bogastva ne povišaš z njihovo ceno.
13 Postavljaš nas v sramoto našim sosedom, v zasmeh in posmeh tistim, ki so okoli nas.
14 Naredil si nas za zgovor med pogani, za zmajevanje z glavo med ljudstvom.
15 Moja zmeda je vedno pred mano in sramota mojega obraza me je prekrila,
16 Za glas tistega, ki graja in bogokletja; zaradi sovražnika in maščevalca.
17 Vse to je prišlo nad nas; vendar te nismo pozabili in nismo po krivem ravnali v tvoji zavezi.
18 Naše srce se ni obrnilo nazaj, niti naši koraki niso zašli s tvoje poti;
19 Čeprav si nas močno zlomil namesto zmajev in nas pokril s senco smrti.
20 Če smo pozabili ime našega Boga ali iztegnili roke k tujemu bogu;
21 Ali ne bo Bog tega preiskal? kajti on pozna skrivnosti srca.
22 Da, zaradi tebe nas ubijajo ves dan; štejemo se kot ovce za zakol.
23 Zbudi se, zakaj spiš, o Gospod? vstani, ne zavrzi nas za vekomaj.
24 Zakaj skrivaš svoje obličje in pozabljaš na našo stisko in naše stisko?
25 Kajti naša duša se je sklonila v prah, naš trebuh se je prilepil na zemljo.
26 Vstani nam na pomoč in nas odreši zaradi svojega usmiljenja.

POGLAVJE 45

1 (Glavnemu glasbeniku na Shoshannimu, za Korahove sinove, Maschil, Ljubezenska pesem.) Moje srce napoveduje dobro stvar: govorim o stvareh, ki sem jih storil, da se dotaknem kralja: moj jezik je pero pripravljen pisec.
2 Ti si lepši od človeških otrok, milost je izlita v tvoje ustnice, zato te je Bog blagoslovil na veke.
3 Opaši svoj meč na svoje stegno, o najmogočnejši, s svojo slavo in svojim veličastvom.
4 In v svojem veličastvu jezdi uspešno zaradi resnice, krotkosti in pravičnosti; in tvoja desnica te bo naučila strašnih reči.
5 Tvoje puščice so ostre v srcu kraljevih sovražnikov; s čimer ljudje padejo pod te.
6 Tvoj prestol, o Bog, je na veke vekov: žezlo tvojega kraljestva je pravo žezlo.
7 Ljubiš pravičnost in sovražiš hudobijo; zato te je Bog, tvoj Bog, pomazilil z oljem veselja bolj kot tvoje bližnje.
8 Vsa tvoja oblačila dišijo po miri, aloji in kasiji iz slonokoščenih palač, s katerimi so te razveselili.
9 Kraljeve hčere so bile med tvojimi častnimi ženami: na tvoji desnici je stala kraljica v ofirskem zlatu.
10 Poslušaj, o hči, in premisli in prigni uho svoje; pozabi tudi svoje ljudstvo in hišo očeta svojega;
11 Tako si bo kralj zelo želel tvoje lepote: kajti on je tvoj Gospod; in ga častiš.
12 In tirska hči bo tam z darilom; celo bogataši med ljudmi bodo prosili za tvojo naklonjenost.
13 Kraljeva hči je vsa veličastna znotraj: njena oblačila so iz kovanega zlata.
14 K kralju jo bodo pripeljali v ušitih oblačilih: device, njene tovarišice, ki ji bodo sledile, bodo privedene k tebi.
15 Z veseljem in veseljem bodo pripeljani: vstopili bodo v kraljevo palačo.
16 Namesto tvojih očetov bodo tvoji otroci, ki jih boš postavil za kneze po vsej zemlji.
17 Tvoje ime bom naredil za spomin iz roda v rod, zato te bodo ljudstva slavila vekomaj.

POGLAVJE 46

1 (Glavnemu glasbeniku Korahovih sinov, Pesem o Alamotu.) Bog je naše zatočišče in moč, zelo prisotna pomoč v težavah.
2 Zato se ne bomo bali, četudi se zemlja premakne in četudi se gore odnesejo v sredino morja;
3 Čeprav njegove vode bučijo in se vznemirjajo, čeprav se gore tresejo od njegovega nabiranja. Selah.
4 Tam je reka, katere potoki bodo razveselili Božje mesto, sveti kraj šotorov Najvišjega.
5 Bog je sredi nje; ne bo ganjena: Bog ji bo pomagal, in to prav zgodaj.
6 Pogani so besnili, kraljestva so se zganila: on je dal svoj glas, zemlja se je topila.
7 GOSPOD nad vojskami je z nami; Bog Jakobov je naše zatočišče. Selah.
8 Pridite, poglejte dela GOSPODOVA, kakšno opustošenje je naredil na zemlji.
9 On ustavi vojne do konca zemlje; zlomi lok in razkosa sulico; zažge voz v ognju.

10 Umiri se in vedi, da sem jaz Bog: povišan bom med pogani, povišan bom na zemlji.
11 GOSPOD nad vojskami je z nami; Bog Jakobov je naše zatočišče. Selah.

POGLAVJE 47

1 (Glasniku glasbenika, Psalm za Korahove sinove.) O ploskajte z rokami, vsi ljudje; vpijte k Bogu z zmagoslavnim glasom.
2 Kajti GOSPOD Najvišji je strašen; on je velik kralj nad vso zemljo.
3 Pokoril nam bo ljudstva in narode pod naše noge.
4 Izvolil nam bo našo dediščino, Jakobovo veličastnost, ki jo je ljubil. Selah.
5 Bog je vstal z glasom, GOSPOD z zvokom trobente.
6 Pojte hvalnice Bogu, pojte hvalnice: pojte hvalnice našemu kralju, pojte hvalnice.
7 Kajti Bog je kralj vse zemlje: pojte hvalnice z razumevanjem.
8 Bog kraljuje nad pogani: Bog sedi na prestolu svoje svetosti.
9 Knezi ljudstva so zbrani skupaj, ljudstvo Abrahamovega Boga, kajti ščiti zemlje pripadajo Bogu: on je zelo povišan.

POGLAVJE 48

1 (Pesem in psalm za Korahove sinove.) Velik je GOSPOD in zelo hvaljen v mestu našega Boga, na gori njegove svetosti.
2 Čudovit položaj, veselje vse zemlje je gora Sion, na severnih straneh, mesto velikega kralja.
3 Bog je znan kot zatočišče v svojih palačah.
4 Kajti glej, kralji so bili zbrani, skupaj so šli mimo.
5 Videli so to in se čudili; bili so vznemirjeni in so hiteli proč.
6 Tam jih je prevzel strah in bolečina kakor porodnica.
7 Z vzhodnim vetrom si razbil taršiške ladje.
8 Kakor smo slišali, tako smo videli v mestu Gospoda nad vojskami, v mestu našega Boga: Bog ga bo utrdil na veke. Selah.
9 Mislili smo na tvojo dobrotljivost, o Bog, sredi tvojega templja.
10 Po tvojem imenu, o Bog, je tvoja slava do koncev zemlje: tvoja desnica je polna pravičnosti.
11 Naj se veseli gora Sion, naj se veselijo hčere Judove zaradi tvojih sodb.
12 Hodite po Sionu in ga obhodite; povejte njegove stolpe.
13 Dobro opazujte njene obzidje, preglejte njene palače; da boste to lahko povedali naslednji generaciji.
14 Kajti ta Bog je naš Bog na veke vekov: on bo naš vodnik do smrti.

POGLAVJE 49

1 (Poslovnemu glasbeniku, Psalm za Korahove sinove.) Poslušajte to, vse ljudstvo; prisluhnite, vsi prebivalci sveta!
2 Tako nizki kot visoki, bogati in revni skupaj.
3 Moja usta bodo govorila o modrosti; in premišljevanje mojega srca bo razumno.
4 Svoje uho bom nagnil k prispodobi, svojo mračno besedo bom razglasil na harfi.
5 Zakaj naj se bojim v dneh hudobije, ko me krivica mojih pet obdaja?
6 Tisti, ki zaupajo v svoje bogastvo in se ponašajo z množico svojega bogastva;
7 Nihče od njih ne more svojega brata na noben način odkupiti niti dati Bogu odkupnine zanj:
8 (Kajti odrešitev njihove duše je dragocena in preneha za vedno:)
9 Da bi živel na veke in ne videl trohnjenja.
10 Kajti vidi, da modri ljudje umirajo, prav tako neumneži in neumneži propadejo in prepustijo svoje bogastvo drugim.
11 Njihova notranja misel je, da bodo njihove hiše ostale za vekomaj in njihova bivališča za vse rodove; imenujejo svoje dežele po svojih imenih.
12 Toda človek, ki je v časti, ne obstane: je kakor živali, ki poginejo.
13 To je njihova pot je njihova neumnost; vendar njihovo potomstvo odobrava njihove besede. Selah.
14 Kakor ovce so položeni v grob; smrt se bo hranila z njimi; in pošteni bodo imeli oblast nad njimi zjutraj; in njihova lepota bo izginila v grobu iz njihovega bivališča.
15 Toda Bog bo odrešil mojo dušo iz oblasti groba: kajti sprejel me bo. Selah.
16 Ne boj se, ko kdo obogati, ko se poveča slava njegove hiše;
17 Kajti ko umre, ne bo ničesar odnesel s seboj: njegova slava se ne bo spustila za njim.
18 Čeprav je še živel, je blagoslavljal svojo dušo: in ljudje te bodo hvalili, ko boš sam sebi delal dobro.
19 Šel bo k rodu svojih očetov; nikoli ne bodo videli svetlobe.
20 Človek, ki je v časti, a ne razume, je kot zver, ki pogine.

POGLAVJE 50

1 (Asafov psalm.) Mogočni Bog, GOSPOD, je govoril in poklical zemljo od sončnega vzhoda do zahoda.
2 Iz Siona, popolnosti lepote, je zasijal Bog.
3 Naš Bog bo prišel in ne bo molčal: ogenj bo požrl pred njim in okoli njega bo silna nevihta.
4 Od zgoraj bo poklical nebo in zemljo, da bo sodil svoje ljudstvo.
5 Zberite moje svete k meni; tisti, ki so z menoj sklenili zavezo z žrtvovanjem.
6 In nebesa bodo oznanjala njegovo pravičnost, kajti Bog je sodnik sam. Selah.
7 Poslušajte, o moje ljudstvo, in govoril bom; O Izrael, in jaz bom pričal proti tebi: jaz sem Bog, tvoj Bog.
8 Ne bom te grajal zaradi tvojih žrtev ali tvojih žgalnih daritev, ki so bile vedno pred menoj.
9 Ne bom vzel junca iz tvoje hiše in ne kozlov iz tvojih staj.
10 Kajti vse gozdne živali so moje in živina na tisočih gričih.
11 Poznam vse ptice v gorah in divje zveri na polju so moje.
12 Če bi bil lačen, ti ne bi povedal: moj je namreč svet in njegova polnost.
13 Ali bom jedel bikovo meso ali pil kozlo kri?
14 Darujte Bogu v zahvalo; in izpolni svoje zaobljube Najvišjemu:
15 In kliči me na dan stiske: rešil te bom in ti me boš poveličal.

16 Hudobnemu pa Bog pravi: Kaj imaš ti storiti, da razglašaš moje postave ali da vzameš mojo zavezo v svoja usta?
17 Ker sovražiš pouk in zavržeš moje besede za seboj.
18 Ko si videl tatu, tedaj si se strinjal z njim in bil deležen prešuštnikov.
19 Usta svoja daješ hudemu in tvoj jezik snuje prevaro.
20 Sediš in govoriš zoper svojega brata; obrekujete sina svoje matere.
21 To si delal, jaz pa sem molčal; mislil si, da sem povsem tak, kot si ti; toda jaz te bom pokaral in jih postavil pred tvoje oči.
22 Premislite zdaj o tem, vi, ki pozabljate na Boga, da vas ne raztrgam na koščke in ne bo nikogar, ki bi ga rešil.
23 Kdor daruje hvalo, me poveličuje; in tistemu, ki pravilno ureja svoje življenje, bom pokazal odrešitev Boga.

POGLAVJE 51

1 (Glavnemu glasbeniku, Davidov psalm, ko je prerok Natan prišel k njemu, potem ko je šel k Batšebi.) Usmili se me, o Bog, po svoji dobroti, po množici svoje nežne usmiljenosti. izbriši moje grehe.
2 Povsem me operi krivice moje in očisti me greha mojega.
3 Kajti priznavam svoje prestopke in moj greh je vedno pred menoj.
4 Zoper tebe, proti tebi edinemu, sem grešil in storil to hudo v tvojih očeh, da bi bil ti upravičen, ko govoriš, in čist, ko sodiš.
5 Glej, oblikovan sem bil v krivici; in v grehu me je mati spočela.
6 Glej, v notranjosti si želiš resnice, in v skritem delu mi boš dal spoznati modrost.
7 Očisti me z izopom in čist bom; umij me in postal bom bolj bel kot sneg.
8 Daj mi, da slišim radost in radost; da se veselijo kosti, ki si jih zlomil.
9 Skrij svoj obraz pred mojimi grehi in izbriši vse moje krivice.
10 Ustvari mi čisto srce, o Bog; in obnovi v meni pravega duha.
11 Ne vrzi me stran od svojega obličja; in ne jemlji svojega svetega duha od mene.
12 Povrni mi veselje svojega odrešenja; in me podpiraj s svojim svobodnim duhom.
13 Tedaj bom učil prestopnike tvojih poti; in grešniki se bodo spreobrnili k tebi.
14 Reši me krvave krivde, o Bog, ti Bog mojega odrešenja, in moj jezik bo glasno opeval tvojo pravičnost.
15 O Gospod, odpri moje ustnice; in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.
16 Kajti nočeš žrtve; drugače bi ga dal: žgalna daritev ti ni všeč.
17 Daritve Bogu so zlomljen duh: zlomljenega in skesanega srca, o Bog, ne boš preziral.
18 Delaj dobro Sionu po svoji volji; sezidaj jeruzalemsko obzidje.
19 Tedaj ti bodo všeč daritve pravičnosti, žgalne in žgalne daritve; tedaj bodo darovali junce na tvojem oltarju.

POGLAVJE 52

1 (Glavnemu glasbeniku Maschilu, Davidov psalm, ko je Edomec Doeg prišel in povedal Savlu ter mu rekel: David je prišel v Ahimelekovo hišo.) Zakaj se hvališ s hudobijo, o mogočni mož? Božja dobrota traja vedno.
2 Tvoj jezik snuje hudobije; kakor ostra britev, ki deluje zvijačno.
3 Bolj ljubiš zlo kot dobro; in raje laganje kot pravičnost. Selah.
4 Ljubiš vse požrešne besede, o ti jezik goljufivi.
5 Prav tako te bo Bog uničil za vedno, vzel te bo in te iztrgal iz tvojega bivališča in te izkoreninil iz dežele živih. Selah.
6 Pravični bodo videli in se zbali in se mu smejali:
7 Glej, to je človek, ki Boga ni naredil za svojo moč; ampak je zaupal v obilje svojega bogastva in se okrepil v svoji hudobiji.
8 Jaz pa sem kakor zelena oljka v Božji hiši: zaupam v Božje usmiljenje na veke vekov.
9 Hvalil te bom vekomaj, ker si to storil; in upam na tvoje ime; kajti dobro je pred tvojimi svetniki.

POGLAVJE 53

1 (Glavnemu glasbeniku na Mahalathu, Maschil, Davidov psalm.) Norec je rekel v svojem srcu: Ni Boga. Pokvarjeni so in delajo gnusno krivico: nikogar ni, ki bi delal dobro.
2 Bog je z neba pogledal na človeške sinove, da bi videl, ali je kdo razumel, ki je iskal Boga.
3 Vsi so se vrnili, vsi so postali umazani; ni ga, ki bi delal dobro, ne, nobenega.
4 Ali delavci krivice nimajo znanja? ki jedo moje ljudstvo, kakor jedo kruh: Boga niso klicali.
5 Tam so bili v velikem strahu, kjer ni bilo strahu: kajti Bog je raztresel kosti tistega, ki se utabori zoper tebe: ti si jih osramotil, ker jih je Bog zaničeval.
6 O, da bi odrešitev Izraela prišla s Siona! Ko Bog vrne ujetništvo svojega ljudstva, se bo Jakob veselil in Izrael bo vesel.

POGLAVJE 54

1 (Glavnemu glasbeniku v Neginotu, Maschilu, Davidov psalm, ko so prišli Zifimi in rekli Savlu: Ali se David ne skriva pri nas?) Reši me, o Bog, po svojem imenu in sodi mi po svoji moči .
2 Usliši mojo molitev, o Bog; prisluhni besedam mojih ust.
3 Kajti tujci so se dvignili proti meni in zatiralci iščejo mojo dušo; Boga niso postavili predse. Selah.
4 Glej, Bog je moj pomočnik: Gospod je s tistimi, ki podpirajo mojo dušo.
5 Poplačal bo hudo mojim sovražnikom: iztrebi jih v svoji resnici.
6 Prostovoljno ti bom daroval, hvalil bom tvoje ime, o GOSPOD; saj je dobro.
7 Kajti on me je rešil iz vseh težav, in moje oko je videlo njegovo poželenje nad mojimi sovražniki.

POGLAVJE 55

1 (Glavnemu glasbeniku v Neginotu, Maschil, Davidov psalm.) Usliši mojo molitev, o Bog; in ne skrivaj se pred mojo prošnjo.
2 Poslušaj me in me usliši: žalujem v svoji tožbi in hrupnem;
3 Zaradi sovražnikovega glasu, zaradi zatiranja brezbožnikov, kajti zvalijo name krivdo in v jezi me sovražijo.
4 Srce moje močno trpi v meni in strahote smrti so padle name.
5 Strah in trepet sta me obšla in groza me je obšla.
6 In rekel sem: O, da bi imel peruti kakor golob! kajti takrat bi odletel in počival.
7 Glej, tedaj bi taval daleč stran in ostal v puščavi. Selah.
8 Pohitel bi pobegniti pred vetrovnim viharjem in viharjem.
9 Uniči, Gospod, in razdeli njihove jezike, kajti v mestu sem videl nasilje in prepir.
10 Dan in noč se sprehajajo po njegovem obzidju: tudi nesreča in žalost sta sredi njega.
11 Hudobija je sredi nje, zvijača in zvijača se ne umakneta z njenih ulic.
12 Kajti ni bil sovražnik tisti, ki me je grajal; potem bi lahko prenesel: tudi tisti, ki me je sovražil, se ni poveličeval proti meni; potem bi se pred njim skrila:
13 Toda to si bil ti, človek, ki mi je enak, moj vodnik in moj znanec.
14 Skupaj smo se sladko posvetovali in v družbi hodili v božjo hišo.
15 Naj jih prime smrt in hitro naj gredo v pekel, kajti hudobija je v njihovih bivališčih in med njimi.
16 Jaz pa bom klical Boga; in GOSPOD me bo rešil.
17 Zvečer in zjutraj in opoldne bom molil in vpil na ves glas, in slišal bo moj glas.
18 V miru je rešil mojo dušo iz bitke, ki je bila zoper mene, kajti veliko jih je bilo z menoj.
19 Bog bo uslišal in jih ponižal, tudi tisti, ki ostane od nekdaj. Selah. Ker nimajo sprememb, se zato ne bojijo Boga.
20 Svoje roke je iztegnil zoper tiste, ki so v miru z njim, prelomil je svojo zavezo.
21 Besede njegovih ust so bile bolj gladke kot maslo, toda vojna je bila v njegovem srcu: njegove besede so bile mehkejše od olja, vendar so bile izvlečeni meči.
22 Vrzi svoje breme na GOSPODA in on te bo podpiral; nikoli ne bo pustil, da bi se pravični premagal.
23 Toda ti, o Bog, jih boš spustil v jamo uničenja: krvavi in zvijačni ljudje ne bodo preživeli polovice svojih dni; vendar bom zaupal vame.

POGLAVJE 56

1 (Glavnemu glasbeniku na Jonathelemrechokimu, Michtamu Davidovemu, ko so ga Filistejci zajeli v Gatu.) Usmili se me, o Bog, kajti človek bi me hotel pogoltniti; vsakodnevni boj me zatira.
2 Moji sovražniki bi me vsak dan pogoltnili: kajti veliko jih je, ki se borijo proti meni, o ti Najvišji.
3 Kadar me bo strah, zaupal bom vate.
4 V Bogu bom hvalil njegovo besedo, v Boga sem zaupal; Ne bom se bal, kaj mi lahko naredi meso.
5 Vsak dan izkrivljajo moje besede: vse njihove misli so proti meni v hudobijo.
6 Zberejo se skupaj, skrijejo se, zaznamujejo moje korake, ko čakajo na mojo dušo.
7 Ali bodo ušli zaradi krivice? v jezi svoji vrzi ljudstvo, o Bog.
8 Ti pripoveduješ o mojih potepanjih: daj moje solze v svojo steklenico: ali niso v tvoji knjigi?
9 Ko bom klical k tebi, tedaj se bodo moji sovražniki vrnili nazaj: to vem; kajti Bog je zame.
10 V Bogu bom hvalil njegovo besedo, v GOSPODU bom hvalil njegovo besedo.
11 V Boga sem zaupal: ne bom se bal, kaj mi lahko stori človek.
12 Tvoje zaobljube so nad mano, o Bog, slavil te bom.
13 Kajti rešil si mojo dušo smrti; ali ne rešiš mojih nog pred padcem, da bom lahko hodil pred Bogom v luči živih?

POGLAVJE 57

1 (Glavnemu glasbeniku, Altashithu, Michtamu Davidovemu, ko je bežal pred Savlom v votlini.) Usmili se me, o Bog, usmili se me, kajti moja duša zaupa tebi, da, v tvoji senci peruti si bom naredil zatočišče, dokler te nesreče ne minejo.
2 Vpil bom k Bogu Najvišjemu; k Bogu, ki vse opravi zame.
3 Poslal bo iz nebes in me rešil sramote njega, ki me hoče pogoltniti. Selah. Bog bo poslal svoje usmiljenje in svojo resnico.
4 Moja duša je med levi in ležim celo med gorečimi, med človeškimi sinovi, katerih zobje so sulice in puščice in njihov jezik oster meč.
5 Bodi vzvišen, o Bog, nad nebesa; naj bo tvoja slava nad vso zemljo.
6 Pripravili so mrežo za moje korake; moja duša je sklonjena: izkopali so jamo pred menoj, vanjo so sami padli. Selah.
7 Moje srce je trdno, o Bog, moje srce je trdno: Pel bom in slavil.
8 Zbudi se, moja slava; zbudi se, psalter in harfa: sam se bom zgodaj zbudil.
9 Hvalil te bom, o Gospod, med ljudstvom, pel ti bom med narodi.
10 Kajti tvoje usmiljenje je veliko do nebes in tvoja resnica do oblakov.
11 Povzdigni se, o Bog, nad nebesa, nad vso zemljo naj bodi tvoja slava.

POGLAVJE 58

1 (Glavnemu glasbeniku, Altashithu, Michtam Davidovemu.) Ali res govorite pravičnost, o občina? ali pravično sodite, sinovi človeški?
2 Da, v srcu delate hudobijo; na zemlji tehtate silovitost svojih rok.
3 Hudobni so odtujeni že od maternice, zablodijo, kakor se rodijo, in govorijo laži.
4 Njihov strup je kakor kačji strup: kakor gluha gluha so, ki si zamaši uho;
5 Ki ne bodo poslušale glasu šarmerjev, šarmirajo nikoli tako modro.

6 Zlomi njihove zobe, o Bog, v njih gobcu; izlomi velike zobe mladim levom, o GOSPOD.
7 Naj se stopijo kakor vode, ki neprestano tečejo: ko upogne svoj lok, da izstreli svoje puščice, naj bodo kakor razrezane.
8 Kakor polž, ki se stopi, vsak izmed njih naj mine: kakor prezgodnje rojstvo ženske, da ne vidijo sonca.
9 Preden bodo vaši lonci občutili trnje, jih bo odnesel kakor vihar, žive in v svoji jezi.
10 Pravični se bo veselil, ko bo videl maščevanje, noge si bo umil v krvi krivičnih.
11 Tako bo človek rekel: Resnično je plačilo za pravičnega: res je on Bog, ki sodi na zemlji.

POGLAVJE 59

1 (Glavnemu glasbeniku, Altashithu, Michtamu Davidovemu; ko je poslal Savel, in so opazovali hišo, da bi ga ubili.) Reši me mojih sovražnikov, o moj Bog, brani me pred tistimi, ki se dvigajo proti meni.
2 Reši me tistih, ki delajo krivico, in reši me krvavih ljudi.
3 Kajti glej, čakajo na mojo dušo; ne zaradi mojega prestopka ne zaradi mojega greha, o GOSPOD.
4 Tečejo in se pripravljajo brez moje krivde: zbudi se, da mi pomaga, in glej.
5 Ti torej, o GOSPOD, Bog nad vojskami, Bog Izraelov, prebudi se, da obiščeš vse pogane: ne bodi usmiljen do nobenega hudobnega prestopnika. Selah.
6 Vračajo se zvečer, oglašajo se kakor psi in hodijo po mestu.
7 Glej, bruhnejo s svojimi usti, meči so v njihovih ustnicah; kajti kdo, pravijo, posluša?
8 Toda ti, o GOSPOD, se jim boš smejal; v posmeh boš imel vse pogane.
9 Zaradi njegove moči bom upal nate, zakaj Bog je moja obramba.
10 Bog mojega usmiljenja me bo preprečil; Bog mi bo dal videti svojo željo nad svojimi sovražniki.
11 Ne ubij jih, da ne pozabi moje ljudstvo; razkropi jih s svojo močjo; in spusti jih, o Gospod, naš ščit.
12 Zaradi greha njihovih ust in besed njihovih ustnic naj se ujamejo v svojem ponosu in zaradi preklinjanja in laži, ki ju govorijo.
13 Pokončaj jih v jezi, pokončaj jih, da jih ne bo; in naj vedo, da Bog vlada v Jakobu do konca zemlje. Selah.
14 In zvečer naj se vrnejo; in naj se oglašajo kakor psi in hodijo po mestu.
15 Naj tavajo gor in dol za mesom in jezijo, če niso zadovoljni.
16 Toda opeval bom tvojo moč; Da, zjutraj bom glasno pel o tvojem usmiljenju, kajti bil si moja obramba in zatočišče na dan moje stiske.
17 Tebi, o moja moč, bom pel, kajti Bog je moja obramba in Bog mojega usmiljenja.

POGLAVJE 60

1 (Glavnemu glasbeniku v Shushaneduthu, Michtamu Davidovemu, za poučevanje; ko se je prepiral z Aramnaharaimom in z Aramzobahom, ko se je Joab vrnil in udaril Edomce v dolini soli dvanajst tisoč.) O Bog, zavrgel si nas. , razkropil si nas, razžalil si se; O, obrni se spet k nam.
2 Zemljo si stresel; ti si ga zlomil: ozdravi njegove rane; ker se trese.
3 Svojemu ljudstvu si pokazal hude reči, dal si nam piti vino osuplosti.
4 Tistim, ki se te bojijo, si dal zastavo, da se razobesi zaradi resnice. Selah.
5 Da bo tvoj ljubljeni osvobojen; reši s svojo desnico in me usliši.
6 Bog je govoril v svoji svetosti; Veselil se bom, razdelil bom Sihem in odmeril dolino Sukot.
7 Gilead je moj in Manase je moj; Tudi Efraim je moč moje glave; Juda je moj zakonodajalec;
8 Moab je moj umivalnik; nad Edom vržem čevelj svoj; Filistej, slavi zaradi mene.
9 Kdo me bo pripeljal v trdno mesto? kdo me bo vodil v Edom?
10 Ali ne, o Bog, ki si nas zavrgel? in ti, o Bog, ki nisi šel ven z našimi vojskami?
11 Pomagaj nam v težavah, kajti pomoč človeka je prazna.
12 Po Bogu se bomo pogumno izkazali, kajti on je tisti, ki bo poteptal naše sovražnike.

POGLAVJE 61

1 (Glavnemu glasbeniku na Negini, Davidov psalm.) Usliši moj vpitje, o Bog; poslušaj mojo molitev.
2 Od konca zemlje bom vpil k tebi, ko bo moje srce pretreseno: vodi me do skale, ki je višja od mene.
3 Kajti bil si zame zavetje in močan stolp pred sovražnikom.
4 Večno bom ostal v tvojem prebivališču, zaupal bom okrilju tvojih kril. Selah.
5 Kajti ti, o Bog, si slišal moje obljube; dal si mi dediščino tistih, ki se bojijo tvojega imena.
6 Podaljšal boš kraljevo življenje in njegova leta toliko generacij.
7 Večno bo ostal pred Bogom: o pripravi usmiljenje in resnico, ki ga bosta ohranila.
8 Tako bom pel hvalnico tvojemu imenu na veke, da bom lahko vsak dan izpolnjeval svoje obljube.

POGLAVJE 62

1 (Vodniku glasbe Jedutunu, Davidov psalm.) Resnično moja duša upa na Boga: od njega prihaja moja rešitev.
2 Samo on je moja skala in moja rešitev; on je moja obramba; Ne bom zelo ganjen.
3 Kako dolgo si boste domislili hudo zoper človeka? vsi boste pobiti: kakor sklonjen zid boste in kakor majava ograja.
4 Le posvetujejo se, da bi ga vrgli z njegove vzvišenosti; uživajo v laži, blagoslavljajo z usti, a v sebi preklinjajo. Selah.
5 Duša moja, upaj samo na Boga; kajti moje pričakovanje je od njega.
6 Samo on je moja skala in moja rešitev: on je moja obramba; Ne bom ganjen.
7 V Bogu je moja rešitev in moja slava; skala moje moči in moje zatočišče je v Bogu.

8 Zaupaj vanj vedno; vi ljudje, izlijte svoje srce pred njim: Bog nam je zatočišče. Selah.
9 Resnično so ljudje nizke stopnje nečimrnost, ljudje visoke stopnje pa laž: če jih položimo na tehtnico, so povsem lažji od nečimrnosti.
10 Ne upajte v zatiranje in ne postanite nečimrni v ropu: če bogastvo raste, ne položite svojega srca nanj.
11 Bog je enkrat govoril; dvakrat sem to slišal; ta moč pripada Bogu.
12 Tudi tebi, o Gospod, pripada usmiljenje, kajti ti vračaš vsakemu po njegovem delu.

POGLAVJE 63

1 (Davidov psalm, ko je bil v Judovi puščavi.) O Bog, ti si moj Bog; zgodaj te bom iskal: moja duša hrepeni po tebi, moje meso hrepeni po tebi v suhi in žejni deželi, kjer ni vode;
2 Da vidim tvojo moč in tvojo slavo, kakor sem te videl v svetišču.
3 Ker je tvoja dobrota boljša od življenja, moje ustnice te bodo slavile.
4 Tako te bom blagoslavljal, dokler bom živ: v tvojem imenu bom dvigoval svoje roke.
5 Moja duša se bo nasitila kakor z mozgom in maščobo; in moja usta te bodo slavila z radostnimi ustnicami:
6 Ko se te spominjam na svoji postelji in premišljujem o tebi v nočnih stražah.
7 Ker si mi bil v pomoč, zato se bom veselil v senci tvojih peruti.
8 Moja duša trdo sledi za teboj, tvoja desnica me podpira.
9 Toda tisti, ki iščejo mojo dušo, da bi jo uničili, bodo šli v spodnje dele zemlje.
10 Padli bodo pod mečem, postali bodo delež lisicam.
11 Toda kralj se bo veselil v Bogu; vsak, ki priseže pri njem, se bo hvalil, a tistim, ki govorijo laži, se bodo zamašila usta.

POGLAVJE 64

1 (Glavnemu glasbeniku, Davidov psalm.) Usliši moj glas, o Bog, v moji molitvi: ohrani moje življenje strahu pred sovražnikom.
2 Skrij me pred skrivnim naklepom hudobnih; od upora delavcev krivice:
3 Ki brusi svoj jezik kakor meč in upogne svoje loke, da izstreli svoje puščice, tudi grenke besede:
4 Da bi na skrivaj streljali na popolnega: nenadoma streljajo nanj in se ne bojijo.
5 Spodbujajo se v hudobni zadevi: govorijo o skrivaj postavljanju zank; pravijo: Kdo jih bo videl?
6 Preiskujejo krivice; opravljajo marljivo iskanje: tako notranja misel vsakega od njih kot srce je globoko.
7 Toda Bog jih bo streljal s puščico; nenadoma bodo ranjeni.
8 Tako bodo svoj jezik zasuli nase: vsi, ki jih bodo videli, bodo zbežali.
9 In vsi ljudje se bodo bali in oznanjali božje delo; kajti modro bodo razmišljali o njegovem početju.
10 Pravični se veselijo v GOSPODU in zaupajo vanj; in vsi pravičnega srca bodo slavili.

POGLAVJE 65

1 (Poslovnemu glasbeniku, psalm in Davidova pesem.) Slava te čaka, o Bog, na Sionu in tebi se bo izpolnila obljuba.
2 O ti, ki poslušaš molitve, k tebi bo prišlo vsako meso.
3 Zoper mene zmagujejo krivice: naše prestopke boš očistil.
4 Blagor možu, ki ga izbereš in ti ga približaš, da bi lahko prebival v tvojih dvorih; nasitili se bomo z dobrotami tvoje hiše, in sicer tvojega svetega templja.
5 S strašnimi stvarmi v pravičnosti nam boš odgovoril, o Bog našega odrešenja; ki si zaupanje vseh koncev zemlje in tistih, ki so daleč na morju.
6 ki s svojo močjo utrjuje gore; biti opasan z močjo:
7 Ki utiša hrup morij, hrup njihovih valov in hrup ljudstev.
8 Tudi tisti, ki prebivajo na skrajnih mejah, se bojijo tvojih znamenj: ti razveseljuješ izhode jutra in večera.
9 Ti obiskuješ zemljo in jo zalivaš; močno jo obogatiš z božjo reko, ki je polna vode; pripravljaš jim žito, ko si zanj tako poskrbel.
10 Obilno zalivaš njegove grebene, poravnavaš njegove brazde, mehčaš ga z nalivi, blagoslavljaš njegov izvir.
11 Leto okronaš s svojo dobroto; in tvoje steze padajo debelost.
12 Kapljajo na pašnike v puščavi, in mali griči se veselijo vsepovsod.
13 Pašniki so oblečeni v črede; tudi doline so pokrite s koruzo; od veselja vzklikajo, tudi zapojejo.

POGLAVJE 66

1 (Vodniku glasbe, pesem ali psalm.) Veselo kličite Bogu, vse dežele:
2 Pojte čast njegovemu imenu, poveličajte njegovo hvalo.
3 Recite Bogu: Kako grozen si v svojih delih! zaradi velikosti tvoje moči se ti bodo podredili tvoji sovražniki.
4 Vsa zemlja te bo častila in ti bo pela; prepevali bodo tvojemu imenu. Selah.
5 Pridite in poglejte Božja dela: grozen je v svojih dejanjih do človeških otrok.
6 Morje je spremenil v suho zemljo, skozi potop so šli peš, tam smo se ga veselili.
7 S svojo močjo vlada na veke; njegove oči gledajo narode: uporniki naj se ne povzdigujejo. Selah.
8 Blagoslavljajte našega Boga, ljudstvo, in naj se sliši glas njegove hvale:
9 Ki drži našo dušo v življenju in ne pusti, da bi se naše noge premaknile.
10 Kajti ti, o Bog, si nas preizkusil, preizkusil si nas, kakor se preizkuša srebro.
11 V mrežo si nas pripeljal; položil si stisko na naša ledja.
12 Ti si povzročil, da so ljudje jezdili nad našimi glavami; šli smo skozi ogenj in skozi vodo, a ti si nas pripeljal v bogat kraj.
13 Z žgalnimi daritevmi bom šel v tvojo hišo, izpolnil ti bom svoje obljube,
14 Kar so izrekle moje ustnice in govorila moja usta, ko sem bil v stiski.
15 Daroval ti bom žgalne daritve pitanih mladičev z ovnjskim kadilom; Ponudim bike s kozami. Selah.
16 Pridite in poslušajte, vsi, ki se bojite Boga, in oznanil bom, kaj je storil za mojo dušo.

17 K njemu sem klical s svojimi usti in z mojim jezikom je bil poveličan.
18 Če gledam krivico v svojem srcu, me Gospod ne usliši:
19 Toda Bog me je resnično uslišal; poslušal je glas moje molitve.
20 Hvaljen bodi Bog, ki ni odvrnil moje molitve in svojega usmiljenja od mene.

POGLAVJE 67

1 (Glavnemu glasbeniku na Neginotu, psalm ali pesem.) Bog bodi usmiljen do nas in nas blagoslovi; in povzroči, da njegov obraz zasije nad nami; Selah.
2 Da bo znana tvoja pot na zemlji, tvoje rešilno zdravje med vsemi narodi.
3 Naj te ljudstvo hvali, o Bog; naj te hvali vse ljudstvo.
4 Naj se narodi veselijo in pojejo od veselja, kajti ti boš pravično sodil ljudstva in vladal narodom na zemlji. Selah.
5 Naj te ljudstvo hvali, o Bog; naj te hvali vse ljudstvo.
6 Tedaj bo zemlja dala pridelek svoj; in Bog, celo naš Bog, nas bo blagoslovil.
7 Bog nas bo blagoslovil; in vsi konci zemlje se ga bodo bali.

POGLAVJE 68

1 (Poslovnemu glasbeniku, Psalm ali Davidova pesem.) Bog vstane, njegovi sovražniki naj se razkropijo, tisti, ki ga sovražijo, naj bežijo pred njim.
2 Kakor se razganja dim, tako jih preženi; kakor se topi vosek pred ognjem, tako naj poginejo krivični pred Božjim obličjem.
3 Pravični pa naj se veselijo; naj se veselijo pred Bogom: da, zelo naj se veselijo.
4 Pojte Bogu, pojte hvalnico njegovemu imenu; poveličujte njega, ki jezdi po nebesih, z njegovim imenom JAH in veselite se pred njim.
5 Oče sirotam in sodnik vdovam je Bog v svojem svetem prebivališču.
6 Bog postavi samotarje v družine, izpelje tiste, ki so zvezani v verige, a uporniki prebivajo v suhi deželi.
7 O Bog, ko si šel pred svojim ljudstvom, ko si hodil po puščavi; Selah:
8 Zemlja se je stresla, tudi nebo se je zdrsnilo pred Božjo navzočnostjo; tudi sam Sinaj se je zganil pred Božjo navzočnostjo, Izraelovim Bogom.
9 Ti, o Bog, si poslal obilen dež, s katerim si utrdil svojo dediščino, ko je bila utrujena.
10 Tvoja skupnost je prebivala v njem: ti, o Bog, si pripravil svojo dobroto za uboge.
11 Gospod je dal besedo: velika je bila družba tistih, ki so jo objavili.
12 Kralji vojsk so hitro zbežali, in ona, ki je ostala doma, je razdelila plen.
13 Čeprav ležite med lonci, boste vendarle kakor peruti golobice, pokrite s srebrom, in njeno perje z rumenim zlatom.
14 Ko je Vsemogočni vanjo razkropil kralje, je bila bela kakor sneg v Lososu.
15 Božja gora je kakor basanska gora; visok hrib, kakor hrib Bašan.
16 Zakaj skačete, vi visoki hribi? to je hrib, na katerem želi Bog prebivati; da, GOSPOD bo prebival v njem vekomaj.
17 Božjih vozov je dvajset tisoč, na tisoče angelov: Gospod je med njimi, kakor na Sinaju, na svetem mestu.
18 V višave si se povzpel, ujetništvo si vodil; za ljudi si prejel darove; da, tudi za uporne, da bi GOSPOD Bog prebival med njimi.
19 Hvaljen bodi Gospod, ki nas vsak dan obremenjuje z dobrotami, Bog našega odrešenja. Selah.
20 On, ki je naš Bog, je Bog odrešenja; in BOGU, Gospodu, pripadajo izhodi iz smrti.
21 Toda Bog bo ranil glavo svojih sovražnikov in kosmato lasišče tistega, ki še vedno vztraja pri svojih prestopkih.
22 Gospod je rekel: Spet bom pripeljal iz Basana, Spet bom pripeljal svoje ljudstvo iz morskih globin:
23 Da bo tvoja noga namočena v krvi tvojih sovražnikov in jezik tvojih psov vanjo.
24 Videli so tvojo pot, o Bog; tudi odhodi mojega Boga, mojega kralja, v svetišče.
25 Pevci so šli pred, igralci na instrumente za njimi; med njimi so bile dekleta, ki so igrale na bobne.
26 Slavite Boga v občinah, Gospoda iz Izraelovega studenca.
27 Tam je mali Benjamin z njihovim vladarjem, Judovimi knezi in njihovim svetom, Zabulonovimi knezi in Naftalijevimi knezi.
28 Tvoj Bog ti je ukazal moč: utrdi, o Bog, to, kar si nam naredil.
29 Zaradi tvojega templja v Jeruzalemu ti bodo kralji prinašali darila.
30 Ukroti četo suličarjev, množico bikov, s teleti ljudstva, dokler se vsak ne pokori s srebrniki; razkropi ljudstvo, ki uživa v vojni.
31 Knezi bodo prišli iz Egipta; Etiopija bo kmalu iztegnila svoje roke k Bogu.
32 Pojte Bogu, kraljestva zemlje; O pojte hvalnice Gospodu; Selah:
33 Njemu, ki jezdi po nebesih nebes, ki so bila od nekdaj; glej, pošilja svoj glas, in to mogočen glas.
34 Pripišite Bogu moč: njegova vzvišenost je nad Izraelom in njegova moč je v oblakih.
35 O Bog, grozen si iz svojih svetišč: Izraelov Bog je tisti, ki daje moč in moč svojemu ljudstvu. Blagoslovljen bodi Bog.

POGLAVJE 69

1 (Glavnemu glasbeniku na Shoshannimu, Davidov psalm.) Reši me, o Bog; kajti vode so prišle v mojo dušo.
2 Potonil sem v globokem blatu, kjer ni obstoja; prišel sem v globoke vode, kjer me poplavljajo reke.
3 Utrujen sem od svojega joka, moje grlo se je posušilo, moje oči usahnejo, ko čakam svojega Boga.
4 Tistih, ki me sovražijo brez razloga, je več kot las na moji glavi: mogočni so tisti, ki me hočejo uničiti, ker so moji sovražniki po krivici: tedaj sem vrnil, česar nisem vzel.
5 O Bog, ti poznaš mojo neumnost; in moji grehi ti niso skriti.
6 Naj se ne sramujejo zaradi mene tisti, ki te čakajo, o Gospod, BOG nad vojskami; naj se ne osramotijo tisti, ki te iščejo, zaradi mene, o Izraelov Bog.

7 Ker sem zaradi tebe trpel sramoto; sram mi je zakril obraz.
8 Postal sem tujec svojim bratom in tujec otrokom svoje matere.
9 Kajti gorečnost za tvojo hišo me je razjedala; in graje tistih, ki so te sramotili, so padle name.
10 Ko sem jokal in s postom kaznoval svojo dušo, mi je bilo to v grajo.
11 Tudi raševino sem naredil za svojo obleko; in postal sem jim pregovor.
12 Tisti, ki sedijo pri vratih, govorijo proti meni; in bil sem pesem pijancem.
13 Jaz pa molim k tebi, o GOSPOD, v sprejemljivem času: O Bog, v množini svojega usmiljenja me usliši v resnici svojega odrešenja.
14 Reši me iz blata, da se ne potopim; naj se rešim tistih, ki me sovražijo, in globokih voda.
15 Naj me ne preplavi povodenj, niti naj me ne pogoltne globočina in jama naj ne zapre ust svojih nad menoj.
16 Usliši me, o GOSPOD; kajti dobrotljivost tvoja je dobra: obrni se k meni po množici usmiljenja svojega.
17 In ne skrivaj svojega obraza pred svojim služabnikom; kajti v težavah sem: hitro me usliši.
18 Približaj se moji duši in jo reši; reši me zaradi mojih sovražnikov.
19 Poznaš mojo sramoto, mojo sramoto in mojo sramoto: vsi moji nasprotniki so pred teboj.
20 Sramota mi je strla srce; in sem poln teže: in iskal sem koga, da bi se usmilil, pa ga ni bilo; in za tolažnike, pa jih nisem našel.
21 Za jed so mi dali tudi žolč; in v moji žeji so mi dali piti kisa.
22 Njihova miza naj postane zanka pred njimi, in kar naj bi jim bilo v dobro, naj postane past.
23 Oči naj jim potemnijo, da ne vidijo; in povzroči, da se njihova ledja nenehno tresejo.
24 Izlij svojo jezo nadnje in tvoja jeza naj jih prevzame.
25 Njihovo bivališče naj bo opustošeno; in nihče naj ne prebiva v svojih šotorih.
26 Kajti preganjajo tistega, ki si ga udaril; in govorijo o žalosti tistih, ki si jih ranil.
27 Dodaj krivico njihovi krivici in naj ne pridejo v tvojo pravičnost.
28 Naj bodo izbrisani iz knjige živih in naj ne bodo zapisani s pravičnimi.
29 Toda jaz sem ubog in žalosten: naj me tvoja rešitev, o Bog, postavi na visoko.
30 Hvalil bom ime Božje s pesmijo in ga poveličeval z hvaležnostjo.
31 Tudi to bo bolj všeč GOSPODU kakor vol ali junec z rogovi in kopiti.
32 Ponižni bodo to videli in se razveselili in vaše srce bo živelo, ki iščete Boga.
33 Kajti GOSPOD usliši uboge in ne zaničuje svojih jetnikov.
34 Hvalita naj ga nebo in zemlja, morja in vse, kar se giblje v njem.
35 Kajti Bog bo rešil Sion in zgradil Judova mesta, da bodo tam prebivali in ga imeli v lasti.
36 Tudi seme njegovih služabnikov ga bo podedovalo in tisti, ki ljubijo njegovo ime, bodo prebivali v njem.

POGLAVJE 70

1 (Glasniku glasbenikov, Davidov psalm, v spomin.) Pohiti, o Bog, reši me; hiti mi pomagati, o GOSPOD.
2 Naj bodo osramočeni in osramočeni, ki iščejo mojo dušo; naj se vrnejo nazaj in zmedejo, ki mi želijo nesreče.
3 Naj se vrnejo nazaj za plačilo svoje sramote, ki pravijo: Aha, aha!
4 Naj se veselijo in veselijo v tebi vsi, ki te iščejo, in tisti, ki ljubijo tvoje zveličanje, naj vedno govorijo: Naj bo poveličan Bog!
5 Toda jaz sem reven in ubog; pohiti k meni, o Bog: ti si moja pomoč in moj rešitelj; O GOSPOD, ne odlašaj!

POGLAVJE 71

1 Vate se, o GOSPOD, zanašam, naj se nikoli ne zmedem.
2 Reši me v svoji pravičnosti in reši me; nagni svoje uho k meni in me reši.
3 Bodi moje trdno prebivališče, h kateremu se lahko vedno zatekam: dal si zapoved, da me reši; kajti ti si moja skala in moja trdnjava.
4 Reši me, o moj Bog, iz roke hudobneža, iz roke nepravičnega in krutega človeka.
5 Kajti ti si moje upanje, Gospod BOG, ti si moje zaupanje od moje mladosti.
6 Ti si me držal od maternice; ti si tisti, ki me je vzel iz črevesja moje matere; moja hvala ti bo vedno.
7 Za mnoge sem kot čudež; ampak ti si moje močno zatočišče.
8 Naj bodo moja usta polna tvoje hvale in tvoje časti ves dan.
9 Ne zavrzi me v času starosti; ne zapusti me, ko mi zmanjka moči.
10 Zakaj moji sovražniki govorijo proti meni; in tisti, ki čakajo na mojo dušo, se posvetujejo,
11 rekoč: Bog ga je zapustil; preganjajte in vzemite ga; kajti nikogar ni, ki bi ga rešil.
12 O Bog, ne bodi daleč od mene, o moj Bog, hiti mi na pomoč.
13 Naj bodo osramočeni in pokončani, ki so nasprotniki moje duše; naj se pokrijejo s sramotenjem in sramoto, ki mi iščejo škodo.
14 Toda vedno bom upal in te bom vedno bolj hvalil.
15 Moja usta bodo ves dan oznanjala tvojo pravičnost in tvojo rešitev; saj ne poznam njihovega števila.
16 Šla bom v moči Gospoda Boga, omenjala bom tvojo pravičnost, samo tvojo.
17 O Bog, učil si me od moje mladosti in do sedaj sem oznanjal tvoja čudovita dela.
18 Tudi zdaj, ko bom star in osivel, o Bog, ne zapusti me; dokler ne razodem tvoje moči tej generaciji in tvoje moči vsakemu, ki pride.
19 Tudi tvoja pravičnost, o Bog, je zelo visoka, ki si storil velike reči: O Bog, kdo je tebi podoben!
20 Ti, ki si mi pokazal velike in hude nadloge, me boš spet oživil in me boš spet dvignil iz globin zemlje.
21 Povečal boš mojo veličino in me tolažil z vseh strani.
22 Tudi jaz te bom hvalil s psalterijem, resnico tvojo, o moj Bog, tebi bom pel s harfo, o ti, Sveti Izraelov.
23 Moje ustnice se bodo zelo veselile, ko ti bom pel; in moja duša, ki si jo odrešil.

24 Tudi moj jezik bo govoril o tvoji pravičnosti ves dan, kajti osramočeni so, ker so osramočeni, ki mi iščejo nesrečo.

POGLAVJE 72

1 (Psalm za Salomona.) Daj kralju svoje sodbe, o Bog, in svojo pravičnost kraljevemu sinu.
2 Sodil bo tvoje ljudstvo po pravičnosti in tvoje uboge po pravici.
3 Gore bodo prinesle mir ljudem in mali griči s pravičnostjo.
4 Sodil bo ubogim ljudstva, rešil bo otroke ubogih in zlomil zatiralca.
5 Bali se te bodo, dokler bosta sonce in luna, skozi vse rodove.
6 Padel bo kakor dež na pokošeno travo, kakor dež, ki namaka zemljo.
7 V njegovih dneh bo cvetel pravični; in obilje miru, dokler traja luna.
8 Imel bo oblast tudi od morja do morja in od reke do konca zemlje.
9 Tisti, ki prebivajo v puščavi, se bodo poklonili pred njim; in njegovi sovražniki bodo lizali prah.
10 Kralji Taršiša in otokov bodo prinesli darila, kralja Sabe in Sebe bodo darovala.
11 Da, vsi kralji bodo padli pred njim, vsi narodi mu bodo služili.
12 Kajti rešil bo ubogega, ko bo vpil; tudi ubogi in tisti, ki nima pomočnika.
13 Prizanesel bo ubogim in ubogim in rešil bo duše ubogih.
14 Rešil bo njihovo dušo prevare in nasilja in dragocena bo njih kri v njegovih očeh.
15 In živel bo in dano mu bo zlata iz Sabe: tudi zanj se bo nenehno molilo; in vsak dan bo hvaljen.
16 Peščica žita bo na zemlji na vrhovih gora; njegov sad se bo tresel kakor Libanon, in prebivalci mesta bodo cveteli kakor trava na zemlji.
17 Njegovo ime bo trajalo vekomaj, njegovo ime bo trajalo, dokler bo sonce, in ljudje bodo blaženi v njem: vsi narodi ga bodo imenovali za blaženega.
18 Hvaljen bodi GOSPOD, Bog, Izraelov Bog, ki edini dela čudeže.
19 In blagoslovljeno bodi njegovo veličastno ime na veke; in vsa zemlja naj bo napolnjena z njegovo slavo; Amen in amen.
20 Končane so molitve Davida, Jesejevega sina.

POGLAVJE 73

1 (Asafov psalm.) Resnično je Bog dober do Izraela, tudi do tistih, ki so čistega srca.
2 Jaz pa sem skoraj izgubila noge; moji koraki so skoraj spodrsnili.
3 Zavidal sem namreč neumnim, ko sem videl blaginjo hudobnih.
4 Kajti v njihovi smrti ni spon, toda njihova moč je trdna.
5 Niso v težavah kot drugi ljudje; tudi niso prizadeti kot drugi moški.
6 Zato jih ošabnost obdaja kakor verige; nasilje jih pokriva kot obleko.
7 Njihove oči izstopajo z debelostjo: imajo več, kot bi si srce želelo.
8 Pokvarjeni so in o zatiranju govorijo hudobno; govorijo visoko.
9 Svoja usta postavljajo proti nebu in njihov jezik hodi po zemlji.
10 Zato se njegovo ljudstvo vrne sem in polna voda se mu iztisne.
11 In pravijo: Kako Bog ve? in ali je znanje v Najvišjem?
12 Glej, to so brezbožniki, ki uspevajo na svetu; povečujejo bogastvo.
13 Resnično sem zaman očistil svoje srce in si umil roke v nedolžnosti.
14 Kajti ves dan so me mučili in vsako jutro so me karali.
15 Če rečem, bom tako govoril; glej, zameril bi se rodu tvojih otrok.
16 Ko sem mislil to vedeti, je bilo zame preveč boleče;
17 Dokler nisem šel v božje svetišče; potem sem razumel njihov konec.
18 Resnično si jih postavil na spolzka mesta, vrgel si jih v pogubo.
19 Kako so v hipu opustošeni! so popolnoma prevzeti od groze.
20 Kot sanje, ko se človek prebudi; tako, o Gospod, ko se prebudiš, boš preziral njihovo podobo.
21 Tako je bilo moje srce užaloščeno in zbadalo me je v vajetih.
22 Tako sem bil neumen in neveden: kakor zver sem bil pred teboj.
23 Vendar sem vedno s teboj: držiš me za mojo desnico.
24 Vodil me boš s svojim nasvetom in me potem sprejel v slavo.
25 Koga imam v nebesih razen tebe? in ni nikogar na zemlji, ki bi ga želel poleg tebe.
26 Moje meso in moje srce omahne, toda Bog je moč mojega srca in moj delež na veke.
27 Kajti glej, tisti, ki so daleč od tebe, bodo poginili; ti si uničil vse, ki se nečistujejo od tebe.
28 Zame pa je dobro, da se približam Bogu: zaupal sem v Gospoda BOG, da bom oznanjal vsa tvoja dela.

POGLAVJE 74

1 (Maschil of Asaph.) O Bog, zakaj si nas zavrgel za vedno? zakaj se kadi tvoja jeza nad ovcami tvoje paše?
2 Spominjaj se svoje občine, ki si jo pridobil od nekdaj; palica dediščine tvoje, ki si jo odkupil; ta gora Sion, kjer si prebival.
3 Dvigni svoje noge v večno puščavo; celo vse, kar je sovražnik hudobno storil v svetišču.
4 Tvoji sovražniki rjovejo sredi tvojih občin; postavili so svoje prapore za znake.
5 Neki mož je bil znan po tem, da je dvignil sekire na debela drevesa.
6 Zdaj pa s sekirami in kladivi takoj razbijejo njegovo izrezljano delo.
7 Vrgli so ogenj v tvoje svetišče, oskrunili so s podrtijo bivališča tvojega imena na tla.
8 Rekli so v svojem srcu: Uničimo jih skupaj! Požgali so vse božje sinagoge v deželi.
9 Ne vidimo svojih znamenj: nobenega preroka ni več; tudi med nami ni nikogar, ki bi vedel, kako dolgo.

10 O Bog, kako dolgo bo nasprotnik grajal? ali bo
sovražnik preklinjal tvoje ime na veke?
11 Zakaj umikaš svojo roko, celo svojo desnico? iztrgaj si
ga iz nedrja.
12 Kajti Bog je moj kralj od nekdaj, ki dela rešitev sredi
zemlje.
13 S svojo močjo si razdelil morje, zmajem si v vodah
razbil glave.
14 Levijatanu si razdrobil glave in ga dal za hrano ljudstvu,
ki prebiva v puščavi.
15 Ti si razcepil vodnjak in povodenj, ti si izsušil mogočne
reke.
16 Dan je tvoj, tudi noč je tvoja: ti si pripravil svetlobo in
sonce.
17 Ti si postavil vse meje zemlje, ti si naredil poletje in
zimo.
18 Spomni se tega, da je sovražnik sramotil, o GOSPODA,
in da je nespametno ljudstvo preklinjalo tvoje ime.
19 Ne izročaj duše svoje grlice množici hudobnih; ne
pozabi zbora svojih ubogih za vekomaj.
20 Spoštuj zavezo, kajti temni kraji zemlje so polni
prebivališč krutosti.
21 Naj se zatirani ne vrnejo osramočeni: ubogi in ubogi naj
hvalijo tvoje ime.
22 Vstani, o Bog, zagovarjaj svojo lastno pravdo: spomni
se, kako te nespametni človek vsak dan graja.
23 Ne pozabi glasu svojih sovražnikov: hrup tistih, ki se
dvigajo zoper tebe, vedno bolj narašča.

POGLAVJE 75

1 (Glavnemu glasbeniku, Altaschithu, psalm ali Asafova
pesem.) Tebi, o Bog, se zahvaljujemo, tebi se zahvaljujemo:
ker je tvoje ime blizu, tvoja čudovita dela oznanjajo.
2 Ko bom sprejel občino, bom sodil po pravici.
3 Zemlja in vsi njeni prebivalci so razpadli, jaz nosim
njene stebre. Selah.
4 Rekel sem bedakom, Ne ravnajte nespametno, in
hudobnim, Ne vzdigujte roga.
5 Ne vzdiguj svojega roga visoko; ne govori s trdovratnim
vratom.
6 Kajti napredovanje ne prihaja ne z vzhoda, ne z zahoda,
ne z juga.
7 Toda Bog je sodnik: enega poniža in drugega postavi.
8 Kajti v GOSPODOVI roki je kelih in vino je rdeče; polna
je mešanice; in izliva iz njega: toda njegove ostanke bodo
vsi hudobneži na zemlji iztisnili in pili.
9 Toda oznanjal bom za vedno; Pel bom hvalnico
Jakobovemu Bogu.
10 Vse rogove hudobnim bom tudi odsekal; toda rogovi
pravičnih bodo povzdignjeni.

POGLAVJE 76

1 (Glavnemu glasbeniku v Neginotu, psalm ali Asafova
pesem.) V Judu je Bog znan: njegovo ime je veliko v
Izraelu.
2 V Salemu je tudi njegov tabernakelj in njegovo bivališče
na Sionu.
3 Tam je zlomil puščice loka, ščit in meč in boj. Selah.
4 Ti si bolj veličasten in odličen od gora plena.
5 Trdosrčni so pokvarjeni, zaspali so svoj spanec in
nobeden od mogočnih mož ni našel svojih rok.
6 Na tvojo grajo, o Bog Jakobov, sta voz in konj zaspala.
7 Tebe, celo tebe se je treba bati; in kdo lahko obstane pred
tvojimi očmi, ko se enkrat razjeziš?
8 Povzročil si, da se je sodba slišala iz nebes; zemlja se je
bala in je obstala,
9 Ko je Bog vstal na sodbo, da bi rešil vse krotke na zemlji.
Selah.
10 Zagotovo te bo hvalila človeška jeza, zadržal boš
preostanek jeze.
11 Zaobljubi in plačaj GOSPODU, svojemu Bogu: vsi, ki
so okoli njega, naj prinesejo darila njemu, ki se ga je treba
bati.
12 On bo iztrebil duha knezov: grozen je kraljem zemlje.

POGLAVJE 77

1 (Vodniku glasbe Jedutunu, Asafov psalm.) Vpil sem k
Bogu s svojim glasom, in sicer k Bogu s svojim glasom; in
prisluhnil mi je.
2 V dnevu svoje stiske sem iskal Gospoda; moja rana je
tekla ponoči in ni prenehala; moja duša se ni hotela
potolažiti.
3 Spomnil sem se Boga in sem bil vznemirjen; tožil sem in
moj duh je bil pretresen. Selah.
4 Ti držiš moje oči budne: tako sem vznemirjen, da ne
morem govoriti.
5 Premišljeval sem o dneh starih, o letih davnih časov.
6 Spominjam se svoje pesmi v noči, govorim s svojim
srcem in moj duh je marljivo iskal.
7 Ali bo Gospod za vedno zavrgel? in ali ne bo več
naklonjen?
8 Je njegovo usmiljenje za vedno izginilo? ali se njegova
obljuba ne izpolni za vedno?
9 Ali je Bog pozabil biti milostljiv? ali je v jezi zamolčal
svoje nežno usmiljenje? Selah.
10 In rekel sem: To je moja slabost, vendar se bom
spominjal let desnice Najvišjega.
11 Spominjal se bom Gospodovih del, zagotovo se bom
spominjal tvojih čudes iz davnine.
12 Premišljeval bom tudi o vsem tvojem delu in govoril o
tvojih delih.
13 Tvoja pot, o Bog, je v svetišču: kdo je tako velik Bog
kakor naš Bog?
14 Ti si Bog, ki dela čudeže: med ljudstvom si razglasil
svojo moč.
15 S svojo roko si odrešil svoje ljudstvo, Jakobova in
Jožefova sinova. Selah.
16 Videle so te vode, o Bog, videle so te vode; bali so se:
tudi globočine so se vznemirile.
17 Oblaki so izlili vodo, nebo je oddajalo hrup, tudi tvoje
puščice so letele.
18 Glas tvojega groma je bil v nebesih; strele so
razsvetljevale svet; zemlja se je tresla in tresla.
19 Tvoja pot je v morju in tvoja pot v velikih vodah in
tvojih stopinj ni znano.
20 Vodil si svoje ljudstvo kakor čredo po Mojzesovi in
Aronovi roki.

POGLAVJE 78

1 (Maschil of Asaph.) Poslušajte, o moje ljudstvo, moj zakon; nagnite svoja ušesa k besedam mojih ust.
2 Odprl bom svoja usta v prispodobi, izrekel bom temne besede iz davnine:
3 Kar smo slišali in poznali in naši očetje so nam povedali.
4 Ne bomo jih skrivali pred njihovimi otroki, oznanjali bodočemu rodu hvalnice GOSPODOVE in njegovo moč in njegova čudovita dela, ki jih je storil.
5 V Jakobu je namreč vzpostavil pričevanje in v Izraelu postavil postavo, ki jo je zapovedal našim očetom, naj jo oznanjajo svojim otrokom:
6 da bi jih spoznal prihodnji rod, otroci, ki se bodo rodili; ki naj vstanejo in jih oznanjajo svojim otrokom:
7 Da bi upali na Boga in ne pozabili Božjih del, ampak bi izpolnjevali njegove zapovedi:
8 In morda ne bi bili kot njihovi očetje, trmasta in uporniška generacija; generacija, ki ni spravila srca svojega in čigar duh ni bil zvest Bogu.
9 Efrajimovi sinovi, ki so bili oboroženi in so nosili loke, so se vrnili na dan bitke.
10 Niso se držali Božje zaveze in niso hoteli hoditi po njegovi postavi;
11 In pozabili so njegova dela in njegove čudeže, ki jim jih je pokazal.
12 Čudovite reči je storil pred očmi njihovih očetov v egiptovski deželi, na polju Zoan.
13 Razdelil je morje in jih napeljal skozi; in naredil je vodo, da je stala kakor kup.
14 Tudi podnevi jih je vodil z oblakom in vso noč z lučjo ognja.
15 Razsekal je skale v puščavi in jim dal piti kakor iz velikih globin.
16 Tudi potoke je pripeljal iz skale in povzročil, da so vode tekle kakor reke.
17 In še več so grešili zoper njega, ko so v puščavi dražili Najvišjega.
18 In skušali so Boga v svojem srcu tako, da so za svoje poželenje prosili za meso.
19 Da, govorili so proti Bogu; rekli so: Ali lahko Bog pripravi mizo v puščavi?
20 Glej, udaril je po skali, da so vode privrele in potoki so se razlili; ali lahko da tudi kruh? ali lahko zagotovi meso za svoje ljudstvo?
21 Zato je GOSPOD to slišal in se je razjezil; tako se je vnel ogenj nad Jakobom in tudi jeza se je dvignila nad Izraela;
22 Ker niso verovali v Boga in niso zaupali v njegovo rešitev:
23 Čeprav je ukazal oblakom od zgoraj in odprl nebeška vrata,
24 In nanje je deževalo z mano, da so jedli, in jim dal nebeškega žita.
25 Človek je jedel hrano angelov: poslal jim je mesa do sitega.
26 Na nebu je zapihal vzhodni veter in s svojo močjo je pripeljal južni veter.
27 Nanje je nasul meso kakor prah in pernate ptice kakor morski pesek.
28 In pustil ga je pasti sredi njihovega tabora, okoli njihovih bivališč.
29 Tako so jedli in se dobro nasitili; kajti dal jim je njihovo lastno željo;
30 Niso bili odtujeni svojemu poželenju. Toda dokler je bilo njihovo meso še v njihovih ustih,
31 Božja jeza je prišla nadnje in pomorila najdebelejše med njimi in pobila izbrane može Izraelove.
32 Zaradi vsega tega so še naprej grešili in niso verjeli njegovim čudežnim delom.
33 Zato je njih dni pogubil v nečimrnosti in njih leta v stiski.
34 Ko jih je pobil, tedaj so ga iskali; vrnili so se in zgodaj povpraševali po Bogu.
35 In spomnili so se, da je Bog njihova skala in visoki Bog njihov odrešenik.
36 Kljub temu so mu laskali s svojimi usti in lagali so mu s svojimi jeziki.
37 Kajti njihovo srce ni bilo prav z njim in niso bili trdni v njegovi zavezi.
38 Toda on, ki je bil poln sočutja, je odpustil njihovo krivdo in jih ni uničil; da, velikokrat je odvrnil svojo jezo in ni sprožil vse svoje jeze.
39 Kajti spomnil se je, da so le meso; veter, ki mine in se ne vrne.
40 Kolikokrat so ga dražili v puščavi in ga žalostili v puščavi!
41 Da, obrnili so se in skušali Boga ter omejili Svetega Izraelovega.
42 Niso se spomnili njegove roke niti dneva, ko jih je rešil pred sovražnikom.
43 Kako je delal svoja znamenja v Egiptu in svoje čudeže na polju Zoan:
44 In spremenil njihove reke v kri; in njihove vode, da niso mogli piti.
45 Mednje je poslal različne vrste muh, ki so jih požrle; in žabe, ki jih uničile.
46 Tudi njihov pridelek je dal gosenici in njihov trud kobilici.
47 Uničil jim je trte s točo in njihove sikomore z zmrzaljo.
48 Tudi njih živino je izročil toči in njihove črede vročim strelam.
49 Nanje je zvrgel silovitost svoje jeze, jezo in ogorčenje ter težave, tako da je mednje poslal hudobne angele.
50 Napravil je pot svoji jezi; njihove duše ni prizanesel smrti, temveč je njihovo življenje izročil kugi;
51 In udaril vse prvorojence v Egiptu; poglavar njihove moči v tabernakljih Hamovih:
52 Svoje lastno ljudstvo pa je poslal naprej kot ovce in jih vodil v puščavi kot čredo.
53 In vodil jih je varno naprej, tako da se niso bali; toda morje je preplavilo njihove sovražnike.
54 In pripeljal jih je do meje svojega svetišča, do te gore, ki jo je pridobila njegova desnica.
55 Tudi pogane je pregnal pred njimi in jim razdelil dediščino po vrvici ter naredil, da so Izraelovi rodovi prebivali v njihovih šotorih.
56 Vendar so skušali in dražili Najvišjega Boga in se niso držali njegovih pričevanj.
57 Toda obrnili so se nazaj in ravnali nezvesto kakor njihovi očetje: obrnili so se kakor goljufiv lok.
58 Zakaj s svojimi višinami so ga dražili v jezo in s svojimi rezanimi podobami ga dražili v ljubosumje.

59 Ko je Bog to slišal, se je razjezil in močno zasovral Izraela.
60 Tako je zapustil tabernakelj v Šilu, šotor, ki ga je postavil med ljudi;
61 In izročil svojo moč v ujetništvo in svojo slavo v sovražnikovo roko.
62 Tudi svoje ljudstvo je izročil meču; in se je razjezil nad svojo dediščino.
63 Ogenj je požrl njihove mladeniče; in njihove deklice niso bile omožene.
64 Njihovi duhovniki so padli pod mečem; in njihove vdove niso objokovale.
65 Tedaj se je Gospod prebudil kakor eden iz spanja in kakor močan mož, ki vpije od vina.
66 In udaril je svoje sovražnike v zadnje dele: postavil jih je v večno sramoto.
67 Poleg tega je zavrnil Jožefov tabernakelj in ni izbral Efraimovega rodu:
68 Toda izbral je Judov rod, goro Sion, ki jo je ljubil.
69 In zgradil je svoje svetišče kakor visoke palače, kakor zemljo, ki jo je utrdil za vekomaj.
70 Davida je izbral tudi svojega služabnika in ga vzel iz ovčjih staj.
71 Od zasledovanja velikih ovc ga je pripeljal, da bi nahranil Jakoba svoje ljudstvo in Izraela svojo dediščino.
72 Tako jih je hranil po poštenosti svojega srca; in jih vodil s spretnostjo svojih rok.

POGLAVJE 79

1 (Asafov psalm.) O Bog, pogani so prišli v tvojo dediščino; oskrunili so tvoj sveti tempelj; postavili so Jeruzalem na kupe.
2 Mrtva trupla tvojih služabnikov so dali za hrano pticam neba, meso tvojih svetnikov zemeljskim zverinom.
3 Njihovo kri so prelili kakor vodo okoli Jeruzalema; in ni bilo nikogar, ki bi jih pokopal.
4 Postali smo v sramoto svojim sosedom, v zasmeh in posmeh tistim, ki so okoli nas.
5 Kako dolgo, GOSPOD? ali boš večno jezen? bo tvoje ljubosumje gorelo kakor ogenj?
6 Izlij svojo jezo na pogane, ki te niso poznali, in na kraljestva, ki niso klicala tvojega imena.
7 Kajti požrli so Jakoba in opustošili njegovo prebivališče.
8 O, ne spominjaj se prejšnjih krivic nad nami: tvoja usmiljenost naj nas hitro prepreči, ker smo zelo ponižani.
9 Pomagaj nam, o Bog našega odrešenja, v slavo svojega imena, reši nas in očisti naše grehe zaradi svojega imena.
10 Zakaj bi pogani rekli: Kje je njihov Bog? naj bo pred našimi očmi znan med pogani po maščevanju krvi tvojih služabnikov, ki je prelita.
11 Naj pride pred te vzdihovanje jetnika; glede na veličino svoje moči obvaruj tiste, ki so določeni za smrt;
12 Našim bližnjim pa sedemkrat vrni v njihova naročja njihovo sramoto, s katero so te sramotili, o Gospod.
13 Tako se ti bomo mi, tvoje ljudstvo in ovce tvojega pašnika, zahvaljevali na veke; oznanjali bomo tvojo hvalo vsem rodovom.

POGLAVJE 80

1 (Glavnemu glasbeniku na Shoshannimeduth, Asafov psalm.) Poslušaj, o Izraelov pastir, ti, ki vodiš Jožefa kakor čredo; ti, ki prebivaš med kerubi, zasveti!
2 Pred Efraimom, Benjaminom in Manasejem vzbudi svojo moč in pridi in nas reši.
3 Ponovno nas obrni, o Bog, in daj, da zasije tvoj obraz; in bomo rešeni.
4 O GOSPOD, Bog nad vojskami, kako dolgo se boš jezil proti molitvam svojega ljudstva?
5 S kruhom solz jih hraniš; in jim dal piti solze v veliki meri.
6 Ti nas delaš za prepir našim sosedom in naši sovražniki se smejijo med seboj.
7 Obrni nas spet, o Bog nad vojskami, in daj, da zasije tvoj obraz; in bomo rešeni.
8 Iz Egipta si pripeljal trto, pregnal si pogane in jo zasadil.
9 Pripravil si prostor pred njim in ga globoko ukoreninil, in napolnil je deželo.
10 Griče je prekrila njegova senca in njene veje so bile kakor lepe cedre.
11 Svoje veje je poslala k morju in svoje veje k reki.
12 Zakaj si torej podrl njene žive meje, da jo trgajo vsi, ki gredo mimo?
13 Merjasec iz gozda ga opustoši in zver na polju ga požre.
14 Vrni se, prosimo te, o Bog nad vojskami: poglej z neba in poglej ter obišči to trto;
15 In vinograd, ki ga je zasadila tvoja desnica, in mladika, ki si jo utrdil zase.
16 Z ognjem je požgano, posekano je, zaradi graje tvojega obličja poginejo.
17 Tvoja roka naj bo nad možom tvoje desnice, nad sinom človekovim, ki si ga okrepil zase.
18 Tako se ne bomo vrnili od tebe: oživi nas in klicali bomo tvoje ime.
19 Obrni nas, GOSPOD, Bog nad vojskami, daj, da zasije tvoje obličje; in bomo rešeni.

POGLAVJE 81

1 (Glavnemu glasbeniku na Gititu, Asafov psalm.) Glasno pojte Bogu, naši moči, vzklikajte Bogu Jakobovemu.
2 Vzemite psalm in prinesite semkaj zvonec, prijetno harfo s psalterijem.
3 Zatrobite na trobento ob novi luni, ob določenem času, na naš slovesni praznik.
4 Kajti to je bila postava za Izrael in postava Jakobovega Boga.
5 To je zapovedal Jožefu za pričevanje, ko je šel skozi egiptovsko deželo: kjer sem slišal jezik, ki ga nisem razumel.
6 Odstranil sem njegovo ramo od bremena: njegove roke so bile osvobojene iz loncev.
7 V stiski si klical, in rešil sem te; Odgovoril sem ti v skrivnem kraju groma, preizkusil sem te pri vodah Meribe. Selah.
8 Poslušaj, o moje ljudstvo, in pričeval ti bom: O Izrael, če me boš poslušal;
9 Tujega boga ne bo v tebi; tudi ne bodi častil nobenega tujega boga.

10 Jaz sem GOSPOD, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz egiptovske dežele: široko odpri svoja usta in napolnil jih bom.
11 Toda moje ljudstvo ni hotelo poslušati mojega glasu; in Izrael me ne bo hotel.
12 Zato sem jih izročil poželenju njihovih src; in hodili so po svojih lastnih načrtih.
13 O, ko bi me moje ljudstvo poslušalo in Izrael bi hodil po mojih poteh!
14 Kmalu bi ukrotil njihove sovražnike in obrnil roko proti njihovim nasprotnikom.
15 Sovražniki GOSPODA bi se mu morali podrediti, toda njihov čas bi trajal večno.
16 Nahranil bi jih moral tudi z najboljšo pšenico, in z medom iz skale bi te nasitil.

POGLAVJE 82

1 (Asafov psalm.) Bog stoji v zboru mogočnih; sodi med bogovi.
2 Kako dolgo boste sodili krivično in sprejemali osebe brezbožnikov? Selah.
3 Zaščitite uboge in sirote, delite pravico do prizadetih in potrebnih.
4 Reši ubogega in ubogega, reši ga iz roke hudobneža.
5 Ne vedo in ne bodo razumeli; hodijo v temi: vsi temelji zemlje so uničeni.
6 Rekel sem: Bogovi ste; in vsi vi ste otroci Najvišjega.
7 Toda umrli boste kot ljudje in padli boste kot eden izmed knezov.
8 Vstani, o Bog, sodi zemljo, kajti ti boš podedoval vse narode.

POGLAVJE 83

1 (Pesem ali Asafov psalm.) Ne molči, o Bog; ne molči in ne miruj, o Bog.
2 Kajti glej, tvoji sovražniki povzročajo nemir, in tisti, ki te sovražijo, so povzdignili glavo.
3 Zvijačno so sklepali zoper tvoje ljudstvo in se posvetovali zoper tvoje skrite.
4 Rekli so: Pridite in jih iztrebimo, da ne bodo narod! da ime Izrael ne bo več v spominu.
5 Kajti posvetovali so se v enem soglasju: zbrani so proti tebi:
6 Tabernaklji Edoma in Izmaelcev; Moaba in Hagaren;
7 Gebal, Amon in Amalek; Filistejci s prebivalci Tira;
8 Tudi Assur se je pridružil njim: pomagali so Lotovim otrokom. Selah.
9 Stori jim kakor Madiancem; kakor Sisera, kakor Jabin, pri potoku Kisonu:
10 Ki so poginili pri Endorju: postali so kakor gnoj za zemljo.
11 Naredi njihove plemiče kot Oreba in kot Zeeba; da, vse njihove kneze kakor Zebaha in kot Zalmuna:
12 Ki je rekel: Vzemimo si božje hiše v posest.
13 O moj Bog, naredi jih kakor kolo; kakor strnišče pred vetrom.
14 Kakor ogenj zažge les in kakor plamen zažge gore;
15 Zato jih preganjaj s svojim viharjem in jih prestraši s svojim viharjem.
16 Napolni njihove obraze s sramoto; da iščejo tvoje ime, o GOSPOD.
17 Naj bodo osramočeni in vznemirjeni na veke; da, osramočeni naj bodo in poginejo:
18 Da ljudje spoznajo, da si ti, ki ti je edino ime JEHOVA, najvišji nad vso zemljo.

POGLAVJE 84

1 (Glavnemu glasbeniku na Gititu, psalm za Korahove sinove.) Kako prijazni so tvoji prebivališča, o GOSPOD nad vojskami!
2 Moja duša hrepeni in celo omedleva po GOSPODOVIH dvorih; moje srce in moje meso vpije k živemu Bogu.
3 Da, vrabec si je našel hišo in lastovka gnezdo zase, kamor lahko položi svoje mladiče, tudi tvoje oltarje, o GOSPOD nad vojskami, moj kralj in moj Bog.
4 Blagor tistim, ki prebivajo v tvoji hiši: še vedno te bodo hvalili. Selah.
5 Blagor človeku, čigar moč je v tebi; v čigar srcu so njihove poti.
6 Kdor gre skozi dolino Baca, jo naredi za vodnjak; dež polni tudi bazene.
7 Gredo iz moči v moč, vsak od njih na Sionu se prikaže pred Bogom.
8 O GOSPOD, Bog nad vojskami, usliši mojo molitev, usliši, o Bog Jakobov! Selah.
9 Glej, o Bog, naš ščit, in poglej na obraz svojega maziljenca.
10 Kajti en dan v tvojih dvorih je boljši od tisoč. Raje sem bil vratar v hiši svojega Boga, kakor bival v šotorih hudobije.
11 Kajti GOSPOD, Bog, je sonce in ščit: GOSPOD bo dal milost in slavo; nič dobrega ne bo odrekel tistim, ki hodijo pošteno.
12 O GOSPOD nad vojskami, blagor človeku, ki zaupa vate.

POGLAVJE 85

1 (Vodniku glasbe, Psalm za Korahove sinove.) GOSPOD, milost si bil do svoje dežele, vrnil si Jakobovo ujetništvo.
2 Odpustil si krivico svojemu ljudstvu, pokril si vse njihove grehe. Selah.
3 Odvzel si vso svojo jezo, odvrnil si se od žara svoje jeze.
4 Obrni nas, o Bog našega odrešenja, in prenehaj svojo jezo nad nami.
5 Ali boš večno jezen na nas? ali boš iz roda v rod selil jezo svojo?
6 Ali nas ne boš spet oživil, da se tvoje ljudstvo veseli tebe?
7 Izkaži nam svoje usmiljenje, o GOSPOD, in daj nam svoje odrešenje.
8 Slišal bom, kaj bo govoril Bog GOSPOD, kajti govoril bo mir svojemu ljudstvu in svojim svetim; toda naj se ne obračajo več k neumnosti.
9 Gotovo je njegova rešitev blizu tistih, ki se ga bojijo; da bi slava prebivala v naši deželi.
10 Usmiljenje in resnica se srečata skupaj; pravičnost in mir sta se poljubila.
11 Resnica bo vzklila iz zemlje; in pravičnost bo gledala z neba.

12 Da, GOSPOD bo dal, kar je dobro; in naša dežela bo dajala svoj pridelek.
13 Pravičnost bo šla pred njim; in nas bo postavil na pot svojih stopinj.

POGLAVJE 86

1 (Davidova molitev.) Prigni uho svoje, o GOSPOD, usliši me, ker sem ubog in reven.
2 Varuj mojo dušo; zakaj jaz sem svet: O ti moj Bog, reši svojega hlapca, ki zaupa vate.
3 Usmili se me, o Gospod, zakaj vsak dan vpijem k tebi.
4 Razveseli dušo svojega služabnika, kajti k tebi, o Gospod, povzdigujem svojo dušo.
5 Kajti ti, Gospod, si dober in pripravljen odpuščati; in obilen v usmiljenju do vseh, ki te kličejo.
6 Poslušaj, o GOSPOD, mojo molitev; in poslušaj glas mojih prošenj.
7 Na dan stiske svoje te bom klical, kajti uslišal me boš.
8 Med bogovi ni tebi enakega, o Gospod; tudi ni del, podobnih tvojim delom.
9 Vsi narodi, ki si jih ustvaril, bodo prišli in se molili pred teboj, o Gospod; in slavil bo tvoje ime.
10 Kajti ti si velik in delaš čudovite reči: ti si edini Bog.
11 Uči me svojo pot, o GOSPOD; Hodil bom v tvoji resnici: združi moje srce, da se bojim tvojega imena.
12 Hvalil te bom, o Gospod, moj Bog, z vsem svojim srcem in slavil bom tvoje ime na veke.
13 Kajti veliko je tvoje usmiljenje z menoj, in rešil si mojo dušo iz najglobljega pekla.
14 O Bog, prevzetni so se dvignili proti meni in zbori nasilnih mož so iskali mojo dušo; in te niso postavili prednje.
15 Toda ti, o Gospod, si Bog, poln sočutja, in milostljiv, potrpežljiv ter obilen v usmiljenju in resnici.
16 O obrni se name in usmili se me; daj svojo moč svojemu služabniku in reši sina svoje dekle.
17 Pokaži mi znamenje za dobro; da vidijo tisti, ki me sovražijo, in se osramotijo, kajti ti, GOSPOD, si mi pomagal in me potolažil.

POGLAVJE 87

1 (Psalm ali pesem za Korahove sinove.) Njegov temelj je na svetih gorah.
2 GOSPOD ljubi sionska vrata bolj kot vsa Jakobova bivališča.
3 Slavne stvari se govorijo o tebi, o božje mesto. Selah.
4 Omenil bom Rahabo in Babilon tistim, ki me poznajo: glejte Filistejo in Tir z Etiopijo; ta človek je bil rojen tam.
5 In o Sionu bo rečeno: Ta in ta človek se je rodil v njem; in sam Najvišji ga bo utrdil.
6 GOSPOD bo štel, ko bo popisoval ljudstvo, da se je ta mož tam rodil. Selah.
7 Tako bodo pevci kot igralci na instrumente: vsi moji izviri so v tebi.

POGLAVJE 88

1 (Pesem ali psalm za Korahove sinove, glavnemu glasbeniku na Mahalath Leannothu, Maschil Hemana Ezrahitca.) O GOSPOD, Bog mojega odrešenja, dan in noč sem vpil pred teboj:
2 Moja molitev naj pride pred te; nagni uho svoje k mojemu vpitju;
3 Kajti moja duša je polna nadlog in moje življenje se bliža grobu.
4 Štejejo me k tistim, ki gredo v jamo, kakor človek sem brez moči.
5 Svoboden med mrtvimi, kakor pobiti, ki ležijo v grobu, ki se jih ne spominjaš več: in so odrezani iz tvoje roke.
6 Položil si me v najgloblјo jamo, v temo, v globino.
7 Tvoja jeza je trda nad menoj in z vsemi svojimi valovi si me ponižal. Selah.
8 Znanca mojega si oddaljil od mene; za gnusobo si me naredil zanje: zaprt sem in ne morem ven.
9 Moje oko žaluje zaradi stiske: GOSPOD, vsak dan sem klical k tebi, iztegoval sem svoje roke k tebi.
10 Ali boš delal čudeže mrtvim? ali bodo mrtvi vstali in te slavili? Selah.
11 Ali se bo v grobu oznanjala tvoja dobrota? ali tvoja zvestoba v uničenju?
12 Ali se bodo tvoji čudeži poznali v temi? in tvoja pravičnost v deželi pozabe?
13 Toda k tebi sem klical, o GOSPOD; in zjutraj te bo moja molitev preprečila.
14 GOSPOD, zakaj zavržeš mojo dušo? zakaj skrivaš svoj obraz pred menoj?
15 Trpet sem in pripravljen sem umreti od svoje mladosti; ko trpim tvoje strahote, sem raztresen.
16 Tvoja divja jeza gre name; strahote tvoje so me presekale.
17 Vsak dan so me obkrožale kakor voda; skupaj sta me obkrožala.
18 Ljubimca in prijatelja si oddaljil od mene in mojega znanca v temo.

POGLAVJE 89

1 (Maschil Ethana Ezrahitca.) Na veke bom pel o usmiljenju GOSPODOVEM, s svojimi usti bom oznanjal tvojo zvestobo vsem rodovom.
2 Kajti rekel sem: Usmiljenje se bo gradilo na veke; svojo zvestobo boš utrdil v nebesih.
3 S svojim izvoljencem sem sklenil zavezo, svojemu hlapcu Davidu sem prisegel,
4 Tvoje potomstvo bom utrdil na veke in zgradil tvoj prestol za vse rodove. Selah.
5 In nebesa bodo hvalila čudeže tvoje, o GOSPOD, tudi zvestobo tvojo v zboru svetih.
6 Kajti kdo v nebesih se lahko primerja z GOSPODOM? kdo izmed sinov mogočnih je lahko primerljiv z GOSPODU?
7 Boga se je treba bati v zboru svetnikov in ga spoštovati vsi, ki so okoli njega.
8 O GOSPOD, Bog nad vojskami, kdo je močan GOSPOD kakor ti? ali tvoji zvestobi okoli tebe?
9 Ti vladaš divjanju morja; ko se dvignejo njegovi valovi, jih utišaš.
10 Zdrobil si Rahabo kakor ubitega; svoje sovražnike si razkropil s svojo močno roko.
11 Nebesa so tvoja, tudi zemlja je tvoja; kar zadeva svet in njegovo polnost, ti si ju ustanovil.

12 Sever in jug si ju ustvaril; Tabor in Hermon se bosta veselila v tvojem imenu.
13 Močno roko imaš, močna je tvoja roka in visoka je tvoja desnica.
14 Pravičnost in sodnost sta prebivališče tvojega prestola; usmiljenje in resnica bosta hodila pred tvojim obličjem.
15 Blagor ljudstvu, ki pozna radostni zvok: hodilo bo, o GOSPOD, v luči tvojega obličja.
16 V tvojem imenu se bodo veselili ves dan in v tvoji pravičnosti bodo povišani.
17 Kajti ti si slava njihove moči in v tvoji naklonjenosti se bo povzdignil naš rog.
18 Kajti GOSPOD je naša obramba; in Sveti Izraelov je naš kralj.
19 Tedaj si v videnju govoril svojemu svetemu in rekel: Pomoč sem dal na mogočnega; Povzdignil sem izbranca izmed ljudstva.
20 Našel sem svojega hlapca Davida; s svojim svetim oljem sem ga mazilil:
21 S katerim bo moja roka trdna, moja roka ga bo okrepila.
22 Sovražnik ne bo silil nad njim; niti sin hudobije ga ne prizadene.
23 In potolkel bom njegove sovražnike pred njim in udaril tiste, ki ga sovražijo.
24 Toda moja zvestoba in moje usmiljenje bosta z njim, in v mojem imenu bo povzdignjen njegov rog.
25 Tudi njegovo roko bom položil v morje in njegovo desnico v reke.
26 Vpil bo k meni: Ti si moj oče, moj Bog in skala moje rešitve.
27 In postavil ga bom za svojega prvorojenca, višjega od kraljev zemlje.
28 Svojo milost mu bom ohranil na veke in moja zaveza bo trdna z njim.
29 Tudi njegovo potomstvo bom naredil, da bo trajalo vekomaj in njegov prestol kakor nebeški dnevi.
30 Če njegovi otroci zapustijo mojo postavo in ne hodijo po mojih sodbah;
31 Če bodo kršili moje postave in se mojih zapovedi ne bodo držali;
32 Tedaj bom s palico obiskal njihovo pregreho in z udarci njihovo krivdo.
33 Vseeno mu ne bom povsem vzel svoje srčne dobrote in ne bom pustil, da bi se izjalovila moja zvestoba.
34 Svoje zaveze ne bom prelomil in ne spremenil tega, kar je šlo iz mojih ust.
35 Nekoč sem prisegel pri svoji svetosti, da ne bom lagal Davidu.
36 Njegovo seme bo trajalo vekomaj in njegov prestol kakor sonce pred menoj.
37 Na veke bo ostal kot luna in kot zvesta priča v nebesih. Selah.
38 Toda ti si odvrgel in se gnusil, bil si jezen na svojega maziljenca.
39 Razveljavil si zavezo svojega hlapca, oskrunil si njegovo krono, tako da si jo vrgel na tla.
40 Porušil si vse njegove žive meje; njegove trdnjave si spravil v propad.
41 Vsi, ki gredo mimo poti, ga pograbijo: sosedom je v sramoto.
42 Postavil si desnico njegovih nasprotnikov; razveselil si vse njegove sovražnike.
43 Obrnil si tudi ostrino njegovega meča in mu nisi dal obstati v boju.
44 Ustavil si njegovo slavo in njegov prestol si podrl na tla.
45 Dneve njegove mladosti si skrajšal, s sramoto si ga pokril. Selah.
46 Kako dolgo, GOSPOD? ali se boš za vedno skrival? ali bo tvoja jeza gorela kakor ogenj?
47 Spomni se, kako kratek je moj čas: zakaj si naredil vse ljudi zaman?
48 Kdo je tisti, ki živi in ne bo videl smrti? ali bo rešil svojo dušo iz roke groba? Selah.
49 Gospod, kje so tvoje nekdanje dobrote, ki si jih prisegel Davidu v svoji resnici?
50 Spomni se, Gospod, zasramovanja svojih služabnikov; kako nosim v naročju sramoto vseh mogočnih ljudi;
51 S čimer so sramotili tvoji sovražniki, o GOSPOD; s čimer so sramotili stopinje tvojega maziljenca.
52 Hvaljen bodi GOSPOD na veke. Amen in amen.

POGLAVJE 90

1 (Molitev Mojzesa, moža Božjega.) Gospod, bil si naše prebivališče v vseh rodovih.
2 Preden so nastale gore ali preden si ti oblikoval zemljo in svet, celo od vekomaj do vekomaj, si ti Bog.
3 Človeka obračaš v pogubo; in pravijo: Vrnite se, človeški otroci.
4 Kajti tisoč let pred tvojimi očmi je kakor včerajšnji dan, ko je mimo, in kakor nočna straža.
5 Odnašaš jih kakor povodenj; so kakor spanje: zjutraj so kakor trava, ki zraste.
6 Zjutraj cveti in raste; zvečer se poseka in se posuši.
7 Kajti uničuje nas tvoja jeza in tvoja jeza nas vznemirja.
8 Naše krivice si postavil predse, naše skrivne grehe v luči svojega obličja.
9 Kajti vsi naši dnevi so minili v tvoji jezi: svoja leta preživimo kot pripoved.
10 Dni naših let je šestdeset let; in če so zaradi moči osemdeset let, pa je njihova moč trud in žalost; kajti kmalu se odreže in odletimo.
11 Kdo pozna moč tvoje jeze? po strahu tvojem takšna je jeza tvoja.
12 Uči nas torej šteti naše dneve, da bomo svoja srca usmerili k modrosti.
13 Vrni se, o GOSPOD, kako dolgo? in naj se ti pokesa za tvoje služabnike.
14 Zgodaj nas nasiti s svojim usmiljenjem; da se veselimo in veselimo vse dni.
15 Razveseli nas glede na dneve, v katerih si nas stiskal, in leta, v katerih smo videli zlo.
16 Tvoje delo naj se pokaže tvojim služabnikom in tvoja slava njihovim otrokom.
17 In lepota GOSPODA, našega Boga, naj bo nad nami; in utrdi delo naših rok nad nami; da, delo naših rok ga utrdi.

POGLAVJE 91

1 Kdor prebiva v skrivnem kraju Najvišjega, bo ostal v senci Vsemogočnega.
2 Rekel bom o GOSPODU: On je moje zatočišče in moja trdnjava, moj Bog; vanj bom zaupal.

3 Zagotovo te bo rešil iz zanke lovca kokoši in pred nadležno kugo.
4 Pokril te bo s svojim perjem in pod njegovimi perutmi boš zaupal: njegova resnica bo tvoj ščit in zaščita.
5 Ne boš se bal nočne groze; niti za puščico, ki leti podnevi;
6 Niti za kugo, ki hodi v temi; niti za uničenje, ki opoldne zajeda.
7 Tisoč jih bo padlo ob tvoji strani in deset tisoč na tvoji desnici; vendar se ti ne bo približal.
8 Samo s svojimi očmi boš gledal in videl plačilo hudobnih.
9 Ker si naredil GOSPODA, ki je moje zatočišče, celo Najvišjega za svoje prebivališče;
10 Nobeno hudo te ne bo doletelo in nobena kuga se ne bo približala tvojemu bivališču.
11 Kajti svojim angelom bo zapovedal nad teboj, naj te varujejo na vseh tvojih poteh.
12 Nosili te bodo na rokah, da ne boš z nogo zadel ob kamen.
13 Stopil boš po levu in galuji, mladega leva in zmaja boš poteptal.
14 Ker me je vzljubil, ga bom rešil, postavil ga bom na visoko, ker je spoznal moje ime.
15 Klical me bo in jaz mu bom odgovoril; z njim bom v stiski; Rešil ga bom in ga počastil.
16 Z dolgim življenjem ga bom nasitil in mu pokazal svoje odrešenje.

POGLAVJE 92

1 (Psalm ali pesem za sobotni dan.) Dobro je zahvaljevati se GOSPODU in peti hvalnice tvojemu imenu, o Najvišji:
2 Da bi zjutraj oznanjal tvojo dobroto in vsako noč tvojo zvestobo,
3 Na instrument z desetimi strunami in na psalter; na harfo s slovesnim zvokom.
4 Kajti ti, GOSPOD, si me razveselil s svojim delom; slavil bom v delih tvojih rok.
5 O GOSPOD, kako velika so tvoja dela! in tvoje misli so zelo globoke.
6 Nesramen človek ne ve; tudi norec tega ne razume.
7 Ko brezbožniki poženejo kakor trava in ko vsi, ki delajo krivico, uspevajo; to je, da bodo uničeni za vedno:
8 Toda ti, GOSPOD, si Najvišji na veke.
9 Kajti, glej, tvoji sovražniki, o GOSPOD, kajti, glej, tvoji sovražniki bodo poginili; vsi, ki delajo krivico, se bodo razkropili.
10 Toda moj rog boš povzdignil kakor rog samoroga: maziljen bom s svežim oljem.
11 Tudi moje oko bo videlo mojo željo nad mojimi sovražniki in moja ušesa bodo slišala mojo željo hudobnežev, ki se dvigajo proti meni.
12 Pravični bo cvetel kakor palma, rasel bo kakor cedra na Libanonu.
13 Tisti, ki bodo zasajeni v GOSPODOVI hiši, bodo cveteli na dvorih našega Boga.
14 V starosti bodo še obrodili sad; bodo debeli in cvetoči;
15 Da pokažem, da je GOSPOD pravičen: on je moja skala in v njem ni krivice.

POGLAVJE 93

1 GOSPOD kraljuje, oblečen je v veličastvo; GOSPOD je oblečen v moč, z njo se je opasal; tudi svet je utrjen, da se ne more premakniti.
2 Tvoj prestol je utrjen od nekdaj: ti si od vekomaj.
3 Povodnji so povzdignili, o GOSPOD, povodnji so povzdignili svoj glas; povodnji dvigajo svoje valove.
4 GOSPOD na višavah je močnejši od hrupa mnogih voda, da, od silnih valov morja.
5 Tvoja pričevanja so zelo zanesljiva: svetost pripada tvoji hiši, o GOSPOD, na veke.

POGLAVJE 94

1 O GOSPOD Bog, ki mu pripada maščevanje; O Bog, ki mu pripada maščevanje, pokaži se.
2 Povzdigni se, sodnik zemlje, povrni prevzetnemu.
3 GOSPOD, kako dolgo bodo hudobni, kako dolgo bodo zmagovali hudobni?
4 Kako dolgo bodo govorili in govorili hude stvari? in vsi, ki delajo krivico, se hvalijo?
5 Razdrobijo tvoje ljudstvo, o GOSPOD, in ponižajo tvojo dediščino.
6 Ubijejo vdovo in tujca in ubijejo siroto.
7 Vendar pravijo: GOSPOD ne bo videl in Jakobov Bog tega ne bo upošteval.
8 Razumejte, neumni med ljudstvom, in neumni, kdaj boste postali modri?
9 Kdor je nasadil uho, ali ne bo slišal? on, ki je naredil oko, ali ne bo videl?
10 Ali ne popravlja tisti, ki pogane kaznuje? kdor človeka uči spoznanja, ali ne bo vedel?
11 GOSPOD pozna človeške misli, da so ničeve.
12 Blagor človeku, ki ga ti, o GOSPOD, karaš in ga učiš iz svoje postave;
13 Da mu daš počitek od dni stiske, dokler se ne izkoplje jama za hudobneže.
14 Kajti GOSPOD ne bo zavrgel svojega ljudstva in ne bo zapustil svoje dediščine.
15 Toda sodba se povrne k pravičnosti in vsi, ki so poštenega srca, ji bodo sledili.
16 Kdo bo vstal zame zoper hudodelce? ali kdo se bo postavil zame zoper tiste, ki delajo krivico?
17 Če mi GOSPOD ne bi bil v pomoč, bi moja duša skoraj prebivala v tišini.
18 Ko sem rekel: Moja noga se spodrsne; Tvoja milost, o GOSPOD, me je podpirala.
19 V množici mojih misli v meni tvoje tolažbe razveseljujejo mojo dušo.
20 Ali bo prestol krivice imel občestvo s teboj, ki kroji hudobijo s postavo?
21 Zberejo se zoper dušo pravičnega in obsodijo nedolžno kri.
22 Toda GOSPOD je moja obramba; in moj Bog je skala mojega zatočišča.
23 In nanje bo spravil njihovo lastno krivico in jih iztrebil v njihovi lastni hudobiji; da, GOSPOD, naš Bog, jih bo iztrebil.

POGLAVJE 95

1 Pridite, zapojmo GOSPODU, vzklikajmo skali našega odrešenja.
2 Stopimo pred njegovo navzočnost z hvaležnostjo in mu vzkliknimo s psalmi.
3 Kajti GOSPOD je velik Bog in velik kralj nad vsemi bogovi.
4 V njegovi roki so globočine zemlje, njegova je tudi trdnost hribov.
5 Njegovo je morje in on ga je naredil; njegove roke so oblikovale kopno.
6 Pridite, poklonimo se in priklonimo se, pokleknimo pred GOSPODA, našega Stvarnika.
7 Kajti on je naš Bog; in mi smo ljudje njegove paše in ovce njegove roke. Danes, če boste slišali njegov glas,
8 Ne zakrknite svojega srca kakor v dražljaju in kakor na dan skušnjave v puščavi:
9 Ko so me vaši očetje skušali, me preizkusili in videli moje delo.
10 Štirideset let sem bil žalosten nad tem rodom in sem rekel: Ljudstvo je, ki greši v srcu in ne pozna mojih poti.
11 Njim sem prisegel v svoji jezi, da ne bodo vstopili v moj počitek.

POGLAVJE 96

1 Pojte GOSPODU novo pesem, pojte GOSPODU, vsa zemlja!
2 Pojte GOSPODU, slavite njegovo ime; oznanjaj svoje odrešenje iz dneva v dan.
3 Oznanjujte njegovo slavo med pogani, njegove čudeže med vsemi ljudstvi.
4 Kajti GOSPOD je velik in hvale vreden, strašljiv nad vsemi bogovi.
5 Kajti vsi bogovi narodov so maliki, GOSPOD pa je naredil nebesa.
6 Čast in veličastvo sta pred njim, moč in lepota sta v njegovem svetišču.
7 Dajte GOSPODU, rodovi ljudstev, dajte GOSPODU slavo in moč.
8 Dajte GOSPODU čast, ki je dolžna njegovemu imenu; prinesite daritev in pojdite v njegove dvore.
9 O častite GOSPODA v lepoti svetosti, boj se pred njim, vsa zemlja.
10 Govorite med pogani, da GOSPOD kraljuje; tudi svet bo utrjen, da se ne bo premaknil; pravično bo sodil ljudstva.
11 Veselijo naj se nebesa in veseli naj se zemlja; naj buči morje in kar je v njem.
12 Veseli se polje in vse, kar je na njem; takrat se veselijo vsa drevesa v gozdu.
13 Pred GOSPODOM: ker prihaja, ker prihaja sodit zemljo: sodil bo svet po pravičnosti in ljudstva po svoji resnici.

POGLAVJE 97

1 GOSPOD kraljuje; veseli se zemlja; naj se tega veseli množica otokov.
2 Oblaki in tema so okoli njega: pravičnost in sodba sta prebivališče njegovega prestola.
3 Ogenj gre pred njim in žge njegove sovražnike naokrog.
4 Njegove strele so razsvetljevale svet: zemlja je videla in se je tresla.
5 Griči so se stopili kakor vosek pred GOSPODOVO navzočnostjo, pred GOSPODOM vse zemlje.
6 Nebesa oznanjajo njegovo pravičnost in vsa ljudstva vidijo njegovo slavo.
7 Osramočeni naj bodo vsi, ki služijo rezanim podobam, ki se ponašajo z maliki: častite ga, vsi bogovi.
8 Sion je slišal in se razveselil; in hčere Judove so se veselile zaradi tvojih sodb, o GOSPOD.
9 Kajti ti, GOSPOD, visoko si nad vso zemljo, visoko si povišan nad vse bogove.
10 Vi, ki ljubite GOSPODA, sovražite zlo; on varuje duše svojih svetih; on jih reši iz roke hudobnežev.
11 Svetloba seje pravičnim in veselje poštenim srcem.
12 Veselite se v GOSPODU, vi pravični; in se zahvaljujte ob spominu njegove svetosti.

POGLAVJE 98

1 (Psalm.) Pojte GOSPODU novo pesem; kajti storil je čudovite reči: njegova desnica in njegova sveta roka sta mu prinesli zmago.
2 GOSPOD je razodel svoje odrešenje, svojo pravičnost je razodel v očeh poganov.
3 Spomnil se je svojega usmiljenja in svoje resnice do Izraelove hiše: vsi konci zemlje so videli zveličanje našega Boga.
4 Veseli se GOSPODU, vsa zemlja, vzklikaj in veseli se in poj hvalo!
5 Pojte GOSPODU s harfo; s harfo in glasom psalma.
6 S trobentami in rogom vzklikajte pred GOSPODOM, kraljem.
7 Naj buči morje in kar je v njem; svet in tisti, ki prebivajo na njem.
8 Povodnji naj ploskajo z rokami, skupaj naj se veselijo hribi
9 Pred GOSPODOM; kajti on prihaja sodit zemljo: po pravičnosti bo sodil svet in ljudi po pravičnosti.

POGLAVJE 99

1 GOSPOD kraljuje; ljudstvo naj trepeta: on sedi med kerubi; naj se zemlja premakne.
2 GOSPOD je velik na Sionu; in visoko je nad vsemi ljudmi.
3 Naj hvalijo tvoje veliko in strašno ime; saj je sveto.
4 Kraljeva moč ljubi sodbo; ti vzpostavljaš pravičnost, ti izvršuješ sodbo in pravičnost v Jakobu.
5 Povzdigujte GOSPODA, našega Boga, in molite se pred njegovim podnožjem; saj je svet.
6 Mojzes in Aron med njegovimi duhovniki in Samuel med tistimi, ki kličejo njegovo ime; klicali so GOSPODA, in uslišal jih je.
7 Govoril jim je v oblačnem stebru: držali so se njegovih pričevanj in uredbe, ki jim jo je dal.
8 Ti si jim odgovoril, o GOSPOD, naš Bog: ti si bil Bog, ki jim je odpustil, čeprav si maščeval njihove izmišljotine.
9 Povzdigujte GOSPODA, našega Boga, in molite na njegovi sveti gori; zakaj GOSPOD, naš Bog, je svet.

POGLAVJE 100

1 (Hvalni psalm.) Veselo kličite GOSPODU, vse dežele.
2 Služite GOSPODU z veseljem, stopite pred njegovo obličje s petjem.
3 Vedite, da je GOSPOD Bog: on nas je ustvaril in ne mi sami; njegovo ljudstvo smo in ovce njegove paše.
4 Vstopite v njegova vrata z hvaležnostjo in v njegove dvore s hvalnico: hvaležni bodite mu in blagoslavljajte njegovo ime.
5 Kajti GOSPOD je dober; njegovo usmiljenje je večno; in njegova resnica ostane iz roda v rod.

POGLAVJE 101

1 (Davidov psalm.) Pel bom o usmiljenju in sodbi, tebi bom pel, o GOSPOD.
2 Ravnal se bom modro in popoln način. O kdaj boš prišel k meni? Po svoji hiši bom hodil s popolnim srcem.
3 Nobenega hudobnega ne bom postavil pred svoje oči; sovražim delo tistih, ki se sprevržejo; ne bo se mi prilepilo.
4 Krivo srce se bo oddaljilo od mene, ne bom poznal hudobneža.
5 Kdor na skrivaj obrekuje svojega bližnjega, ga bom iztrebil; tistega, ki ima visok pogled in ponosno srce, ne bom trpel.
6 Moje oči bodo uprte v zveste dežele, da bodo lahko prebivali z menoj: kdor hodi po popolni poti, mi bo služil.
7 Kdor dela goljufijo, ne bo prebival v moji hiši; kdor govori laži, ne bo ostal pred mojimi očmi.
8 Zgodaj bom uničil vse hudobneže dežele; da iztrebim vse hudodelce iz mesta GOSPODOVEGA.

POGLAVJE 102

1 (Molitev prizadetega, ko je pretresen in izlije svojo tožbo pred GOSPODA.) Usliši mojo molitev, o GOSPOD, in naj moj vpitje pride do tebe.
2 Ne skrivaj svojega obličja pred menoj na dan, ko sem v stiski; nagni svoje uho k meni: na dan, ko kličem, mi odgovori hitro.
3 Kajti moji dnevi so ugasnili kakor dim in moje kosti so zgorele kakor ognjišče.
4 Moje srce je udarjeno in se je posušilo kakor trava; tako da pozabim jesti svoj kruh.
5 Od glasu mojega stokanja se moje kosti prilepijo na mojo kožo.
6 Sem kakor pelikan v puščavi, kakor sova v puščavi.
7 Gledam in sem kakor vrabec sam na hišnem vrhu.
8 Sovražniki me grajajo ves dan; in tisti, ki so jezni proti meni, so prisegli proti meni.
9 Kajti jedel sem pepel kakor kruh in svojo pijačo mešal z jokom,
10 Zaradi tvoje jeze in tvoje jeze, ker si me dvignil in vrgel dol.
11 Moji dnevi so kakor senca, ki upada; in posušil sem se kakor trava.
12 Toda ti, o GOSPOD, boš vztrajal vekomaj; in tvoj spomin za vse rodove.
13 Vstal boš in se usmilil Siona; kajti čas, da mu boš naklonjen, da, določeni čas je prišel.
14 Kajti tvoji služabniki uživajo v njenih kamnih in naklonjeni njihovemu prahu.
15 Tako se bodo pogani bali GOSPODOVEGA imena in vsi kralji zemlje tvoje slave.
16 Ko bo GOSPOD zgradil Sion, se bo prikazal v svoji slavi.
17 Upošteval bo molitev revnih in ne bo zaničeval njihove molitve.
18 To bo zapisano za prihodnji rod in ljudstvo, ki bo ustvarjeno, bo hvalilo GOSPODA.
19 Kajti pogledal je dol z višine svojega svetišča; z neba je GOSPOD gledal zemljo;
20 Slišati stokanje jetnika; izgubiti tiste, ki so določeni v smrt;
21 da oznanjajo ime Gospodovo na Sionu in njegovo hvalo v Jeruzalemu;
22 Ko se zberejo ljudstva in kraljestva, da služijo GOSPODU.
23 Oslabil je mojo moč na poti; mi je skrajšal dneve.
24 Rekel sem: O moj Bog, ne vzemi me sredi mojih dni: tvoja leta so za vse rodove.
25 Zemljo si davno utemeljil in nebesa so delo tvojih rok.
26 Izginili bodo, ti pa boš vztrajal: da, vsi se bodo postarali kakor obleka; kakor obleko jih boš preoblekel in spremenjene bodo.
27 Toda ti si isti in tvojim letom ne bo konca.
28 Otroci tvojih služabnikov bodo ostali in njihovo seme bo utrjeno pred teboj.

POGLAVJE 103

1 (Davidov psalm.) Hvali GOSPODA, duša moja, in vse, kar je v meni, slavi njegovo sveto ime.
2 Blagoslavljaj GOSPODA, duša moja, in ne pozabi vseh njegovih dobrot!
3 Ki odpušča vse tvoje krivice; ki ozdravlja vse tvoje bolezni;
4 Ki odreši tvoje življenje pred pogubo; ki te okrona z dobrotljivostjo in nežnimi usmiljenji;
5 ki nasiti tvoja usta z dobrotami; tako da se tvoja mladost obnavlja kakor orlu.
6 GOSPOD izvršuje pravičnost in sodbo vsem zatiranim.
7 Svoja pota je razodel Mojzesu, svoja dejanja Izraelovim sinovom.
8 GOSPOD je usmiljen in milostljiv, počasen za jezo in obilen v usmiljenju.
9 Ne bo vedno grajal in ne bo jezil večno.
10 Ni ravnal z nami po naših grehih; niti nas ni nagradil po naših krivicah.
11 Kakor je namreč nebo visoko nad zemljo, tako veliko je njegovo usmiljenje do tistih, ki se ga bojijo.
12 Kakor daleč je vzhod od zahoda, tako daleč je od nas odstranil naše grehe.
13 Kakor se oče usmili svojih otrok, tako se GOSPOD usmili tistih, ki se ga bojijo.
14 Kajti on pozna naše telo; spomni se, da smo prah.
15 Človekovi dnevi so kakor trava: kakor cvet na polju, tako cveti.
16 Kajti veter gre čez njega in ga ni več; in kraj njen ne bo več poznal.
17 Gospodova milost pa je od vekomaj do vekomaj nad tistimi, ki se ga bojijo, in njegova pravičnost do otrok otrok;

18 Tistim, ki spolnjujejo njegovo zavezo, in tistim, ki se spominjajo njegovih zapovedi, da jih izpolnjujejo.
19 GOSPOD je pripravil svoj prestol v nebesih; in njegovo kraljestvo vlada nad vsem.
20 Blagoslavljajte GOSPODA, njegovi angeli, ki se odlikujete po moči, ki izpolnjujete njegove zapovedi in poslušate glas njegove besede.
21 Slavite GOSPODA, vse njegove vojske; vi njegovi služabniki, ki delate po njegovi volji.
22 Hvalite GOSPODA, vsa njegova dela na vseh krajih njegovega gospostva: Hvalite GOSPODA, duša moja.

POGLAVJE 104

1 Blagoslavljaj GOSPODA, duša moja. GOSPOD, moj Bog, ti si zelo velik; oblečen si v čast in veličastvo.
2 ki se odevaš s svetlobo kakor z oblačilom, ki razpenjaš nebesa kakor zaveso,
3 Ki polaga tramove svojih sob v vode, ki dela oblake za svoj voz, ki hodi na krilih vetra.
4 ki dela svoje angele duhove; njegovi ministri goreči ogenj:
5 Ki je postavil temelje zemlji, da se ne umakne za vekomaj.
6 Pokril si ga z globino kakor s plaščem: vode so obstale nad gorami.
7 Pred tvojo grajo so zbežali; ob glasu tvojega groma so pohiteli.
8 Po gorah gredo; po dolinah se spuščajo na kraj, ki si jim ga osnoval.
9 Postavil si mejo, ki je ne smejo prestopiti; da se ne obrnejo več, da bi prekrili zemljo.
10 V doline pošilja izvire, ki tečejo med hribi.
11 Vsem zverim na polju dajejo pijačo, divji osli potešijo svojo žejo.
12 Pri njih bodo prebivale ptice nebeške, ki pojejo med vejami.
13 Napaja hribe iz svojih sob: zemlja se nasiti s sadom tvojih del.
14 On daje, da raste trava za živino in zelišče za služenje človeku, da lahko rodi hrano iz zemlje;
15 In vino, ki razveseljuje človekovo srce, in olje, da zasije njegov obraz, in kruh, ki krepi človekovo srce.
16 Gospodova drevesa so polna soka; libanonske cedre, ki jih je zasadil;
17 Kjer si ptice gnezdijo: za štorkljo so jelke njena hiša.
18 Visoki hribi so zatočišče divjim kozam; in skale za konije.
19 Luno je določil za čase: sonce ve, da zahaja.
20 Narediš temo in nastane noč, v kateri se plazijo vse gozdne živali.
21 Mladi levi rjovejo za svojim plenom in iščejo svojega mesa pri Bogu.
22 Sonce vzide, zberejo se in jih položijo v svoje brloge.
23 Človek gre k svojemu delu in k svojemu delu do večera.
24 O GOSPOD, kako mnoga so tvoja dela! v modrosti si jih vse naredil: zemlja je polna tvojega bogastva.
25 Tako je tudi to veliko in širno morje, v katerem se plazijo neštete stvari, majhne in velike zveri.
26 Tam gredo ladje: tam je tisti leviatan, ki si ga naredil, da se igra v njem.
27 Vse to čaka nate; da jim daš njihovo meso ob pravem času.
28 Kar jim daješ, zbirajo: odpreš svojo roko, polni so dobrega.
29 Skriješ svoje obličje, vznemirjeni so; vzameš jim sapo, umrejo in se vrnejo v svoj prah.
30 Pošlješ svojega duha, ustvarjeni so, in obnoviš površje zemlje.
31 Slava GOSPODOVA bo trajala vekomaj: GOSPOD se bo veselil svojih del.
32 Pogleda na zemljo in se trese; dotakne se hribov in kadijo se.
33 Pel bom GOSPODU, dokler bom živ, pel bom hvalnico svojemu Bogu, dokler obstajam.
34 Moje premišljevanje o njem bo sladko, veselil se bom v GOSPODU.
35 Grešniki naj bodo izginili z zemlje in hudobnih naj ne bo več. Blagoslavljaj GOSPODA, o moja duša. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 105

1 Hvalite GOSPODA; kliči njegovo ime: oznanjaj med ljudmi njegova dela.
2 Pojte mu, pojte mu psalme, govorite o vseh njegovih čudovitih delih.
3 Hvalite se z njegovim svetim imenom: veseli naj se srce tistih, ki iščejo GOSPODA.
4 Iščite GOSPODA in njegovo moč, iščite vedno njegovo obličje.
5 Spominjajte se njegovih čudovitih del, ki jih je storil; njegove čudeže in sodbe njegovih ust;
6 O seme Abrahama, njegovega služabnika, vi Jakobovi sinovi, njegovi izbranci.
7 On je GOSPOD, naš Bog: njegove sodbe so po vsej zemlji.
8 Spomnil se je svoje zaveze na veke, besede, ki jo je zapovedal tisočim rodovom.
9 Katero zavezo je sklenil z Abrahamom in svojo prisego Izaku;
10 In to potrdil Jakobu za postavo in Izraelu za večno zavezo:
11 rekoč: Tebi bom dal kanaansko deželo, delež tvoje dediščine.
12 Ko jih je bilo le nekaj mož; da, zelo malo in tujci v njem.
13 Ko so šli od enega naroda k drugemu, od enega kraljestva k drugemu ljudstvu;
14 Nikomur ni dovolil, da bi jim storil krivico: da, zaradi njih je grajal kralje;
15 rekoč: Ne dotikajte se mojih maziljencev in mojim prerokom ne delajte nič žalega.
16 Poleg tega je poklical lakoto na deželo: zlomil je vso palico kruha.
17 Pred njimi je poslal moža, Jožefa, ki je bil prodan za hlapca.
18 Z okovi so mu ranili noge: položen je bil v železo:
19 Dokler ni prišla njegova beseda: Gospodova beseda ga je preizkušala.
20 Kralj je poslal in ga izpustil; celo vladarja ljudstva, in ga pusti svobodnega.
21 Postavil ga je za gospodarja svoje hiše in vladarja vsega svojega imetja.

22 Da zveže svoje kneze po svoji volji; in učil svoje senatorje modrosti.
23 Tudi Izrael je prišel v Egipt; in Jakob je prebival v deželi Hamovi.
24 Svoje ljudstvo je močno povečal; in jih naredil močnejše od njihovih sovražnikov.
25 Obrnil je njihovo srce, da so sovražili njegovo ljudstvo, da so zvijačno ravnali z njegovimi služabniki.
26 Poslal je Mojzesa, svojega služabnika; in Arona, ki ga je izvolil.
27 Pokazali so njegova znamenja med njimi in čudeže v Hamovi deželi.
28 Poslal je temo in naredil temo; in niso se uprli njegovi besedi.
29 Njihove vode je spremenil v kri in pobil njihove ribe.
30 Njihova dežela je rodila obilo žab v sobanah njihovih kraljev.
31 Govoril je in prišle so različne vrste muh in uši po vseh njihovih območjih.
32 Namesto dežja jim je dal točo in v njihovi deželi goreči ogenj.
33 Pobil je tudi njihove trte in njihove smokve; in lomite drevesa njihovih obal.
34 Govoril je in prišle so kobilice in gosenice, in to brez števila,
35 In požrl je vse zelišče v njihovi deželi in požrl sadove njihove zemlje.
36 Pobil je tudi vse prvorojence v njihovi deželi, poglavarja vse njihove moči.
37 Izpeljal jih je tudi s srebrom in zlatom; in med njihovimi rodovi ni bilo niti enega slabotnega.
38 Egipt se je razveselil, ko so odšli, ker jih je prevzel strah pred njimi.
39 Razgrnil je oblak za pokrivalo; in ogenj, da osvetljuje noč.
40 Ljudje so prosili in prinesel je prepelice ter jih nasitil z nebeškim kruhom.
41 Odprl je skalo in vode so bruhnile; v suhih krajih so tekle kot reka.
42 Kajti spomnil se je svoje svete obljube in Abrahama, svojega služabnika.
43 In izpeljal je svoje ljudstvo z veseljem in svoje izbrance z veseljem.
44 In jim dal dežele poganov: in podedovali so delo ljudstva;
45 Da bi izpolnjevali njegove postave in se držali njegovih postav. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 106

1 Hvalite GOSPODA. O zahvaljujte se GOSPODU; kajti on je dober, zakaj vekomaj je njegova milost.
2 Kdo more opisati mogočna dela Gospodova? kdo more razglasiti vso njegovo hvalo?
3 Blagor tistim, ki se držijo pravice, in tistim, ki ravnajo po pravici ob vsakem času.
4 Spominjaj se me, o GOSPOD, z naklonjenostjo, ki jo daješ svojemu ljudstvu: O, obišči me s svojim odrešenjem;
5 Da bi videl dobro tvojih izbrancev, da bi se veselil veselja tvojega ljudstva, da bi se hvalil s tvojo dediščino.
6 Grešili smo z našimi očeti, delali smo krivico, delali smo hudobijo.
7 Naši očetje v Egiptu niso razumeli tvojih čudežev; niso se spominjali množine tvoje milosti; ampak razdražil ga je na morju, celo na Rdečem morju.
8 Kljub temu jih je rešil zaradi svojega imena, da bi razglasil svojo mogočno moč.
9 Pograjal je tudi Rdeče morje, in je usahnilo; tako jih je vodil skozi globine kakor skozi puščavo.
10 In rešil jih je iz roke tistega, ki jih je sovražil, in jih odrešil iz roke sovražnika.
11 In vode so pokrile njihove sovražnike: nobeden ni ostal od njih.
12 Tedaj so verjeli njegovim besedam; so mu peli hvalnico.
13 Kmalu so pozabili njegova dela; niso čakali na njegov nasvet:
14 Toda silno poželel v puščavi in skušal Boga v puščavi.
15 In dal jim je njihovo prošnjo; v njihovo dušo pa je poslala vitkost.
16 Tudi v taboru so zavidali Mojzesu in Aronu, svetniku Gospodovemu.
17 Zemlja se je odprla in pogoltnila Datana ter prekrila družbo Abiramovo.
18 In v njihovi družbi je zanetil ogenj; plamen je požgal hudobneže.
19 Naredili so tele na Horebu in častili ulito podobo.
20 Tako so svojo slavo spremenili v podobo vola, ki jé travo.
21 Pozabili so Boga, svojega rešitelja, ki je storil velike stvari v Egiptu;
22 Čudovita dela v Hamovi deželi in grozote ob Rdečem morju.
23 Zato je rekel, da jih bo uničil, če ne bi Mojzes, njegov izbranec, stal pred njim v prelomu, da bi odvrnil njegovo jezo, da jih ne bi uničil.
24 Da, prezirali so prijetno deželo, njegovi besedi niso verjeli:
25 Toda mrmrali so v svojih šotorih in niso poslušali glasu GOSPODOVEGA.
26 Zato je dvignil roko proti njim, da bi jih strmoglavil v puščavi:
27 Da bi njihovo seme prevrnili med narode in jih razkropili po deželah.
28 Pridružili so se tudi Baalpeorju in jedli daritve mrtvih.
29 Tako so ga razjezili s svojimi iznajdbami in nad njimi je prišla kuga.
30 Nato je Pinhas vstal in izvršil sodbo; in tako je bila kuga ustavljena.
31 In to se mu je štelo v pravičnost za vse rodove na veke.
32 Razjezili so ga tudi ob vodah prepira, tako da je Mojzesu zaradi njih šlo slabo:
33 Ker so razdražili njegovega duha, tako da je nepremišljeno govoril s svojimi ustnicami.
34 Niso uničili narodov, o katerih jim je zapovedal GOSPOD:
35 Toda pomešali so se med pogane in se naučili njihovih del.
36 In služili so svojim malikom, ki so bili zanje zanka.
37 Da, svoje sinove in svoje hčere so žrtvovali hudičem,
38 In prelivali nedolžno kri, in sicer kri svojih sinov in svojih hčera, ki so jih darovali kanaanskim malikom; in dežela je bila onesnažena s krvjo.
39 Tako so bili oskrunjeni s svojimi lastnimi deli in so nečistovali s svojimi izumi.

40 Zato se je vnela GOSPODOVA jeza nad njegovim ljudstvom, tako da se je gnusil svoji lastni dediščini.
41 In dal jih je v roke poganom; in tisti, ki so jih sovražili, so jim vladali.
42 Tudi njihovi sovražniki so jih zatirali in bili so pokorjeni pod njihovo roko.
43 Velikokrat jih je rešil; vendar so ga razdražili s svojimi nasveti in bili ponižani zaradi svoje krivice.
44 Kljub temu je opazil njihovo stisko, ko je slišal njihov vpitje:
45 In spomnil se je zanje svoje zaveze in se pokesal po množici svojega usmiljenja.
46 Napravil je tudi usmiljenje vseh tistih, ki so jih ujetnike vodili.
47 Reši nas, GOSPOD, naš Bog, in zberi nas izmed poganov, da se zahvaljujemo tvojemu svetemu imenu in slavimo v tvoji hvali.
48 Hvaljen bodi GOSPOD, Izraelov Bog, od vekomaj do vekomaj! In vse ljudstvo naj reče: Amen! Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 107

1 Zahvaljujte se GOSPODU, ker je dober, zakaj vekomaj traja njegova milost.
2 Tako naj govorijo GOSPODOVI odrešeniki, ki jih je odrešil iz roke sovražnika;
3 In jih zbral iz dežel, z vzhoda in z zahoda, s severa in z juga.
4 Samotno so tavali po puščavi; niso našli mesta za bivanje.
5 Lačni in žejni, njih duša je omedlela v njih.
6 Tedaj so v svoji stiski vpili h GOSPODU in on jih je rešil iz njihovih stisk.
7 In vodil jih je po pravi poti, da bi šli v mesto prebivališča.
8 O, da bi ljudje hvalili GOSPODA za njegovo dobroto in za njegova čudovita dela do človeških otrok!
9 Kajti nasiti hrepenečo dušo in lačno dušo napolni z dobroto.
10 Takšni, ki sedijo v temi in v smrtni senci, vklenjeni v stisko in železo;
11 Ker so se uprli Božjim besedam in so prezirali nasvet Najvišjega:
12 Zato je s trudom potrl njihovo srce; padli so in ni bilo nikogar, ki bi pomagal.
13 Tedaj so v svoji stiski vpili h GOSPODU in on jih je rešil iz njihovih stisk.
14 Popeljal jih je iz teme in smrtne sence in razbil njihove vezi.
15 O, da bi ljudje hvalili GOSPODA za njegovo dobroto in za njegova čudovita dela do človeških otrok!
16 Kajti on je zlomil medeninasta vrata in razkosal železne zapahe.
17 Norci trpijo zaradi svojih prestopkov in zaradi svojih krivic.
18 Njihova duša se gnusi vsako meso; in približajo se vratom smrti.
19 Tedaj vpijejo h GOSPODU v svoji stiski in on jih reši iz njihovih stisk.
20 Poslal je svojo besedo, jih ozdravil in rešil njihovega pogubljenja.
21 O, da bi ljudje hvalili GOSPODA za njegovo dobroto in za njegova čudovita dela do človeških otrok!
22 In naj darujejo zahvalne daritve in z veseljem oznanjajo njegova dela.
23 Tisti, ki se z ladjami spuščajo na morje, ki poslujejo na velikih vodah;
24 Ti vidijo Gospodova dela in njegove čudeže v globini.
25 Kajti on zapoveduje in vzdigne viharni veter, ki dvigne njegove valove.
26 Vzpenjajo se v nebesa, spet se spuščajo v globino: njihova duša se topi zaradi nadloge.
27 Opotekajo se sem ter tja in se opotekajo kakor pijanci in so na koncu z razumom.
28 Tedaj vpijejo h GOSPODU v svoji stiski in on jih reši iz njihove stiske.
29 Utiša vihar, tako da se umirijo njegovi valovi.
30 Tedaj so veseli, ker so tiho; tako jih pripelje v želeno zatočišče.
31 O, da bi ljudje hvalili GOSPODA za njegovo dobroto in za njegova čudovita dela do človeških otrok!
32 Naj ga povzdigujejo tudi v zboru ljudstva in hvalijo naj ga v zboru starešin.
33 Reke spreminja v puščavo in vodne izvire v suho zemljo;
34 Rodovitna dežela v nerodovitnost zaradi hudobije tistih, ki v njej prebivajo.
35 Puščavo spremeni v stoječo vodo in suho zemljo v vodne izvire.
36 In tam naseli lačne, da pripravijo mesto za bivanje;
37 In posej polja in zasadi vinograde, ki bodo obrodili plodove.
38 Blagoslavlja jih tudi, tako da se zelo pomnožijo; in ne pusti, da bi se njihova živina zmanjšala.
39 Spet so zmanjšani in ponižani zaradi zatiranja, stiske in žalosti.
40 Na kneze zlije prezir in jih povzroči, da tavajo po puščavi, kjer ni poti.
41 Toda ubogega dvigne iz stiske in mu naredi družine kakor čredo.
42 Pravični bodo to videli in se veselili, in vsaka krivica bo zaprla svoja usta.
43 Kdor je moder in se bo tega zavedal, bo razumel GOSPODOVO dobrotljivost.

POGLAVJE 108

1 (Davidova pesem ali psalm.) O Bog, moje srce je trdno; Pel bom in hvalil s svojo slavo.
2 Zbudi se, psalter in harfa, sam se bom zgodaj zbudil.
3 Hvalil te bom, o GOSPOD, med ljudstvi in pel ti bom hvalnico med narodi.
4 Kajti nad nebesi je veliko tvoje usmiljenje in tvoja resnica sega do oblakov.
5 Povzdigni se, o Bog, nad nebesa in slava tvoja nad vso zemljo;
6 Da bo tvoj ljubljeni rešen, reši s svojo desnico in odgovori mi.
7 Bog je govoril v svoji svetosti; Veselil se bom, razdelil bom Sihem in odmeril dolino Sukot.
8 Gilead je moj; Manase je moj; Tudi Efraim je moč moje glave; Juda je moj zakonodajalec;
9 Moab je moj umivalnik; čez Edom vržem čevelj svoj; nad Filistejo bom zmagal.
10 Kdo me bo pripeljal v trdno mesto? kdo me bo vodil v Edom?

11 Mar ne boš, o Bog, ki si nas zavrgel? in ali ne boš ti, o Bog, odšel z našimi vojskami?
12 Pomagaj nam v težavah, kajti pomoč človeka je prazna.
13 Po Bogu bomo hrabri: kajti on je tisti, ki bo poteptal naše sovražnike.

POGLAVJE 109

1 (Glavnemu glasbeniku, Davidov psalm.) Ne molči, o Bog moje hvale;
2 Kajti usta krivičnih in usta zvijačnih so se odprla zoper mene; z lažnivim jezikom so govorili zoper mene.
3 Obdajali so me tudi z besedami sovraštva; in se boril proti meni brez razloga.
4 Zaradi moje ljubezni so moji nasprotniki, jaz pa se predajam molitvi.
5 In povrnili so mi hudo za dobro in sovraštvo za mojo ljubezen.
6 Postavi hudobneža nad njim in satan naj stoji na njegovi desnici.
7 Ko mu bodo sodili, naj bo obsojen in njegova molitev naj postane greh.
8 Njegovi dnevi naj bodo kratki; in naj drugi prevzame njegovo pisarno.
9 Njegovi otroci naj ostanejo brez očeta in njegova žena vdova.
10 Njegovi otroci naj bodo vedno potepuhi in beračijo; naj iščejo svoj kruh tudi v svojih zapuščenih krajih.
11 Izsiljevalec naj zgrabi vse, kar ima; in naj mu tujci pokvarijo delo.
12 Naj ne bo nikogar, ki bi se mu usmilil, niti naj ne bo nikogar, ki bi bil naklonjen njegovim sirotom.
13 Njegovo potomstvo naj bo iztrebljeno; in v naslednjem rodu naj bo njihovo ime izbrisano.
14 Gospod naj se spomni krivice njegovih očetov; in naj se ne izbriše greh njegove matere.
15 Vedno naj bodo pred GOSPODOM, da iztrebi spomin nanje z zemlje.
16 Ker se ni spomnil usmiljenja, ampak je preganjal ubogega in ubogega, da bi celo pobil tistega, ki je bil strt v srcu.
17 Kakor je ljubil preklinjanje, tako naj pride do njega; kakor se ni veselil blagoslova, tako naj bo daleč od njega.
18 Kakor se je oblekel v prekletstvo kakor v svojo obleko, tako naj pride v njegovo črevesje kakor voda in kakor olje v njegove kosti.
19 Naj mu bo kot oblačilo, ki ga pokriva, in za pas, s katerim je vedno opasan.
20 To naj bo plačilo od GOSPODA mojim nasprotnikom in tistim, ki govorijo zlo zoper mojo dušo.
21 Ti pa stori zame, o BOG, Gospod, zaradi svojega imena: ker je dobro tvoje usmiljenje, reši me.
22 Kajti ubog sem in ubog in moje srce je v meni ranjeno.
23 Izginil sem kakor senca, ko se umiri; premetavalo me je gor in dol kakor kobilica.
24 Moja kolena so šibala zaradi posta; in moje meso je izgubilo debelost.
25 Postal sem jim tudi v sramoto: ko so me pogledali, so zmajevali z glavami.
26 Pomagaj mi, GOSPOD, moj Bog, reši me po svoji milosti!
27 Da bodo vedeli, da je to tvoja roka; da si ti, GOSPOD, to storil.
28 Naj preklinjajo, ti pa blagoslavljaj; ko vstanejo, naj jih bo sram; a tvoj služabnik naj se veseli.
29 Naj bodo moji nasprotniki oblečeni v sramoto in naj se pokrijejo s svojo zmedo kakor s plaščem.
30 Zelo bom hvalil GOSPODA z usti svojimi; da, hvalil ga bom med množico.
31 Kajti stal bo na desnici ubogega, da ga reši tistih, ki obsojajo njegovo dušo.

POGLAVJE 110

1 (Davidov psalm.) GOSPOD je rekel mojemu Gospodu: Sedi na moji desnici, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog.
2 GOSPOD bo poslal palico tvoje moči s Siona: vladaj sredi svojih sovražnikov.
3 Tvoje ljudstvo bo voljno ob dnevu tvoje moči, v lepotah svetosti iz maternice jutra: rosa tvoje mladosti je tvoja.
4 GOSPOD je prisegel in se ne bo pokesal: Ti si duhovnik na veke po Melkizedekovem redu.
5 Gospod na tvoji desnici bo udaril kralje na dan svoje jeze.
6 Sodil bo med pogani, napolnil kraje s trupli; on bo ranil glave nad mnogimi deželami.
7 Pil bo iz potoka na poti, zato bo dvignil glavo.

POGLAVJE 111

1 Hvalite GOSPODA. Hvalil bom GOSPODA z vsem srcem v zboru poštenih in v zboru.
2 GOSPODOVA dela so velika, cenjena od vseh, ki jih imajo radi.
3 Njegovo delo je častno in veličastno, in njegova pravičnost traja na veke.
4 Svoja čudovita dela je dal v spomin; GOSPOD je milostljiv in usmiljen.
5 On je dal hrano tistim, ki se ga bojijo: vedno se bo spominjal svoje zaveze.
6 Svojemu ljudstvu je pokazal moč svojih del, da bi jim dal dediščino poganov.
7 Dela njegovih rok so resnica in sodba; vse njegove zapovedi so zanesljive.
8 Stojijo trdni na veke vekov in so narejeni v resnici in poštenosti.
9 Poslal je odrešitev svojemu ljudstvu, svojo zavezo je zapovedal za vekomaj: sveto in častitljivo je njegovo ime.
10 Strah GOSPODOV je začetek modrosti: dobro razumnost imajo vsi, ki izpolnjujejo njegove zapovedi: njegova slava traja na veke.

POGLAVJE 112

1 Hvalite GOSPODA. Blagor človeku, ki se boji GOSPODA, ki so mu zelo všeč zapovedi njegove.
2 Njegovo seme bo močno na zemlji, rod pravičnih bo blagoslovljen.
3 Bogastvo in bogastvo bosta v njegovi hiši in njegova pravičnost traja na veke.
4 Pravičnim zasveti luč v temi: on je milostljiv, poln sočutja in pravičen.

5 Dober človek je naklonjen in posoja; svoje zadeve bo vodil preudarno.
6 Resnično se ne bo premagal na veke: pravični bo v večnem spominu.
7 Ne bo se bal hudega oznanila: njegovo srce je trdno, zaupa v GOSPODA.
8 Njegovo srce je utrjeno, ne bo se bal, dokler ne vidi svoje želje na svojih sovražnikih.
9 Raztrosil je, dal ubogim; njegova pravičnost traja na veke; njegov rog bo povišan v časti.
10 Hudobni bodo to videli in se razžalostili; zaškripal bo z zobmi in se stopil; poželenje krivičnih bo propadlo.

POGLAVJE 113

1 Hvalite GOSPODA. Hvalite, služabniki GOSPODOVI, hvalite ime GOSPODOVO.
2 Blagoslovljeno ime GOSPODOVO od zdaj naprej in vekomaj.
3 Od sončnega vzhoda do zahoda je hvaljeno GOSPODOVO ime.
4 GOSPOD je visoko nad vsemi narodi in njegova slava nad nebesi.
5 Kdo je podoben GOSPODU, našemu Bogu, ki prebiva na višavah,
6 Ki se poniža, da bi gledal, kar je v nebesih in na zemlji!
7 Ubogega dviga iz prahu in ubogega dviga iz gnoja;
8 Da ga postavi s knezi, s knezi svojega ljudstva.
9 Neplodno ženo naredi, da skrbi za hišo in da je vesela mati otrok. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 114

1 Ko je šel Izrael iz Egipta, Jakobova hiša iz tujega jezika;
2 Juda je bil njegovo svetišče in Izrael njegovo gospostvo.
3 Morje je to videlo in zbežalo; Jordan je bil odrinjen nazaj.
4 Gore so poskakovale kakor ovni in hribi kakor jagnjeta.
5 Kaj ti je bilo, o morje, da si pobegnil? ti Jordan, da so te pregnali nazaj?
6 Vi, gore, ki ste skočile kakor ovni; in vi, mali hribi, kot jagnjeta?
7 Stresi se, zemlja, pred obličjem Gospodovim, pred obličjem Boga Jakobovega;
8 ki je skalo spremenil v stoječo vodo, kremen v vodni studenec.

POGLAVJE 115

1 Ne nam, o GOSPOD, ne nam, ampak svojemu imenu daj slavo zaradi svojega usmiljenja in zaradi svoje resnice.
2 Zakaj bi pogani rekli: Kje je zdaj njihov Bog?
3 Toda naš Bog je v nebesih: storil je, kar je hotel.
4 Njihovi maliki so srebro in zlato, delo človeških rok.
5 Usta imajo, a ne govorijo; oči imajo, a ne vidijo:
6 Imajo ušesa, a ne slišijo; nos imajo, a ne vohajo.
7 Roke imajo, a ne držijo; noge imajo, a ne hodijo; niti ne govorijo skozi grlo.
8 Tisti, ki jih izdelujejo, so jim podobni; tako je z vsakim, ki zaupa vanje.
9 O Izrael, zaupaj v GOSPODA: on je njihova pomoč in njihov ščit.
10 Hiša Aronova, zaupaj v GOSPODA: on je njihova pomoč in njihov ščit.
11 Vi, ki se bojite GOSPODA, zaupajte v GOSPODA: on je njihova pomoč in njihov ščit.
12 GOSPOD se nas je spomnil, blagoslovil nas bo; blagoslovil bo hišo Izraelovo; blagoslovil bo hišo Aronovo.
13 Blagoslovil bo tiste, ki se bojijo GOSPODA, male in velike.
14 GOSPOD te bo vedno bolj množil, tebe in tvoje otroke.
15 Blagoslovljeni ste od GOSPODA, ki je naredil nebo in zemljo.
16 Nebesa, nebesa so GOSPODOVA, a zemljo je dal človeškim sinovom.
17 Mrtvi ne hvalijo GOSPODA, ne tisti, ki gredo v tišino.
18 Mi pa bomo blagoslavljali GOSPODA od zdaj naprej in vekomaj. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 116

1 Ljubim GOSPODA, ker je uslišal moj glas in moje prošnje.
2 Ker je nagnil svoje uho k meni, ga bom klical, dokler bom živ.
3 Obdale so me žalosti smrti in peklenske bolečine so me prevzele; našel sem težave in žalost.
4 Tedaj sem klical ime GOSPODOVO; O GOSPOD, prosim te, reši mojo dušo.
5 Milostljiv je GOSPOD in pravičen; da, naš Bog je usmiljen.
6 GOSPOD varuje preproste: ponižan sem bil in on mi je pomagal.
7 Vrni se k svojemu počitku, o moja duša; kajti GOSPOD ti je dal velikodušnost.
8 Kajti rešil si mojo dušo smrti, moje oči solz in moje noge padcev.
9 Hodil bom pred GOSPODOM po deželi živih.
10 Veroval sem, zato sem govoril; bil sem zelo prizadet:
11 V naglici sem rekel: Vsi ljudje so lažnivci.
12 Kaj naj plačam GOSPODU za vse njegove dobrote do mene?
13 Vzel bom kelih rešitve in poklical ime Gospodovo.
14 Svoje obljube bom izpolnil GOSPODU zdaj pred vsem njegovim ljudstvom.
15 Dragocena je v GOSPODOVIH očeh smrt njegovih svetih.
16 O GOSPOD, resnično sem tvoj služabnik; Tvoj služabnik sem in sin tvoje dekle: razvezal si moje okove.
17 Daroval ti bom zahvalno daritev in klical bom Gospodovo ime.
18 Izpolnil bom svoje obljube GOSPODU zdaj pred vsem njegovim ljudstvom,
19 V dvoriščih GOSPODOVE hiše, sredi tebe, o Jeruzalem. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 117

1 Hvalite GOSPODA, vsi narodi, hvalite ga, vsa ljudstva.
2 Kajti njegova dobrota je velika do nas in resnica GOSPODOVA traja vekomaj. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 118

1 Hvalite GOSPODA; kajti on je dober, ker vekomaj traja njegovo usmiljenje.
2 Izrael naj reče, da na veke traja njegovo usmiljenje.
3 Aronova hiša naj reče, da na veke traja njegova milost.
4 Naj rečejo zdaj tisti, ki se GOSPODA bojijo, da je vekomaj njegova milost.
5 GOSPODA sem klical v stiski: GOSPOD me je uslišal in me postavil na širok prostor.
6 GOSPOD je na moji strani; Ne bom se bal: kaj mi lahko stori človek?
7 GOSPOD me druži s tistimi, ki mi pomagajo; zato bom videl svojo željo nad tistimi, ki me sovražijo.
8 Bolje je zaupati v GOSPODA, kakor zaupati človeku.
9 Bolje je zaupati v GOSPODA, kakor se zanašati na kneze.
10 Vsi narodi so me obkrožali, toda v imenu GOSPODOVEm jih bom uničil.
11 Obkrožili so me; da, obkolili so me, toda v imenu GOSPODOVEm jih bom uničil.
12 Obkrožile so me kakor čebele; ugasnejo kakor trnov ogenj, kajti v imenu GOSPODOVEM jih bom uničil.
13 Močno si udaril name, da bi padel, a GOSPOD mi je pomagal.
14 GOSPOD je moja moč in pesem in postal je moja rešitev.
15 Glas veselja in rešitve je v prebivališčih pravičnih: desnica GOSPODOVA dela junaštvo.
16 Desnica GOSPODOVA je vzvišena, desnica GOSPODOVA dela junaštvo.
17 Ne bom umrl, ampak živel in oznanjal Gospodova dela.
18 GOSPOD me je hudo kaznoval, vendar me ni izročil smrti.
19 Odprite mi vrata pravičnosti, šel bom vanje in hvalil bom GOSPODA.
20 Ta GOSPODOVA vrata, v katera bodo vstopili pravični.
21 Hvalil te bom, ker si me uslišal in postal si moja rešitev.
22 Kamen, ki so ga zidarji zavrnili, je postal vogalni kamen.
23 To je GOSPODOVO delo; v naših očeh je čudovito.
24 To je dan, ki ga je naredil GOSPOD; v njem se bomo veselili in veselili.
25 Reši zdaj, rotim te, o GOSPOD: O GOSPOD, prosim te, pošlji zdaj blaginjo.
26 Blagoslovljen bodi, ki prihaja v imenu GOSPODOVEM: blagoslovili smo vas iz hiše GOSPODOVE.
27 Bog je GOSPOD, ki nam je razsvetlil: privežite daritev z vrvmi na rogove oltarja.
28 Ti si moj Bog in hvalil te bom; ti si moj Bog, povzdigoval te bom.
29 Zahvaljujte se GOSPODU; kajti on je dober, zakaj vekomaj je njegova milost.

POGLAVJE 119

1 ALEPH. Blagor neomadeženim na poti, ki hodijo po postavi Gospodovi.
2 Blagor tistim, ki se držijo njegovih pričevanj in ga iščejo z vsem srcem.
3 Prav tako ne delajo krivice: hodijo po njegovih poteh.
4 Zapovedal si nam, naj se vestno držimo tvojih zapovedi.
5 O, ko bi bila moja pota usmerjena k držanju tvojih postav!
6 Tedaj me ne bo sram, ko bom spoštoval vse tvoje zapovedi.
7 Hvalil te bom s pravičnostjo srca, ko se bom naučil tvojih pravičnih sodb.
8 Tvoje postave se bom držal, ne zapusti me povsem.
9 BETH. S čim naj mladenič očisti svojo pot? tako, da se tega držim po tvoji besedi.
10 Z vsem srcem sem te iskal: ne pusti mi, da bi zašel od tvojih zapovedi.
11 Tvojo besedo sem skril v svojem srcu, da ne grešim proti tebi.
12 Blagoslovljen si, GOSPOD, nauči me svojih postav.
13 S svojimi ustnicami sem oznanjal vse sodbe tvojih ust.
14 Veselil sem se poti tvojih pričevanj kakor vsega bogastva.
15 Premišljeval bom o tvojih zapovedih in spoštoval bom tvoje poti.
16 Veselil se bom v tvojih postavah, ne bom pozabil tvoje besede.
17 GIMEL. Velikodušno ravnaj s svojim služabnikom, da bom živel in držal tvojo besedo.
18 Odpri mi oči, da bom videl čudovite stvari tvoje postave.
19 Tujec sem na zemlji: ne skrivaj mi svojih zapovedi.
20 Moja duša strti od hrepenenja, ki ga ves čas goji po tvojih sodbah.
21 Pograjal si prevzetne, ki so prekleti, ki se zavajajo od tvojih zapovedi.
22 Odstrani z mene grajo in zaničevanje; ker sem se držal tvojih pričevanj.
23 Tudi knezi so sedeli in govorili proti meni, tvoj služabnik pa je premišljeval o tvojih postavah.
24 Tudi tvoja pričevanja so mi v veselje in moji svetovalci.
25 DALETH. Moja duša se je prilepila na prah, poživi me po svoji besedi.
26 Oznanil sem svoja pota in ti si me uslišal; nauči me svojih postav.
27 Daj mi razumeti pot tvojih ukazov; tako bom govoril o tvojih čudovitih delih.
28 Moja duša se topi od žalosti; ti me utrdi po svoji besedi.
29 Odstrani pot laži od mene in milostno mi daj svojo postavo.
30 Izbral sem pot resnice, tvoje sodbe sem položil predse.
31 Oklepam se tvojih pričevanj: O GOSPOD, ne osramoti me.
32 Tekel bom po poti tvojih zapovedi, ko boš razširil moje srce.
33 ON. Uči me, o GOSPOD, pot svojih postav; in ohranil ga bom do konca.
34 Daj mi razum, in držal se bom tvoje postave; da, opazoval ga bom z vsem srcem.
35 Daj mi, da grem po poti tvojih zapovedi; kajti v tem uživam.
36 Nagni moje srce k svojim pričevanjem in ne k lakomnosti.
37 Odvrni oči moje, da ne bi gledale nečimrnosti; in poživi me na svoji poti.
38 Utrdi svojo besedo svojemu služabniku, ki je vdan tvojemu strahu.
39 Odvrni mojo sramoto, ki se je bojim, zakaj tvoje sodbe so dobre.
40 Glej, hrepenel sem po tvojih ukazih: poživi me v svoji pravičnosti.

41 VAU. Naj pride tudi name tvoja milost, o GOSPOD, tvoje odrešenje po tvoji besedi.
42 Tako bom imel kaj odgovoriti tistemu, ki me graja, ker zaupam v tvojo besedo.
43 In ne jemlji besede resnice povsem iz mojih ust; kajti upal sem v tvoje sodbe.
44 Tako se bom držal tvojega zakona na veke vekov.
45 In hodil bom svobodno, ker iščem tvoje ukaze.
46 Tudi pred kralji bom govoril o tvojih pričevanjih in ne bom osramočen.
47 In užival bom v tvojih zapovedih, ki sem jih ljubil.
48 Tudi svoje roke bom dvignil k tvojim zapovedim, ki sem jih ljubil; in premišljeval bom o tvojih postavah.
49 ZAIN. Spomni se besede svojemu služabniku, na katero si mi dal upati.
50 To je moja tolažba v moji stiski, kajti tvoja beseda me je oživila.
51 Prevzetni so me zelo zasmehovali, vendar nisem odklonil tvojega zakona.
52 Spomnil sem se tvojih davnih sodb, o GOSPOD; in sem se tolažil.
53 Obšla me je groza zaradi hudobnežev, ki so zapustili tvojo postavo.
54 Tvoje postave so bile moje pesmi v hiši mojega potovanja.
55 Spominjal sem se tvojega imena, o GOSPOD, v noči in sem se držal tvoje postave.
56 To sem imel, ker sem se držal tvojih zapovedi.
57 CHETH. Ti si moj delež, o GOSPOD: Rekel sem, da bom držal tvoje besede.
58 Z vsem srcem sem te prosil za milost: usmili se me po svoji besedi.
59 Razmišljal sem o svojih poteh in obrnil svoje noge k tvojim pričevanjem.
60 Hitel sem in odlašal, da nisem izpolnjeval tvojih zapovedi.
61 Tolpe hudobnežev so me oropale, a tvoje postave nisem pozabil.
62 Opolnoči bom vstal, da bi se ti zahvalil zaradi tvojih pravičnih sodb.
63 Sem tovariš vseh, ki se te bojijo, in tistih, ki se držijo tvojih zapovedi.
64 Zemlja, o GOSPOD, je polna tvojega usmiljenja: nauči me svojih postav.
65 TETH. Dobro si ravnal s svojim služabnikom, o GOSPOD, po svoji besedi.
66 Nauči me dobre presoje in spoznanja, ker sem verjel tvojim zapovedim.
67 Preden sem bil v stiski, sem zašel, zdaj pa sem držal tvojo besedo.
68 Ti si dober in delaš dobro; nauči me svojih zakonov.
69 Prevzetni so skovali laž proti meni, jaz pa se bom držal tvojih zapovedi z vsem srcem.
70 Njihovo srce je debelo kot mast; jaz pa uživam v tvoji postavi.
71 Dobro je zame, da sem trpel; da bi se naučil tvojih postav.
72 Postava tvojih ust je zame boljša od tisočev zlata in srebra.
73 JOD. Tvoje roke so me naredile in oblikovale: daj mi razum, da se bom naučil tvojih zapovedi.
74 Tisti, ki se te bojijo, bodo veseli, ko me bodo videli; ker sem upal v tvojo besedo.
75 Vem, o GOSPOD, da so tvoje sodbe pravične in da si me v zvestobi ponižal.
76 Prosim te, naj mi bo tvoja usmiljena dobrota v tolažbo, po tvoji besedi svojemu služabniku.
77 Tvoja usmiljenost naj pride name, da bom živel, kajti tvoja postava je moje veselje.
78 Naj se sramujejo ponosni; kajti hudo so ravnali z menoj brez vzroka, jaz pa bom premišljeval o tvojih ukazih.
79 Naj se obrnejo k meni tisti, ki se te bojijo, in tisti, ki poznajo tvoja pričevanja.
80 Moje srce naj bo zdravo v tvojih postavah; da me ne bo sram.
81 CAPH. Moja duša hrepeni po tvoji rešitvi, jaz pa upam na tvojo besedo.
82 Oči moje hrepenejo po tvoji besedi, rekoč: Kdaj me boš potolažil?
83 Kajti postal sem kot steklenica v dimu; vendar ne pozabim tvojih postav.
84 Koliko je dni tvojega služabnika? kdaj boš izvršil sodbo nad tistimi, ki me preganjajo?
85 Prevzetni so mi izkopali jame, ki niso po tvoji postavi.
86 Vse tvoje zapovedi so zveste: po krivem me preganjajo; pomagaj mi.
87 Skoraj so me pokončali na zemlji; vendar nisem zapustil tvojih zapovedi.
88 Oživi me po svoji dobroti; tako se bom držal pričevanja tvojih ust.
89 LAMED. Na veke, o GOSPOD, tvoja beseda stoji v nebesih.
90 Tvoja zvestoba je za vse rodove: ti si utrdil zemljo in obstane.
91 Danes živijo po tvojih odlokih, kajti vsi so tvoji služabniki.
92 Če tvoja postava ne bi bila moja slast, bi tedaj poginil v svoji stiski.
93 Nikoli ne bom pozabil tvojih ukazov, kajti z njimi si me poživil.
94 Tvoj sem, reši me; ker sem iskal tvoje ukaze.
95 Hudobneži me čakajo, da me uničijo, jaz pa bom upošteval tvoja pričevanja.
96 Videl sem konec vse popolnosti, toda tvoja zapoved je zelo široka.
97 MEM. O, kako ljubim tvoj zakon! to je moja meditacija ves dan.
98 S svojimi zapovedmi si me naredil modrejšega od mojih sovražnikov, saj so vedno z menoj.
99 Bolj razumem kot vsi moji učitelji, zakaj tvoja pričevanja so moje premišljevanje.
100 Bolj razumem kot stari, ker se držim tvojih zapovedi.
101 Zadržal sem svoje noge od vsake hude poti, da bi ohranil tvojo besedo.
102 Nisem odstopil od tvojih sodb, kajti ti si me učil.
103 Kako sladke so tvoje besede za moj okus! da, slajši od medu v mojih ustih!
104 Po tvojih ukazih dobim razum; zato sovražim vsako lažno pot.
105 NUNA. Tvoja beseda je svetilka mojim nogam in luč moji stezi.
106 Prisegel sem in to bom izpolnil, da se bom držal tvojih pravičnih sodb.

107 Zelo sem v stiski: poživi me, o GOSPOD, po svoji besedi.
108 Sprejmi, prosim te, prostovoljne daritve mojih ust, o GOSPOD, in nauči me svojih sodb.
109 Moja duša je vedno v moji roki, vendar ne pozabim tvoje postave.
110 Hudobni so mi postavili zanko, vendar se nisem oddaljil od tvojih ukazov.
111 Tvoja pričevanja sem vzel za večno dediščino, ker so veselje mojega srca.
112 Nagnil sem svoje srce, da bi izpolnjeval tvoje postave vedno do konca.
113 SAMECH. Sovražim prazne misli, tvojo postavo pa ljubim.
114 Ti si moje skrivališče in moj ščit; upam na tvojo besedo.
115 Odidite od mene, hudobneži, kajti držal se bom zapovedi svojega Boga.
116 Podpri me po svoji besedi, da bom živel; in naj se ne sramujem svojega upanja.
117 Drži me in varen bom; in vedno bom spoštoval tvoje postave.
118 Poteptal si vse tiste, ki so se oddaljili od tvojih postav, kajti njihova zvijača je laž.
119 Vse hudobneže z zemlje odpravljaš kakor žlindro; zato ljubim pričevanja tvoja.
120 Moje meso trepeta od strahu pred teboj; in bojim se tvojih sodb.
121 AIN. Delal sem sodbo in pravico: ne prepusti me mojim zatiralcem.
122 Bodi poroka za svojega služabnika v dobro: prevzetni naj me ne zatirajo.
123 Oči moje čepejo za tvojim odrešenjem in za besedo tvoje pravičnosti.
124 Ravnaj s svojim služabnikom po svoji milosti in nauči me svojih postav.
125 Jaz sem tvoj služabnik; daj mi razum, da spoznam pričevanja tvoja.
126 Čas je zate, GOSPOD, da delaš, kajti razveljavili so tvoj zakon.
127 Zato ljubim tvoje zapovedi bolj kot zlato; da, nad čistim zlatom.
128 Zato menim, da so vsi tvoji ukazi glede vseh stvari pravilni; in sovražim vsak lažni način.
129 PE. Tvoja pričevanja so čudovita, zato jih hrani moja duša.
130 Vhod tvojih besed daje svetlobo; preprostim daje razum.
131 Odprl sem usta in zasopel, ker sem hrepenel po tvojih zapovedih.
132 Poglej name in bodi usmiljen do mene, kakor delaš do tistih, ki ljubijo tvoje ime.
133 Uravnaj moje korake v svoji besedi in nobena krivica naj me ne zavlada.
134 Reši me zatiranja človeka; tako se bom držal tvojih zapovedi.
135 Naj tvoj obraz zasije nad tvojim služabnikom; in nauči me svojih zakonov.
136 Reke vode tečejo po mojih očeh, ker se ne držijo tvoje postave.
137 TZADDI. Pravičen si, o GOSPOD, in pravične so tvoje sodbe.
138 Tvoja pričevanja, ki si jih zapovedal, so pravična in zelo zvesta.
139 Moja gorečnost me je razjedala, ker so sovražniki moji pozabili tvoje besede.
140 Tvoja beseda je zelo čista, zato jo ljubi tvoj služabnik.
141 Majhna sem in zaničevana, vendar ne pozabim tvojih ukazov.
142 Tvoja pravičnost je večna pravičnost in tvoja postava je resnica.
143 Težava in tesnoba sta me prijeli, a tvoje zapovedi so moje veselje.
144 Pravičnost tvojih pričevanj je večna: daj mi razum in živel bom.
145 KOPH. Jokala sem iz vsega srca; usliši me, GOSPOD, držal se bom tvojih postav.
146 Vpil sem k tebi; reši me in držal se bom tvojih pričevanj.
147 Preprečil sem jutranji svit in zaklical: upal sem na tvojo besedo.
148 Moje oči preprečujejo nočne straže, da bi premišljeval tvojo besedo.
149 Poslušaj moj glas po svoji dobroti: O GOSPOD, poživi me po svoji sodbi.
150 Približujejo se tisti, ki sledijo hudobiji: daleč so od tvoje postave.
151 Blizu si, o GOSPOD; in vse tvoje zapovedi so resnica.
152 O tvojih pričevanjih že od nekdaj vem, da si jih za vedno utemeljil.
153 REŠ. Premisli nad mojo stisko in me reši, kajti tvoje postave ne pozabim.
154 Zagovarjaj mojo pravdo in me reši, poživi me po svoji besedi.
155 Rešitev je daleč od hudobnih, ker ne iščejo tvojih postav.
156 Velika je tvoja usmiljenost, o GOSPOD, poživi me po svojih sodbah.
157 Mnogi so moji preganjalci in moji sovražniki; vendar se ne odvrnem od tvojih pričevanj.
158 Gledal sem prestopnike in bil žalosten; ker niso držali tvoje besede.
159 Poglej, kako ljubim tvoje ukaze: poživi me, o GOSPOD, po svoji dobroti.
160 Tvoja beseda je resnična od začetka in vsaka tvoja pravična sodba traja vekomaj.
161 ŠIN. Knezi so me preganjali brez vzroka, a srce moje stoji pred tvojo besedo.
162 Veselim se tvoje besede kakor tisti, ki najde velik plen.
163 Laž sovražim in se gnusim, tvoj zakon pa ljubim.
164 Sedemkrat na dan te hvalim zaradi tvojih pravičnih sodb.
165 Velik mir imajo tisti, ki ljubijo tvoj zakon in nič jih ne bo žalilo.
166 GOSPOD, upal sem na tvoje odrešenje in izpolnjeval tvoje zapovedi.
167 Moja duša se je držala tvojih pričevanj; in imam jih neizmerno rada.
168 Držal sem se tvojih zapovedi in tvojih pričevanj, zakaj vse moje poti so pred teboj.
169 TAU. Naj se moj vpitje približa pred teboj, o GOSPOD, daj mi razum po svoji besedi.
170 Naj pride moja prošnja pred te; reši me po svoji besedi.

171 Moje ustnice bodo izrekale hvalo, ko me boš učil svojih zakonov.
172 Moj jezik bo govoril o tvoji besedi, kajti vse tvoje zapovedi so pravičnost.
173 Tvoja roka naj mi pomaga; kajti izbral sem tvoje ukaze.
174 Hrepenel sem po tvojem odrešenju, o GOSPOD; in tvoja postava mi je v veselje.
175 Naj živi moja duša in hvalila te bo; in tvoje sodbe naj mi pomagajo.
176 Zašel sem kakor izgubljena ovca; poišči svojega služabnika; zakaj ne pozabim tvojih zapovedi.

POGLAVJE 120

1 (Pesem stopenj.) V svoji stiski sem klical h GOSPODU in uslišal me je.
2 Reši mojo dušo, GOSPOD, iz lažnivih ustnic in zvijačnega jezika.
3 Kaj ti bo dano? ali kaj se ti bo zgodilo, lažnivi jezik?
4 Ostre puščice mogočnih z brinovim žerjavom.
5 Gorje mi, da bivam v Mesehu, da prebivam v šotorih Kedra!
6 Moja duša že dolgo biva pri tistem, ki sovraži mir.
7 Jaz sem za mir, ko pa govorim, so za vojno.

POGLAVJE 121

1 (Pesem stopenj.) Povzdignil bom svoje oči v hribe, od koder prihaja moja pomoč.
2 Moja pomoč prihaja od GOSPODA, ki je naredil nebo in zemljo.
3 Ne bo pustil, da bi se premaknila tvoja noga; tisti, ki te čuva, ne bo zadremal.
4 Glej, varuh Izraela ne bo ne zadremal ne spal.
5 GOSPOD je tvoj čuvaj, GOSPOD je tvoja senca na tvoji desnici.
6 Sonce te ne udari podnevi, ne luna ponoči.
7 GOSPOD te bo obvaroval vsega hudega, ohranil bo tvojo dušo.
8 GOSPOD bo varoval tvoj odhod in tvoj prihod od zdaj naprej in celo vekomaj.

POGLAVJE 122

1 (Davidova pesem o stopinjah.) Vesel sem bil, ko so mi rekli: Pojdimo v hišo GOSPODOVO!
2 Naše noge bodo stale med tvojimi vrati, o Jeruzalem.
3 Jeruzalem je zgrajen kot mesto, ki je strnjeno skupaj:
4 Kamor gredo rodovi, rodovi GOSPODOVI, k pričevanju Izraelovemu, da bi slavili ime GOSPODOVO.
5 Kajti tam so postavljeni sodni prestoli, prestoli Davidove hiše.
6 Molite za mir Jeruzalema: tistim, ki te ljubijo, bo uspelo.
7 Mir bodi med tvojimi zidovi in blaginja med tvojimi palačami.
8 Zaradi svojih bratov in tovarišev bom zdaj rekel: Mir v tebi.
9 Zaradi hiše GOSPODA, našega Boga, bom iskal tvoje dobro.

POGLAVJE 123

1 (Pesem stopinj.) K tebi povzdignem oči, o ti, ki prebivaš v nebesih.
2 Glej, kakor so oči služabnikov uprte v roke njihovih gospodarjev in kakor oči dekle v roke njene gospe; tako naše oči upajo na GOSPODA, našega Boga, dokler se nas ne usmili.
3 Usmili se nas, GOSPOD, usmili se nas, kajti silno smo polni zaničevanja.
4 Naša duša je silno polna zaničevanja lagodnih in zaničevanja ponosnih.

POGLAVJE 124

1 (Davidova pesem o stopinjah.) Če ne bi bil GOSPOD tisti, ki je bil na naši strani, zdaj naj reče Izrael;
2 Če ne bi bil GOSPOD na naši strani, ko so se ljudje dvignili proti nam,
3 Potem so nas hitro pogoltnili, ko se je njihova jeza vnela nad nami:
4 Tedaj so nas vode preplavile, potok je šel čez naše duše:
5 Nato so ponosne vode prešle čez našo dušo.
6 Hvaljen bodi GOSPOD, ki nas ni dal v plen njihovim zobom.
7 Naša duša je pobegnila kakor ptica iz zanke lovilcev ptic: zanka se je strgala in mi smo ušli.
8 Naša pomoč je v imenu GOSPODA, ki je naredil nebo in zemljo.

POGLAVJE 125

1 (Pesem stopenj.) Tisti, ki zaupajo v GOSPODA, bodo kakor gora Sion, ki se ne more premakniti, ampak ostane na veke.
2 Kakor so gore okoli Jeruzalema, tako je GOSPOD okrog svojega ljudstva odslej in na veke.
3 Kajti palica krivičnih ne bo počivala na žrebu pravičnih; da ne bi pravični iztegnili rok h krivici.
4 Delaj dobro, o GOSPOD, tistim, ki so dobri, in tistim, ki so poštenega srca.
5 Kar zadeva tiste, ki zavijejo na svoja kriva pota, jih bo GOSPOD odpeljal ven s tistimi, ki delajo krivico; toda mir bo nad Izraelom.

POGLAVJE 126

1 (Pesem stopinj.) Ko je GOSPOD spet obrnil ujetništvo Siona, smo bili podobni tistim, ki sanjajo.
2 Takrat so bila naša usta polna smeha in naš jezik petja; tedaj so govorili med pogani: GOSPOD jim je storil velike reči.
3 GOSPOD je storil velike reči za nas; česar smo veseli.
4 Vrni naše ujetništvo, o GOSPOD, kakor potoke na jugu.
5 Kdor seje v solzah, bo žel v veselju.
6 Kdor gre naprej in joka, nosi dragoceno seme, se bo nedvomno vrnil z veseljem in s seboj prinesel svoje snope.

POGLAVJE 127

1 (Pesem o stopnjah za Salomona.) Če GOSPOD ne zgradi hiše, se zaman trudijo tisti, ki jo zidajo; če GOSPOD ne varuje mesta, stražar zbuja, a zaman.
2 Zaman vam je zgodaj vstajati, pozno sedeti, jesti kruh žalosti: kajti tako daje svojemu ljubljenemu spanec.
3 Glej, otroci so GOSPODOVA dediščina in plod maternice je njegovo plačilo.
4 Kakor so puščice v roki mogočnega; tako tudi otroci mladostnikov.
5 Srečen človek, ki jih ima poln svoj tulec: ne bodo osramočeni, temveč bodo govorili s sovražniki pri vratih.

POGLAVJE 128

1 (Pesem stopenj.) Blagor vsakemu, ki se boji GOSPODA; ki hodi po njegovih poteh.
2 Kajti jedel boš trud svojih rok: srečen boš in dobro ti bo.
3 Tvoja žena bo kakor rodovitna trta ob tvoji hiši, tvoji otroci kakor oljke okrog tvoje mize.
4 Glej, tako bo blagoslovljen človek, ki se boji GOSPODA.
5 GOSPOD te bo blagoslovil s Siona in videl boš dobro Jeruzalema vse dni svojega življenja.
6 Da, videl boš otroke svojih otrok in mir nad Izraelom.

POGLAVJE 129

1 (Pesem o stopnjah.) Velikokrat so me prizadeli od moje mladosti, naj reče zdaj Izrael:
2 Večkrat so me stiskali od moje mladosti, vendar me niso premagali.
3 Orači so orali po mojem hrbtu, naredili so dolge svoje brazde.
4 GOSPOD je pravičen: prerezal je vrvi krivičnih.
5 Naj se osramotijo in vrnejo nazaj vsi, ki sovražijo Sion.
6 Naj bodo kakor trava na strehah, ki se posuši, preden zraste.
7 S čimer si kosilec ne napolni roke; niti tisti, ki veže snope, snopi svoje naročje.
8 Tudi tisti, ki gredo mimo, ne pravijo: GOSPODOV blagoslov nad vami: blagoslavljamo vas v GOSPODOVEM imenu.

POGLAVJE 130

1 (Pesem stopinj.) Iz globin sem klical k tebi, o GOSPOD.
2 Gospod, usliši moj glas; tvoja ušesa naj bodo pozorna na glas mojih prošenj.
3 Če boš, GOSPOD, pazil na krivice, o GOSPOD, kdo bo obstal?
4 Toda pri tebi je odpuščanje, da se te lahko bojijo.
5 Čakam na GOSPODA, moja duša čaka in v njegovo besedo upam.
6 Moja duša čaka na Gospoda bolj kot tisti, ki stražijo jutro; pravim, bolj kot tisti, ki stražijo jutro.
7 Izrael naj upa v GOSPODA, kajti pri GOSPODU je usmiljenje in pri njem je veliko odrešenje.
8 In odrešil bo Izraela vseh njegovih krivic.

POGLAVJE 131

1 (Davidova pesem o stopnjah.) GOSPOD, moje srce ni prevzetno in moje oči niso vzvišene; niti se ne ukvarjam z velikimi stvarmi ali zame previsokimi stvarmi.
2 Res sem se obnašal in se umiril kakor otrok, ki je odstavljen od svoje matere: moja duša je kakor odstavljen otrok.
3 Naj Izrael upa v GOSPODA odslej in vekomaj.

POGLAVJE 132

1 Pesem stopinj. GOSPOD, spomni se Davida in vseh njegovih stisk:
2 Kako je prisegel GOSPODU in se zaobljubil Jakobovemu mogočnemu Bogu;
3 Prav gotovo ne bom prišel v šotor svoje hiše in ne bom šel gor v svojo posteljo;
4 Ne bom dal spanja svojim očem ne dremeža svojim vekam,
5 Dokler ne najdem kraja za GOSPODA, prebivališča za mogočnega Boga Jakobovega.
6 Glej, slišali smo o tem v Efrati; našli smo ga na gozdnih poljih.
7 Šli bomo v njegove tabernaklje, častili se bomo pri njegovem podnožju.
8 Vstani, o GOSPOD, v svoj počitek; ti in skrinja tvoje moči.
9 Tvoji duhovniki naj se oblečejo v pravičnost; in tvoji sveti naj kličejo od veselja.
10 Zaradi svojega služabnika Davida ne odvrni obličja svojega maziljenca.
11 GOSPOD je v resnici prisegel Davidu; ne bo se obrnil od tega; Od sadu tvojega telesa bom posadil na tvoj prestol.
12 Če se bodo tvoji otroci držali moje zaveze in mojega pričevanja, ki jih bom učil, bodo tudi njihovi otroci večno sedeli na tvojem prestolu.
13 Kajti GOSPOD je izvolil Sion; zaželel si ga je za svoje prebivališče.
14 To je moj počitek na veke; tukaj bom prebival; saj sem si to želel.
15 Obilno bom blagoslovil njeno oskrbo, njene reveže bom nasitil s kruhom.
16 Tudi njegove duhovnike bom oblekel v odrešenje, in njegovi svetniki bodo glasno vzklikali od veselja.
17 Tam bom dal pobrstiti Davidov rog, svojemu maziljencu sem postavil svetilko.
18 Njegove sovražnike bom odel v sramoto, a na njem bo cvetela njegova krona.

POGLAVJE 133

1 (Davidova pesem o stopinjah.) Glej, kako dobro in kako prijetno je, da bratje prebivajo skupaj v enotnosti!
2 To je kakor dragoceno mazilo na glavi, ki se je spuščalo po bradi, Aronovi bradi, ki se je spuščalo do robov njegovih oblačil;
3 Kakor rosa s Hermona in kakor rosa, ki je padla na gore Sionske: kajti tam je Gospod zapovedal blagoslov, in sicer življenje na veke.

POGLAVJE 134

1 (Pesem stopenj.) Glej, slavite GOSPODA, vsi služabniki
GOSPODOVI, ki ponoči stojite v hiši GOSPODOVI.
2 Dvigni svoje roke v svetišču in blagoslavljaj GOSPODA.
3 GOSPOD, ki je naredil nebo in zemljo, te blagoslovi s
Siona.

POGLAVJE 135

1 Hvalite GOSPODA. Hvalite ime GOSPODOVO; hvalite
ga, služabniki GOSPODOVI!
2 Vi, ki stojite v hiši GOSPODOVI, v dvoriščih hiše
našega Boga,
3 Hvalite GOSPODA; kajti dober je GOSPOD; pojte hvalo
njegovemu imenu; saj je prijetno.
4 Kajti GOSPOD si je izvolil Jakoba in Izraela za svoj
lastni zaklad.
5 Kajti vem, da je GOSPOD velik in da je naš Gospod nad
vsemi bogovi.
6 Vse, kar je GOSPOD hotel, je storil v nebesih in na
zemlji, v morjih in vseh globinah.
7 On povzroča, da se hlapi dvigajo s koncev zemlje; za dež
dela strele; veter spravlja iz svojih zakladnic.
8 Ki je udaril prvorojence Egipta, tako človeka kot živino.
9 Ki je poslal znamenja in čudeže sredi tebe, o Egipt, nad
faraona in nad vse njegove služabnike.
10 Ki je udaril velike narode in pobil mogočne kralje;
11 Sihon, kralj Amorejcev, in Og, kralj Bašana, in vsa
kanaanska kraljestva:
12 In dal njihovo deželo v dediščino, dediščino svojemu
ljudstvu Izraelu.
13 Tvoje ime, o GOSPOD, traja vekomaj; in tvoj spomin, o
GOSPOD, skozi vse rodove.
14 Kajti GOSPOD bo sodil svoje ljudstvo in se bo pokesal
svojih služabnikov.
15 Maliki poganov so srebro in zlato, delo človeških rok.
16 Usta imajo, a ne govorijo; oči imajo, a ne vidijo;
17 Imajo ušesa, a ne slišijo; tudi sape ni v njihovih ustih.
18 Tisti, ki jih izdelujejo, so jim podobni: tako je vsak, ki
zaupa vanje.
19 Hvalite GOSPODA, hiša Izraelova, slavite GOSPODA,
hiša Aronova!
20 Blagoslavljajte GOSPODA, o hiša Levijeva, vi, ki se
bojite GOSPODA, slavite GOSPODA.
21 Hvaljen bodi GOSPOD s Siona, ki prebiva v
Jeruzalemu. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 136

1 Hvalite GOSPODA; kajti on je dober, kajti vekomaj je
njegova milost.
2 Zahvaljujte se Bogu nad bogovi, ker vekomaj traja
njegova milost.
3 Hvalite Gospoda nad gospodi, kajti večno traja njegova
milost.
4 Njemu, ki edini dela velike čudeže, kajti večno traja
njegovo usmiljenje.
5 Njemu, ki je z modrostjo naredil nebesa, zakaj vekomaj
traja njegovo usmiljenje.
6 Njemu, ki je raztegnil zemljo nad vode, zakaj vekomaj
traja njegova milost.
7 Njemu, ki je naredil velike luči, zakaj vekomaj traja
njegovo usmiljenje:
8 Sonce, da vlada podnevi, kajti večno traja njegovo
usmiljenje.
9 Mesec in zvezde, da vladajo noči, kajti na veke traja
njegovo usmiljenje.
10 Njemu, ki je udaril Egipt v njihovem prvorojencu, zakaj
vekomaj traja njegova milost:
11 In izpeljal Izraela iz njihove srede, zakaj vekomaj traja
njegovo usmiljenje.
12 Z močno roko in z iztegnjeno ramo, zakaj vekomaj traja
njegova milost.
13 Njemu, ki je razdelil Rdeče morje na dele: zakaj večno
traja njegova milost:
14 in napeljal Izraela skozi sredi njega, kajti večno traja
njegovo usmiljenje.
15 Faraona in njegovo vojsko pa je strmoglavil v Rdeče
morje, kajti večno traja njegova milost.
16 Njemu, ki je svoje ljudstvo vodil skozi puščavo, kajti
večno traja njegovo usmiljenje.
17 Njemu, ki je udaril velike kralje, zakaj vekomaj traja
njegovo usmiljenje:
18 In pobil je slavne kralje, kajti večno traja njegovo
usmiljenje.
19 Sihon, kralj Amorejcev, kajti njegova milost traja na
veke.
20 In Og, basanski kralj, kajti njegova milost traja na veke.
21 In njihovo deželo je dal v dediščino, kajti večno traja
njegovo usmiljenje.
22 Dediščina je Izraelu, njegovemu služabniku, zakaj
vekomaj traja njegova milost.
23 Ki se nas je spomnil v naši ponižnosti, zakaj večno traja
njegovo usmiljenje.
24 In odrešil nas je naših sovražnikov, zakaj večno traja
njegovo usmiljenje.
25 Ki daje hrano vsakemu mesu, zakaj vekomaj traja
njegovo usmiljenje.
26 Zahvaljujte se Bogu nebes, zakaj vekomaj traja njegovo
usmiljenje.

POGLAVJE 137

1 Ob rekah babilonskih, tam smo sedeli, da, jokali smo, ko
smo se spominjali Siona.
2 Svoje harfe smo obesili na vrbe sredi njega.
3 Kajti tisti, ki so nas odpeljali v ujetništvo, so zahtevali od
nas pesem; in tisti, ki so nas zapravljali, so od nas zahtevali
veselje, rekoč: Zapojte nam eno od sionskih pesmi.
4 Kako bomo peli GOSPODOVO pesem v tuji deželi?
5 Če te pozabim, o Jeruzalem, naj pozabi moja desnica
svojo zvijačnost.
6 Če se te ne spomnim, naj se moj jezik prilepi na nebo; če
nimam raje Jeruzalema nad svojim glavnim veseljem.
7 Spomni se, o GOSPOD, edomskih sinov na dan
Jeruzalema; ki je rekel: Podrite ga, podrite ga do temeljev.
8 O babilonska hči, ki boš uničena; srečen bo, kdor te
poplača, kakor si nam služil.
9 Srečen bo, kdor prime in razbije tvoje otroke ob kamenje.

138. POGLAVJE

1 (Davidov psalm.) Hvalil te bom z vsem srcem, pred bogovi ti bom pel hvalo.
2 Poklonil se bom proti tvojemu svetemu templju in hvalil bom tvoje ime zaradi tvoje dobrote in zaradi tvoje resnice; kajti svojo besedo si poveličal nad vse svoje ime.
3 Na dan, ko sem vpil, si me uslišal in me okrepil z močjo v moji duši.
4 Hvalili te bodo, o GOSPOD, vsi kralji zemlje, ko bodo slišali besede tvojih ust.
5 Da, peli bodo na poteh GOSPODOVIH, zakaj velika je slava GOSPODOVA.
6 Čeprav je GOSPOD visok, spoštuje nizkega, prevzetne pa pozna od daleč.
7 Čeprav hodim sredi stiske, me boš oživil: iztegnil boš svojo roko proti jezi mojih sovražnikov in tvoja desnica me bo rešila.
8 GOSPOD bo dovršil, kar me zadeva: Tvoja milost, o GOSPOD, traja na veke; ne zapusti del svojih rok.

POGLAVJE 139

1 (Vodniku glasbe, Davidov psalm.) O GOSPOD, preiskal si me in me spoznal.
2 Ti poznaš moje sedenje in moje vstajanje, od daleč razumeš moje misli.
3 Ti obkrožaš mojo pot in moje ležanje in poznaš vse moje poti.
4 Kajti v mojem jeziku ni besede, a glej, o GOSPOD, ti jo poznaš v celoti.
5 Obdajal si me zadaj in spredaj in položil svojo roko name.
6 Takšno spoznanje je zame preveč čudovito; visoko je, ne morem ga doseči.
7 Kam naj grem od tvojega duha? ali kam naj pobegnem pred tvojim obličjem?
8 Če se povzpnem v nebesa, si tam; če si posteljem v peklu, glej, ti si tam.
9 Če vzamem jutranja peruti in prebivam v skrajnih delih morja;
10 Tudi tja me bo vodila tvoja roka in tvoja desnica me bo držala.
11 Če rečem: Gotovo me bo pokrila tema; tudi noč bo svetla okoli mene.
12 Da, tema se ne skriva pred teboj; toda noč sveti kakor dan: tema in svetloba sta ti enaka.
13 Kajti ti si imel v rokah moje, pokril si me v maternici moje matere.
14 Hvalil te bom; kajti strašno in čudovito sem narejen: čudovita so tvoja dela; in to moja duša prav dobro ve.
15 Moje imetje ti ni bilo skrito, ko sem bil ustvarjen na skrivnem in nenavadno oblikovan v najnižjih delih zemlje.
16 Tvoje oči so videle mojo vsebino, ki pa je bila nepopolna; in v tvoji knjigi so bili zapisani vsi moji člani, ki so bili v nadaljevanju oblikovani, ko še ni bilo nobenega od njih.
17 Kako dragocene so zame tudi tvoje misli, o Bog! kako velika je njihova vsota!
18 Če bi jih preštel, jih je več kot peska: ko se zbudim, sem še vedno s teboj.
19 Zagotovo boš pokončal hudobneže, o Bog; umaknite se torej od mene, krvavci.
20 Kajti hudobno govorijo proti tebi in tvoji sovražniki zaman govorijo tvoje ime.
21 Ali ne sovražim tistih, o GOSPOD, ki sovražijo tebe? in ali nisem žalosten zaradi tistih, ki se dvigajo proti tebi?
22 Sovražim jih s popolnim sovraštvom, štejem jih za svoje sovražnike.
23 Preišči me, o Bog, in spoznaj moje srce, preizkusi me in spoznaj moje misli.
24 In poglej, ali je v meni kakšna hudobna pot, in vodi me po večni poti.

POGLAVJE 140

1 (Glasniku glasbe, Davidov psalm.) Reši me, o GOSPOD, hudobnega človeka, reši me hudobnega človeka;
2 ki si v svojem srcu smišljajo hudobije; vedno so zbrani skupaj za vojno.
3 Svoje jezike so nabrusili kakor kača; gujev strup je pod njihovimi ustnicami. Selah.
4 Varuj me, o GOSPOD, iz rok hudobnih; varuj me nasilnega človeka; ki so nameravali zrušiti moje poti.
5 Prevzetni so zame skrili zanko in vrvi; ob poti so razpeli mrežo; pripravili so mi gins. Selah.
6 Rekel sem GOSPODU: Ti si moj Bog; usliši glas mojih prošenj, o GOSPOD.
7 O BOG, Gospod, moč mojega odrešenja, ti si mi pokril glavo na dan boja.
8 Ne izpolni, o GOSPOD, želja hudobnega; da se ne povzdigujejo. Selah.
9 Kar zadeva glavo tistih, ki me obkrožajo, naj jih pokrije hudobnost njihovih lastnih ustnic.
10 Žerjavica naj pade nanje, v ogenj naj se vržejo; v globoke jame, da ne vstanejo več.
11 Hudobnež naj se ne utrdi na zemlji: hudobna bo lovila hudobnega človeka, da bi ga strmoglavila.
12 Vem, da bo GOSPOD ohranil pravdo prizadetih in pravico ubogih.
13 Resnično se bodo pravični zahvaljevali tvojemu imenu, pošteni bodo prebivali pred tvojim obličjem.

POGLAVJE 141

1 (Davidov psalm.) GOSPOD, kličem k tebi: pohiti k meni! prisluhni mojemu glasu, ko vpijem k tebi.
2 Naj bo moja molitev postavljena pred te kakor kadilo; in dvig mojih rok kot večerna daritev.
3 Postavi stražo, o GOSPOD, pred moja usta; obdrži vrata mojih ustnic.
4 Ne nagibaj mojega srca k ničemur hudemu, da bi delal hudobna dela z ljudmi, ki delajo krivico; in naj ne jem njihovih jedi.
5 Naj me udari pravični; to bo dobrota: in naj me pokara; to bo odlično olje, ki mi ne bo razbilo glave; kajti še moja molitev bo tudi v njihovih nesrečah.
6 Ko bodo njihovi sodniki strmoglavljeni na kamnitih mestih, bodo slišali moje besede; saj so sladke.
7 Naše kosti so raztresene ob ustju groba, kakor ko seka in cepa drva po zemlji.
8 Toda moje oči so uprte vate, o BOG, Gospod: vate je moje zaupanje; ne pusti moje duše obupane.
9 Varuj me zank, ki so mi jih postavili, in pred zankami tistih, ki delajo krivico.

10 Naj brezbožniki padejo v lastne mreže, jaz pa se rešim.

POGLAVJE 142

1 (Maschil Davidov; Molitev, ko je bil v votlini.) S svojim glasom sem klical h GOSPODU; z glasom svojim sem prosil h GOSPODU.
2 Pred njim sem izlil svojo pritožbo; Pred njim sem pokazal svoje težave.
3 Ko je bil moj duh v meni premagan, tedaj si poznal mojo pot. Na poti, po kateri sem hodil, so mi skrivaj postavili zanko.
4 Pogledal sem na svojo desnico in videl, toda ni bilo človeka, ki bi me poznal: zatočišče me je izgubilo; nobenemu človeku ni bilo mar za mojo dušo.
5 K tebi sem klical, o GOSPOD, rekel sem: Ti si moje zatočišče in moj delež v deželi živih.
6 Poslušaj moj jok; ker sem zelo ponižan; reši me mojih preganjalcev; saj so močnejši od mene.
7 Izpelji mojo dušo iz ječe, da bom slavil tvoje ime. Pravični me bodo obkrožali; kajti z menoj boš velikodušno ravnal.

143. POGLAVJE

1 (Davidov psalm.) Usliši mojo molitev, o GOSPOD, usliši moje prošnje, usliši me v svoji zvestobi in v svoji pravičnosti.
2 In ne vstopaj v sodbo s svojim služabnikom, kajti pred tvojimi očmi ne bo opravičen nihče živeč.
3 Kajti sovražnik je preganjal mojo dušo; on je udaril moje življenje na tla; naredil me je, da bivam v temi kakor tisti, ki so že zdavnaj mrtvi.
4 Zato je moj duh v meni premagan; moje srce v meni je pusto.
5 Spominjam se davnih dni; Premišljujem o vseh tvojih delih; Razmišljam o delu tvojih rok.
6 Svoje roke iztegujem k tebi, moja duša je žejna po tebi kakor žejna dežela. Selah.
7 Hitro me usliši, o GOSPOD: moj duh mine; ne skrivaj svojega obraza pred mano, da ne bom podoben tistim, ki gredo v jamo.
8 Daj, da zjutraj slišim tvojo dobroto; kajti vate zaupam; daj mi spoznati pot, po kateri naj hodim; kajti svojo dušo povzdignem k tebi.
9 Reši me, o GOSPOD, sovražnikov mojih, k tebi bežim, da me skriješ.
10 Nauči me izpolnjevati tvojo voljo; kajti ti si moj Bog; tvoj duh je dober; vodi me v deželo poštenosti.
11 Oživi me, o GOSPOD, zaradi svojega imena, zaradi svoje pravičnosti reši mojo dušo iz stiske.
12 In po svojem usmiljenju iztrebi moje sovražnike in uniči vse, ki stiskajo mojo dušo; zakaj jaz sem tvoj služabnik.

POGLAVJE 144

1 (Davidov psalm.) Hvaljen bodi GOSPOD, moja moč, ki uči moje roke bojevanja in moje prste bojevanja.
2 Moja dobrota in moja trdnjava; moj visoki stolp in moj rešitelj; moj ščit in on, v katerega zaupam; ki mi podreja moje ljudstvo.
3 GOSPOD, kaj je človek, da ga spoznaš! ali sin človekov, da mu delaš račun!
4 Človek je podoben nečimrnosti: njegovi dnevi so kakor senca, ki mineva.
5 Prikloni svoja nebesa, o GOSPOD, in stopi dol; dotakni se gora, in kadile se bodo.
6 Izstreli strelo in jih razkropi; izstreli svoje puščice in jih uniči.
7 Pošlji svojo roko od zgoraj; reši me in me reši iz velikih voda, iz roke tujih otrok;
8 Njihova usta govorijo nečimrnost in njihova desnica je desnica laži.
9 Pel ti bom novo pesem, o Bog, na psalter in instrument desetih strun ti bom pel hvalnico.
10 On je, ki daje odrešenje kraljem, ki osvobaja Davida, svojega služabnika, hudega meča.
11 Reši me in reši me iz roke tujcev, katerih usta govorijo nečimrnost in njihova desnica je desnica laži.
12 Da bodo naši sinovi kakor rastline, zrasle v svoji mladosti; da bodo naše hčere kakor vogelni kamni, zloščeni po podobi palače:
13 Da bodo naše žitnice polne, da bodo vsebovale vsakovrstno zalogo, da bodo naše ovce rodile na tisoče in deset tisoče po naših ulicah.
14 Da bi bili naši voli močni za delo; da ni vlomov in ne izhodov; da ne bo pritoževanja na naših ulicah.
15 Srečno je tisto ljudstvo, to je v takem primeru; da, srečno je tisto ljudstvo, katerega Bog je GOSPOD.

POGLAVJE 145

1 (Davidov psalm hvale.) Poveličeval te bom, moj Bog, o kralj; in blagoslavljal bom tvoje ime na veke vekov.
2 Vsak dan te bom blagoslavljal; in slavil bom tvoje ime na veke vekov.
3 Velik je GOSPOD in hvale vreden; in njegova veličina je nedoumljiva.
4 Ena generacija bo hvalila tvoja dela drugi in bo oznanjala tvoja mogočna dela.
5 Govoril bom o veličastni časti tvojega veličastva in o tvojih čudovitih delih.
6 In ljudje bodo govorili o mogočnosti tvojih strašnih dejanj, jaz pa bom oznanjal tvojo veličino.
7 Obilno bodo opevali spomin na tvojo veliko dobroto in opevali bodo tvojo pravičnost.
8 GOSPOD je milostljiv in usmiljen; počasen v jezi in velikega usmiljenja.
9 GOSPOD je dober do vseh in njegova usmiljenost je nad vsemi njegovimi deli.
10 Hvalijo te vsa tvoja dela, o GOSPOD; in tvoji sveti te bodo blagoslovili.
11 Govorili bodo o slavi tvojega kraljestva in govorili o tvoji moči;
12 Da bi človeškim sinovom oznanil njegova mogočna dejanja in veličastno veličastvo njegovega kraljestva.
13 Tvoje kraljestvo je večno kraljestvo in tvoja oblast traja skozi vse rodove.
14 GOSPOD podpira vse, ki padajo, in dviguje vse, ki so sklonjeni.
15 Oči vseh gledajo nate; in jim daješ njihovo meso ob pravem času.
16 Odpiraš svojo roko in potešiš željo vsakega živega bitja.

17 GOSPOD je pravičen na vseh svojih poteh in svet v vseh svojih delih.
18 GOSPOD je blizu vsem, ki ga kličejo, vsem, ki ga kličejo v resnici.
19 Izpolnil bo željo tistih, ki se ga bojijo, slišal bo njihov vpitje in jih rešil.
20 GOSPOD varuje vse, ki ga ljubijo, vse hudobne pa bo uničil.
21 Moja usta bodo govorila hvalo GOSPODOVO, in vse meso naj slavi njegovo sveto ime na veke vekov.

POGLAVJE 146

1 Hvalite GOSPODA. Hvali GOSPODA, o moja duša.
2 Dokler bom živ, bom hvalil GOSPODA, pel bom hvalnice svojemu Bogu, dokler bom obstajal.
3 Ne zanašajte se na kneze, ne na sina človekovega, v katerem ni pomoči.
4 Njegov dih izstopi, povrne se v zemljo svojo; tisti dan njegove misli poginejo.
5 Srečen, komur je v pomoč Jakobov Bog, čigar upanje je v GOSPODU, njegovem Bogu.
6 Ki je naredil nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njem, ki ohranja resnico na veke.
7 Ki izvršuje sodbo zatiranim, ki daje hrano lačnim. GOSPOD odvezuje jetnike:
8 GOSPOD odpira oči slepim, GOSPOD dviguje sklonjene, GOSPOD ljubi pravične.
9 GOSPOD varuje tujce; pomaga siroti in vdovi, pot krivičnih pa obrne na glavo.
10 GOSPOD bo kraljeval vekomaj, tvoj Bog, o Sion, iz roda v rod. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 147

1 Hvalite GOSPODA, kajti dobro je peti hvalnice našemu Bogu; saj je prijetno; in pohvala je lepa.
2 GOSPOD zida Jeruzalem, zbira izobčence Izraelove.
3 Zdravi strte v srcu in ovija njihove rane.
4 Pove število zvezd; vse jih kliče po imenu.
5 Velik je naš Gospod in ima veliko moč: njegovo razumevanje je neskončno.
6 GOSPOD povzdiguje krotke, hudobne vrže na tla.
7 Pojte GOSPODU z hvaležnostjo; pojte hvalnico na harfo našemu Bogu:
8 ki pokriva nebo z oblaki, ki pripravlja dež za zemljo, ki daje, da raste trava na gorah.
9 Zveri daje hrano njeno in mladim krokarjem, ki kričijo.
10 Ne uživa v moči konja, ne uživa v človeških nogah.
11 Gospodu so všeč tisti, ki se ga bojijo, tisti, ki upajo na njegovo usmiljenje.
12 Hvali GOSPODA, Jeruzalem; hvali Boga svojega, o Sion.
13 Kajti on je utrdil zapahe tvojih vrat; on je blagoslovil tvoje otroke v tebi.
14 Sklene mir v tvojih mejah in te nasiti z najboljšo pšenico.
15 Svojo zapoved pošilja na zemljo: njegova beseda teče zelo hitro.
16 Daje sneg kakor volno, trosi inje kakor pepel.
17 Svoj led meče kakor zalogaje: kdo more obstati pred njegovim mrazom?
18 Pošlje svojo besedo in jih stopi; povzroči, da zapiha njegov veter in vode tečejo.
19 Svojo besedo oznanja Jakobu, svoje postave in svoje sodbe Izraelu.
20 Tako ni ravnal z nobenim narodom; in njegovih sodb niso poznali. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 148

1 Hvalite GOSPODA. Hvalite GOSPODA iz nebes, hvalite ga v višavah.
2 Hvalite ga, vsi njegovi angeli, hvalite ga, vse njegove vojske.
3 Hvalite ga, sonce in luna, hvalite ga, vse svetleče zvezde.
4 Hvalite ga, nebesa nebes in vode, ki ste nad nebesi!
5 Naj hvalijo ime GOSPODOVO, ker je zapovedal in bili so ustvarjeni.
6 Prav tako jih je utrdil na veke vekov: izdal je odlok, ki ne bo minil.
7 Hvalite GOSPODA z zemlje, vi zmaji, in vse globine:
8 Ogenj in toča; sneg in hlapi; nevihtni veter izpolnjuje svojo besedo:
9 Gore in vsi hribi; rodovitna drevesa in vse cedre:
10 Zveri in vsa živina; plazeče se stvari in leteče ptice:
11 Kralji zemlje in vsi ljudje; knezi in vsi sodniki zemlje:
12 Tako mladeniči kot dekleta; starci in otroci:
13 Hvalijo naj ime GOSPODOVO, kajti samo njegovo ime je odlično; njegova slava je nad zemljo in nebom.
14 Povzdiguje tudi rog svojega ljudstva, hvalo vseh svojih svetih; celo Izraelovih sinov, ljudstva, ki mu je blizu. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 149

1 Hvalite GOSPODA. Pojte GOSPODU novo pesem in njegovo hvalo v zboru svetih.
2 Naj se veseli Izrael v njem, ki ga je ustvaril; sinovi Siona naj se veselijo v svojem kralju.
3 Naj hvalijo njegovo ime v plesu, naj mu pojejo hvalo z bobnom in harfo.
4 Zakaj GOSPOD ima veselje do svojega ljudstva; krotke bo polepšal z odrešenjem.
5 Naj se veselijo sveti v slavi, naj glasno pojejo na svojih posteljah.
6 V njihovih ustih naj bodo hvalnice Bogu in dvorezen meč v njih rokah;
7 Izvršiti maščevanje nad pogani in kazni nad ljudstvom;
8 da bi svoje kralje zvezali z verigami in svoje veljake z železnimi okovi;
9 Izvršiti nad njimi zapisano sodbo: to čast imajo vsi njegovi svetniki. Hvalite GOSPODA.

POGLAVJE 150

1 Hvalite GOSPODA. Hvalite Boga v njegovem svetišču, hvalite ga na nebu njegove moči.
2 Hvalite ga zaradi njegovih mogočnih dejanj, hvalite ga glede na njegovo izjemno veličino.
3 Hvalite ga z glasom trobente, hvalite ga s psalterijem in harfo!
4 Hvalite ga z bobnom in plesom, hvalite ga z godali in orglami.

5 Hvalite ga z glasnimi činelami, hvalite ga z visoko zvenečimi činelami.
6 Vse, kar diha, naj hvali GOSPODA. Hvalite GOSPODA.